

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

- + *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.
- + *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.
- + *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.
- + *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter <http://books.google.com> durchsuchen.

3223.65

DALMAN

ARAMÄISCHE DIALEKTPROBEN

**HARVARD COLLEGE
LIBRARY**

**BOUGHT WITH INCOME
FROM THE BEQUEST OF
HENRY LILLIE PIERCE
OF BOSTON**

ind
lat

6

ARAMÄISCHE DIALEKTPROBEN

LESESTÜCKE

ZUR

GRAMMATIK DES JÜDISCH-PALÄSTINISCHEN ARAMÄISCH
ZUMEIST NACH HANDSCHRIFTEN DES BRITISCHEN MUSEUMS

MIT WÖRTERVERZEICHNIS

HERAUSGEGEBEN

VON

(Herausgeber)
GUSTAF DALMAN
A. O. PROF. AN DER UNIVERSITÄT LEIPZIG

LEIPZIG

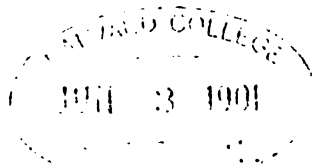
J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1896

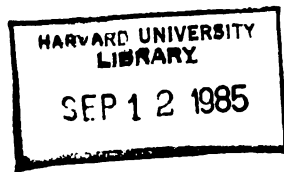
~~3223.65~~

3223.65

✓

Pierce fund.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

401

VORWORT.

In den letzten Jahren ist mehr als früher erkannt und anerkannt worden, dass ein geschichtliches Verständnis der Person Jesu nicht wird gewonnen werden können ohne Rückgang auf die ursprüngliche sprachliche Gestalt seines Lehrwortes. Den in dieser Richtung sich bewegenden Studien stand als Hindernis im Wege die frühere mangelhafte Einsicht in die aramäischen Dialekte, welche hier in Frage kommen konnten. Meine Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch mit Unterscheidung der von mir als jüdisch und galiläisch bezeichneten Dialekte und eines jüngeren Mischdialekts hat diesem Uebelstande abhelfen sollen. Ihr folgt jetzt ein Lesebuch, welches besonders dem Anfänger als Mittel zur Einführung in das Studium dieser Dialekte dienen kann. Alte Dokumente (in denen allerdings Spuren jüngerer Einschaltungen nicht fehlen) und Stücke aus dem Onkelostargum und dem Prophetentargum sollen das Jüdische repräsentieren, Stücke aus den Midraschim und dem palästinischen Talmud das Galiläische, Stücke aus den jerusalemischen Targumen zum Pentateuch und den Propheten, sowie aus dem Targum zum Hohenliede den späteren Mischdialekt, während ein Stück aus dem babylonischen Talmud am Schluss die charakteristischen Abweichungen des in Babylonien von den Juden gesprochenen Aramäisch aufweist.

Im Interesse der Anfänger sind die Texte sämtlich vokalisiert und ist auch ein Wörterverzeichnis beigegeben worden, welches wegen seiner zahlreichen Verweise auf meine Grammatik gleichzeitig als Nachschlagebuch für dieselbe dienen kann. — Einige Bemerkungen werden indes noch hinzugefügt werden müssen inbezug auf die von mir angewandte Vokalisierung der Texte sowie inbezug auf ihre kritische Behandlung.

Die den Jemen-Handschriften des Britischen Museums entnommenen Texte sind nach der in ihnen vorliegenden superlinearen Punktation vokalisiert worden. Wenn auch bei seltneren Formen die Handschriften Schwankungen aufweisen, so bieten sie doch im allgemeinen ein in sich geschlossenes und als aramäisch zu rechtfertigendes System der Aussprache dar, welches wir zum mindesten mit dem gleichen Recht unserer Lesung der Targumtexte zu Grunde legen dürfen, wie wir die hebräische Grammatik auf die viel weniger gesicherte Tradition der biblischen Vokalisation zu basieren pflegen. Dass deshalb diese Aussprache nicht eine für alle Gegenden und Zeiten zutreffende ist, versteht sich von selbst. Übrigens darf ich nicht unterlassen, zu bemerken, dass diese Aussprachetradition gewiss ursprünglich nur an dem Onkelostargum und den prophetischen Leseabschnitten (Haphtaren) haftete und dass aller Voraussicht nach erst nach dem dort vorliegenden Muster das gesamte Prophetentargum und die Megillothtargume vokalisiert wurden. Damit ist gegeben, dass diese letzteren Targume, wo sie dem Onkelostargum fremde Formen und Wörter bieten, für ihre Vokalisierungen nicht dasselbe Ansehen in Anspruch nehmen können. Wo יָדָיו „seine Hände“ als יָדָיו, אָבִי „sein Vater“ als אָבִי, בָּבֶלְיָיָה „Babylonierin“ als בָּבֶלְיָיָה, אָתָּנוּ „bringen“ als אָתָּנוּ vokalisiert werden kann, ist wohl klar, dass die Vokalisatoren den aramäischen Dialekt ihrer Texte nicht verstanden.

Bei der Übertragung der superlinearen Vokalisation in die sublineare musste Pathach und Segol unterschieden, auch das Dagesch, welches die Handschriften nicht konsequent anwenden, wo nötig gesetzt werden. Ich habe in den ursprünglich zwei-

silbigen Nominalformen (*kaṭal* u. s. w.) und im Plural der einsilbigen (*kaṭl* u. s. w.) lösen Silbenschluss angenommen, obwohl die superlineare Vokalisation dies nicht andeutet (s. meine Grammatik S. 55f. 151).

Alles nicht den südarabischen Handschriften Entnommene ist von mir vokalisiert worden, und zwar die alten Dokumente und die jerusalemischen Targume im Anschluss an die Vokalisation jener Handschriften. Dafür konnte ich ausser den in der Grammatik gegebenen Beispielen und zahlreichen eigenen Notaten die Wörtersammlungen benützen, welche die Herren Pastor *Th. Schürf* in Gnadenberg und Dr. *H. Barnstein* in London nach superlinear vokalisiert Handschriften für ein unter meiner Redaktion demnächst erscheinendes Aramäisch-neuhebräisches Handwörterbuch angefertigt haben. Abweichungen kommen nur da vor, wo der Konsonantentext sie notwendig machte.

Durchgängig bin ich aber in den galiläischen Texten von der superlinearen Vokalisation in folgenden Punkten abgewichen 1) in der Accentuierung der 3. Pers. Plur. des Perfekts auf der Ultima (קָמְלוּ statt קָמְלוּ), vgl. meine Grammatik S. 203, während die 3. Pers. fem. und die 1. Pers. Sing. den Ton auf der Paenultima behielten (also קָמְלוּ und קָמְלוּ, nicht קָמְלוּ, קָמְלוּ), dies letztere, weil die im anderen Falle zu erwartenden Schreibungen קָמְלוּ und קָמְלוּ in den Texten fehlen; 2) in der Schreibung der Endung des Plurals der Participia der Verba tertiae Waw, Jod, Aleph mit *ajin*, nicht mit *an*, in Übereinstimmung mit dem biblischen Aramäisch und dem Konsonantentext der galiläischen Stücke. Punkt 2 wird übrigens auch für die Targume als das Ursprüngliche gelten müssen, während in bezug auf Punkt 1 der ursprüngliche Sachverhalt nicht zu ermitteln ist.

Ausserdem habe ich stets vokalisiert וְּמן statt des וְּמן der südarabischen Handschriften, בָּמָה „wie viel“ statt בִּמָּה, יָהּ statt יָהַ, הָנִי הָנִי statt הָנִי הָנִי, מָוּהּ statt מָוּהּ, הָרֹא, הָרֹא statt הָרֹא, הָרֹא, הָרֹא statt הָרֹא, אָנִי אָנִי statt אָנִי אָנִי, מָבֵת „sie kehrte zurück“ statt מָבֵת.

Bei der kritischen Behandlung der Texte selbst habe ich mir nicht die Aufgabe gestellt, etwa durch Zählung oder Abwägung der Zeugen einen vermeintlich ursprünglichen Text herzustellen. Selbst bei den Targumen, auch wenn sie, wie das Onkelostargum, durch ihre nahe Beziehung zum hebräischen Original und durch das ihnen beigelegte Ansehen vor allzu willkürlicher Behandlung durch die Kopisten geschützt sind, ist die ursprüngliche Textgestalt in allen Einzelheiten nicht mehr zu ermitteln. Noch weniger ist dies möglich bei dem Text von Midrasch und Talmud, welcher keinerlei Schutz genoss. Die Kopisten haben durch Einschaltungen, Verkürzungen und Abänderungen den Sinn deutlicher oder sich die Aufgabe bequem zu machen gesucht, sie haben unbekanntere Ausdrücke durch bekannte ersetzt, sind willkürlich aus dem Hebräischen ins Aramäische und aus dem Aramäischen in das Hebräische übergegangen, sie haben mitunter Erzählungen durchweg so frei behandelt, als hätten sie dieselben nur nach dem Gedächtnis wiedergegeben, und es ist nur allzu wahrscheinlich, dass so verfahren worden ist, seit diese Schriftwerke existierten. Biblische Textkritiker können aus diesem Zustande der Textüberlieferung entnehmen, welches Geschick der Bibeltext gehabt haben wird, ehe er zu einer autoritativen Grösse wurde, und werden dadurch vor übertriebener Wertschätzung ebensowohl der „wildgewachsenen“ als der „officiell redigierten“ Textrecensionen bewahrt bleiben. Hie und da (wie z. B. im Targum zu Jesaja Kap. 53) können wohl Einschaltungen mit einiger Sicherheit erkannt und aus dem Texte ausgeschieden werden. Will man aber nicht aus den vorhandenen Textrecensionen eine neue zusammensetzen, welche es aller Voraussicht nach so nie gegeben hat, bleibt nichts Anderes zu thun übrig, als die bestmögliche Säuberung und Herstellung einer der vorhandenen Recensionen. So ist auch bei diesen Texten verfahren worden. Die in den Noten beigegebenen Lesarten sollen zunächst kenntlich machen, wo von der Vorlage abgewichen und mit welchem Materiale sie verbessert wurde. Dann aber sollen sie zeigen, welches Material für die Gewinnung

der rechten Lesart vorhanden war. Verzichtet habe ich dabei auf die Aufführung aller Varianten sämtlicher Textzeugen, welche des öfteren einen mehrfachen Druck desselben Textes nötig gemacht haben würde.

Bei meinen Arbeiten im Britischen Museum in London sind mir die Herren Dr. *Chr. Ginsburg* und Dr. *G. Margoliouth* auf das liebenswürdigste entgegengekommen. Herr Oberrabbiner Dr. *M. Gaster* in London machte mich aufmerksam auf den in mehrfacher Beziehung interessanten Cod. Halberstamm Nr. 115, aus welchem mir dann Herr Dr. *H. Barnstein* freundlicher Weise einige Kopien anfertigte. Herrn Rabbiner Dr. *M. Ginsburger* in Sultz im Elsass verdanke ich Mitteilungen aus Cod. Vat. 440 nach einer von Dr. *A. Berliner* in Berlin angefertigten Kopie. Ihnen allen sei hier der verbindlichste Dank gesagt.

Am Schlusse erlaube ich mir darauf aufmerksam zu machen, dass die auf S. X erwähnte erste rabbinische Bibel laut Nachwort am 27. Kislew 278, d. h. da in jenem Jahre der 1. Kislew auf den 1. November fiel, am 27. November 1517 vollendet wurde, während man in Alttestamentlichen Einleitungen 1518 zu lesen pflegt.

Snäcked in Dalsland (Schweden),

den 9. Oktober 1896.

G. Dalman.

Für die Herstellung der Texte benützte Handschriften und Drucke.

A. Handschriften des britischen Museums.

Vgl. G. Margoliouth, *Descriptive List of the Hebrew and Samaritan Manuscripts in the British Museum* (1893).

- 1) zum Onkelostargum:
Orient. 2228, Pentateuch, 17. Jahrh.
Orient. 2363, Pentateuch, 12. Jahrh.
Orient. 1467, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, 12. Jahrh.
- 2) zu Targum Jeruschalmi I:
Addit. 27031, Pentateuch (unvokalisiert), 16. Jahrh.
- 3) zum Prophetentargum:
Orient. 1474, hintere Propheten, 17. Jahrh.
Orient. 2211, hintere Propheten, 1475.
- 4) zum Hagiographentargum:
Orient. 1302, Ruth, Hohelied, Prediger, 14. Jahrh.
Orient. 1476, Hohelied, Klagelieder, Ester, 15.—16. Jahrh.
Orient. 2375, die fünf Megilloth, 15. Jahrh. (?)
- 5) zum Midrasch Echa:
Addit. 27089, Midrasch Echa, 16. Jahrh.
- 6) zu Bereschith rabba und Vajjikra rabba:
Addit. 27169, Bereschith r. und Vajjikra r., 13. Jahrh.
Addit. 16406, Bereschith r., Siphra, Siphre, Midrasch über Petirath Mosche und Petirath Aharon, 14. Jahrh.
- 7) zum jerusalemischen Talmud:
Orient. 2822—2824, Seder Zeraim und Traktat Schekalim, mit Kommentar von S. Serillo, 17. Jahrh.

B. Andere Handschriften.

- zu Targum Onkelos:
Codex Socini 84, 16. Jahrh. (?) [nach Kautzsch viell. 13. Jahrh.].
- zu Targum Jeruschalmi II:
Codex 440 der Biblioth. Vaticana.
Dalman, Dialektproben.

B

zum Prophetentargum:

Codex Rouchlini nach De Lagarde, *Prophetæ chaldaice* (1872).

zu den Dokumentenformularen:

Codex Halberstamm Nr. 115 (jetzt in der Bibliothek des Montefiore College in London), 13.—14. Jahrh.

zum babylonischen Talmud:

Cod. Hebr. 95 der Münchener Hof- und Staatsbibliothek nach Rabinovicz, *Variae Lectiones*.

C. Druckausgaben.

Pentateuch mit Targum Onkelos, Lissabon 1491, Sabbioneta 1557 (im Original).

Pentateuch mit drei Targumen (Ed. princ. für Targum Jeruschalmi I), Venedig 1591.

Erste rabbinische Bibel (Ed. princ. für das Hagiographentargum und Targum Jeruschalmi II), Venedig 1517.

Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.

Midrasch rabba, Konstantinopel 1512.

Jerusalemischer Talmud, Venedig 1523/24.

Babylonischer Talmud, Traktat Taanith, Pesaro (zwischen 1511—1519).

En Jaakob, Venedig 1546.

Aruk, Pesaro 1517.

INHALT.

I. Alte Dokumente:	Seite.
Die Fastenrolle	1
Drei Briefe von Rabban Gamaliel	3
Ehekontrakt	4
Scheidebrief	5
II. Targume zum Pentateuch:	
1 Mose 3, 15 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	6
1 Mose 49, 10. 11 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	6
4 Mose 24, 17—24 (Onkelos und Jeruschalmi I und II)	7
III. Prophetentargum:	
Jesaja 9, 5. 6	9
Jesaja 11, 1—5	10
Jesaja 52, 13—53, 12	10
Micha 5, 1—3	11
Jeremia 23, 5. 6	11
Sacharia 6, 12. 13	12
Sacharia 9, 9	12
Sacharia 12, 10 (mit Targum Jeruschalmi)	12
IV. Hagiographentargum:	
Canticum 7, 13—8, 5	12
V. Midrasch Echa:	
Die Geburt des Messias	14
Die unzählbare Bevölkerung Jerusalems	15
Ein Jerusalemer in Athen	16
Enthüllungen im Hause des athenischen Gastfreundes	17
Der halbblinde Sklave aus Jerusalem	18
Überlistung des athenischen Sandalenhändlers	19
Jochanan ben Zakkaj im Lager Vespasians	19
Die Kinder des letzten Hohenpriesters in der Sklaverei	21
VI. Midrasch Bereschith rabba:	
Diokletian und die Rabbinen von Tiberias	22
Schimon ben Schetach am Tische des Königs Jannaj	23

VII. Midrasch Vajjikra rabba:	Seite.
Kluges Betteln	24
Unverbesserliche Trinker	25
König Alexander in Afrika	26
VIII. Jerusalemischer Talmud:	
Rabbi Meïr und die eifrige Predigtbesucherin	27
Erlebnisse Rabbi Juda's des Nasi	27
Fromme Laien	29
IX. Babylonischer Talmud:	
Der Enkel des Regenmachers Choni	30
Bemerkungen zur Fastenrolle	32
Die Lücken in Targum Jeruschalmi I	35
Wörterverzeichnis	36—56

I. Alte Dokumente.

Die Fastenrolle.¹

אלין יומיא די לא זלהתענאה בהון ומקצתהון די לא למספד בהון :
I. מן ריש ירחא דגיסן ³ [ועד תמניא] ביה יאתוקם תמידא די לא למספד
⁵ [בהון] : ומתמניא ביה ⁶ [עד סוף מועדא] יאתותב תנא ⁸ [שבויעא] די
לא למספד :

II. בשבעה באיד תנבת שור ירושלם די לא למספד : בארבעת עשר ביה
⁹ [גביסת] פסקא וצירא די לא למספד : בעשרין ויהלתא ביה נפסי בני חקרא
מירושלם : בעשרין ושבעה ביה אתנמילו כלילאי ¹⁰ [מיהודה] מירושלם :
III. ¹¹ בארבעת עשר בסיון ¹² אחידת מנדל ¹³ צור : בתחשבת עשר ביה
ובשמת עשר ביה גלו אנשי בית שאן ואנשי בקעתה : ¹⁴ בעשרין וחמשה ביה
אתנמילו ¹⁵ דימוסנאי ¹⁶ מיהודה ומירושלם :
IV. ¹⁷ בארבעת עשר בתמוז ערא ספר גזירתא ¹⁸ די לא למספד :

¹ Mit Benützung der von Neubauer, *Anecdota Oxoniensia, Mediaeval Jewish Chronicles II* (Oxford 1896) S. 3 ff. mitgeteilten Lesarten aus Handschriften und der Citate in beiden Talmuden. S. Gr. S. 7f., Derenbourg, *Essai sur l'Histoire I* 442 ff.; Graetz, *Gesch. der Juden III* ³ 597 ff.; *Hamburger, Real-Encyclopädie Suppl. I* 104 ff.

² Gr. S. 201.

³ fehlt mit Recht j. Meg. 70^a, j. Taan. 66^a.

⁴ אקקס j. Meg. 70^a, s. Gr. S. 262; j. Taan. 66^a ריחמן.

⁵ fehlt j. Meg. 70^a, j. Taan. 66^a. ⁶ fehlt b. Taan. 17^b.

⁷ MS. Parma אקקין. ⁸ fehlt in MS. Parma und ist hier sinnlos.

⁹ fehlt b. Chull. 129^b, MS. Parma. ¹⁰ fehlt MS. Mich. 502 (Bodl.).

¹¹ so MS. Parma; Meg. Taan. Druck בשבעה.

¹² Gr. S. 202.

¹³ so b. Meg. 6^a, MS. München und Meg. Taan.; aber b. Meg. 6^a Druck

שיר, 'Aruk. ¹⁴ b. Sanh. 91^a בעשרין וארבעה בניסן.

¹⁵ b. Sanh. 91^a MS. München רימוסנאי. ¹⁶ MS. Parma מן ירושלים.

¹⁷ MS. Parma בארבעה, fehlt עשר. ¹⁸ fehlt MS. Parma.

Dalman, *Dialektproben*.

- V. בחמשת עשר באב זמן אפי כהניא די לא למספד: בעשרין¹ וארבעה ביה תבנא לדינא:
- VI. בשבעה באלול⁵ [יום] תנבת שור ירושלם די לא למספד: בשבעת עשר ביה⁶ אתגמילו רומאי⁷ [מיהודה וירושלם]: בעשרין ותריין ביה תבנא⁸ לקמלא⁹ רשיעיא:
- VII. בתלתא בתשרי¹⁰ אתגמילת¹¹ אדברתא מן שמיא:
- VIII. בעשרין ותלתא במרחשון אסתעי סורינה מן עורמא: בעשרין ותמשה ביה אחידת¹² [שורת] שמרון: בעשרין ושבעה ביה תבת סלתא למספד על מדבא:
- IX. בתלתא בכסלו אתגמילו סימנתא מן דרתא: בשבעה ביה¹³ יום טב¹⁴ [יום שבת הורודוס]: בעשרין¹⁶ וחד ביה יום הר גרזים¹⁷ [די לא למספד]: בעשרין ותמשה ביה¹⁸ יום תנבת תמניא זמין די לא למספד:
- X. בעשרין ותמניא בטבת¹⁹ יתיבת²⁰ [בין] כנישתא על דינא:
- XI. בתריין בשבט יום טב²¹ די לא למספד: בעשרין ותריין ביה במילת עבדתא²² דאמר סנאה²³ להיתאזה להיכלא די לא למספד: בעשרין ותמניא ביה אתגמיל אנמיזכום²⁴ [מלכא] מן ירושלם:
- XII. בתמניא ובחשעה באדר יום תרועת ממרא: בתריין עשר ביה יום טיריון²⁵: בתלת עשר ביה יום גימור: בארבעת עשר ביה ובחמשת עשר ביה²⁶ [ימי] פוריא²⁷ [אנון] די לא למספד: בשבת עשר ביה שריו²⁸ למכני שור ירושלם די לא למספד: בשבעת²⁹ עשר ביה קמו עממיא על

¹ b. Bab. b. 115^b, MS. München ותמניא.

² b. Bab. b. 115^b Ausg. Ven. בטבת.

³ so b. Bab. b. 115^b MS. München; Meg. Taan. חייבא.

⁴ MS. Parma, Mich. 502 בארבעה. ⁵ fehlt in MS. Parma.

⁶ MS. Parma נבקי. ⁷ fehlt in MS. Parma.

⁸ Viell. zu emendieren לקמלא רשיעיא. ⁹ MS. Parma קשמיא.

¹⁰ b. R. h. S. 18^b במילת. ¹¹ so b. R. h. S. 18^b; Meg. Taan. falsch ארבעתא.

¹² fehlt in MS. Parma. ¹³ fehlt in MS. Parma. יום טוב.

¹⁴ Meg. Taan. טוב. ¹⁵ deutende Glosse.

¹⁶ b. Jom. 69^a Ausg. Konstant.; aber MS. München ואחר, spätere Talmudausgaben schalten בטבת ein.

¹⁷ fehlt in MS. Parma, findet sich aber b. Jom. 69^a.

¹⁸ b. Sabb. 21^b ימי דתנוקה תמניא אינון (ימים). ¹⁹ so MS. Parma; Druck יתיבא. ²⁰ nur in MS. Parma. ²¹ Druck טוב.

²² Ausg. Neubauer (Schir ha-Schir. r. VIII, 9, Tos. Sot. XIII, 6).

²³ b. Sot. 33^a דאמר.

²⁴ fehlt in MS. Parma.

²⁵ so j. Meg. 70^c, j. Taan. 66^a; Meg. Taan., b. Taan. 18^b טוריינוס.

²⁶ so b. Taan. 18^b, b. Meg. 5^b; Meg. Taan. ימי; fehlt j. Meg. 70^c, j. Taan. 66a.

²⁷ fehlt j. Meg. 70^c, j. Taan. 66^a.

²⁸ so j. Taan. 66^a; j. Meg. 70^c למבנא. ²⁹ fehlt j. Taan. 66a.

פליטת ספרים במדינת¹ פלקיס ובית² ובדין ונהיה פקדון³ [לכית ישראל]:
 בעשרין ביה צמו עמא למסרא⁴ [ונחת להון]: בעשרין ותמנא ביה אתת
 בשורתא מבתא ליהודאי דלא⁵ יערון סמן אוריתא די לא למספר:
 להן⁶ [פל] אגש⁷ דייהו עלוהי⁸ [מן קדמת דנא]⁹ אסר בצלו¹⁰:

Drei Briefe von Rabban Gamaliel.¹²

א. ¹³ לאחנא בני דרומא¹⁴ [עלמא בני דרומא¹⁵ ארעא] שלמכון יסנא
¹⁶ מהודענא לכו די מסא ומן בעורא¹⁷ תפקון מעשרי מעשרי שבליא:
 ב. לאחנא בני גלילא עלמא ובני גלילא¹⁸ ארעא שלמכון יסני מהודענא
 לכו דמסא ומן בעורא¹⁹ תפקון מעשרי מעשרי ויתאי:
 ג. לאחנא בני גלילא דכבל בני גלילא דמרי בני גלילא דיון ושאר כל
²⁰ גלילתא דישאל שלמכון יסנא²¹ מהודענא לכו דאפריא רבידיו וגוליא²² דקיסין
 וסנא דאביבא לא מסא²³ ושפר²⁴ [מלתא] באנפי ובאנפי חברי²⁵ ואוספנא
 על שמא דא²⁶ תלתין יומין:

¹ so j. Meg. 70^a; MS. Parma כלבוס; Druck v. Meg. Taan. בליקו; MS. Mich. 502 כלקוס u. קליקוס.

² so j. Meg. 70^a; Meg. Taan. זכרא.

³ fehlt in MS. Parma.

⁴ fehlt in MS. Opp., findet sich aber j. Taan. 66^d.

⁵ Gr. S. 215. 286.

⁶ so b. Taan. 18^a, b. R. h. S. 19^a, MS. Parma; Meg. Taan. Druck סתתומי.

⁷ Meg. Taan. לכו; vgl. j. Meg. 70^c יכורין; vgl. j. Meg. 70^c יכורין.

⁸ fehlt j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^c, MS. Parma.

⁹ Meg. Taan. דאית.

¹⁰ fehlt j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^c, MS. Parma.

¹¹ so j. Meg. 70^c; b. Taan. 12^a, j. Taan. 66^a יסר; Meg. Taan. אסר.

¹² nach j. Sanh. 18^d, j. Maas. sch. 56^c, Tos. Sanh. II 6, b. Sanh. 11^b.
 S. dazu Gr. S. 12, Derenbourg, Essai S. 241 f., Graetz, Geschichte der Juden IV,
 S. 71, Büchler, Die Priester und der Cultus S. 63.

¹³ Gr. S. 163.

¹⁴ fehlt b. Sanh. 11^b Druck, wohl unecht.

¹⁵ j. Sanh. 18^d ארעיא; j. Maas. sch. 56^c ארעיתא; Tos. Sanh. II, 6 חתמא.

¹⁶ b. Sanh. 11^b מהודעין אנהנא Gr. S. 253.

¹⁷ so j. Maas. sch. 56^c; b. Sanh. 11^b לאסרשי; j. Sanh. 18^d לאסרין.

¹⁸ b. Sanh. 11^b חתמא; Tos. Sanh. II 6 חתמא.

¹⁹ Tos. Sanh. II, 6 לאסרין; b. Sanh. 11^b לאסרשי.

²⁰ גלילתא j. Maas. sch. 56^c.

²¹ Tos. Sanh. II, 6, b. Sanh. 11^b מהודעין אנהנא.

²² Tos. Sanh. II, 6, b. Sanh. 11^b MS. München רעדקין.

²³ b. Sanh. 11^b ושפרת.

²⁴ fehlt Tos. Sanh. II 6, j. Maas. sch. 56^c.

²⁵ j. Sanh. 18^d מוסמא. ²⁶ j. Meg. 71^a auch יוסין.

Ehekontrakt (Ketuba).¹

בְּכֶד בְּשֶׁבֶת כֶּד וְכֶד יָמִים לִירַח פֶּל שְׁנַת חֲמִשָּׁת אֲלָפִים וְכֶד וְכֶד לְבִרְיָאָה
עוֹלָם לְמִנְתָּ שְׁאֵנוּ מוֹנִין בּוּ כָּאֵן בְּמִדְיָנָה פֶּל אֵיךְ פֶּל בֵּר פֶּל הִתְחַן אָמַר לָהּ
לְהָדָא מִרְתָּ פִלְגִיתָא בְּתוּלְתָא בֵּת ר' פֶּל² הָיוּ לִי לְאֵנְתוּ בְּרַת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל
וְאֵנָא אֶפְלַח וְאֶזְקִיר וְאֶזְנִין וְאֶפְרָנִס וְיִתִּיכִי כְּהִלְכַת גְּבָרִין יְהוּדָאִין דְּפִלְחִין וּמִזְקִרִין
וְזִנִין וּמִפְרָנִסִין לְנִשְׁיָהוֹן בְּקוּשָׁטָא וְיִתִּיבְנָא לִיכִי מִתֵּר³ בְּתוּלִיכִי כֶסֶף זָוִין מֵאֲתָן
דְּחָזוּ לִיכִי מִדְּאוּרִיתָא⁴ וּמִזְנִיכִי וּכְסוּתִיכִי וּסְפוּקִיכִי וּמִיַּעַל⁵ לְתִיכִי כְּאוֹרַח
כֶּל אֶרְעָא. וְכִבְיָאָה מִרְתָּ פֶּל בְּתוּלְתָא דָּא וְהָנָה לִיה לְאֵנְתוּ וְדָא יְגִדְנָא
דְּהִנְעֵלַת לִיה⁶ מִפִּי נָשָׁא⁷ מִבֵּית אֲבוּהָ (א) מִבֵּית אִמָּה⁸ מִבֵּית הָאָה בֵּין כֶּסֶף
בֵּין בְּדִהֵב בֵּין בְּתַכְשִׁיטִין בְּמֵאנִי דְּלִבּוּשָׁא וּבְשִׁמוּשׁ עֶרְסָא חֲמִשִּׁין לִיסְרִין וְזָבִי
ר' פֶּל חֲתָן דָּגֵן וְהוֹסִיף לָהּ מִדִּילִיה חֲמִשִּׁין לִיסְרִין סָד הַבֵּל מֵאָה לִיסְרִין וְכֵן
אָמַר ר' פֶּל חֲתָן דָּגֵן אֲתֵרִיּוֹת שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא קְבִילִית עָלִי וְעַל יְרֵמִי בְּתָרִי
¹¹ לְהִתְפָּרֵעַ מִכָּל שְׁפָר אֲרָג נָכְסִין וּקְנִינִין דָּאִית לִי תַחֲוֹת כֶּל שְׁמִיָּא¹² דִּקְנָאִי
וְדִקְנָאִי נָכְסִין דָּאִית לְהוֹן אֲתֵרִיּוֹת וְדִלִית לְהוֹן אֲתֵרִיּוֹת בְּלָהוֹן יְהוֹן אֲתֵרִיּוֹן
וְעֶרְבָאִין¹⁴ לְפָרֹעַ מִנְהוֹן שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא וְאֶפְלוּ מִן גְּלִימָא דְעַל בִּתְפִי [בְּתִיִּים
וּבְמִתָּן] מִן יוֹמָא דָּגֵן וְלַעֲלֵם וְאֲתֵרִיּוֹת שְׁמֵר כְּתוּבָתָא דָּא קְבִיל עָלִי ר' פֶּל בֵּר
פֶּל חֲתָן דָּגֵן בְּחֶמֶר כֶּל שְׁמֵרִי כְּתוּבוֹת הָעֲשׂוּיִין בְּיִשְׂרָאֵל כְּתוּבָן חֲכָמִים דְּלָא
כְּאֶסְמִיכְתָּא וְדָלָא כְּמוֹסְפִי דְּשְׁמֵרִי וּקְנִינָא מִן ר' פֶּל בֵּר פֶּל חֲתָן דָּגֵן לְמִרְתָּ
פֶּל בֵּת פֶּל בְּתוּלְתָא דָּא כֶּל מָה¹⁵ דְּכִתְבִיב וּמִפְרָשׁ לַעֲלִיל בְּמֵנָא דְּכִשְׁר
לְמִקְנִיָּא כִּיה¹⁶

¹ Nach Cod. Halberstamm Nr. 115, jetzt im Besitze des Montefiore-College in London. Das Ketuba-Formular ist in der Handschrift, welche aus dem 13. oder 14. Jahrh. stammt und wahrscheinlich deutschen Ursprungs ist, vokalisiert (mit willkürl. Verwendung von Patah für Kames). Die hier gegebene Vokalisation ist die des Herausgebers. Der Text der Ketuba findet sich fast gleichlautend in Machzor Vitry S. 791. Deutsche Uebersetzung s. Hamburger, Real-Encyclopädie II S. 640. — Gr. S. 12.

² Formel aus der Zeit Hillels j. Jeb. 14^d, j. Ket. 29^b: תהיו לי לאנתו ברת משה וישראל. vgl. Tos. Ket. IV 9. ³ MS. יתייכי. ⁴ Gr. S. 163.

⁵ MS. ומזנייכי וכסותיכי וספוקיכי. ⁶ MS. לתתיכי.

⁷ babylonische Bezeichnung.

⁸ so bei einer Waise, doch diese Formel als in jedem Fall empfehlenswert bezeichnet.

⁹ so wenn Eltern leben. ¹⁰ bei einer Witwe. ¹¹ hebr.

¹² Ket. IV 8 (Talm. Jer. Ausg. Ven.) אחריו לכתובתך. Diese Ordnung auf Schimeon ben Schetach zurückgeführt b. Ket. 82^b.

¹³ babyl. Form für דקנית; Formel vorausgesetzt b. Ket. 82^b.

¹⁴ hebr.; aram. wäre. Gr. S. 225. ¹⁵ MS. Halb. רכתו.

¹⁶ Einschaltungen, welche die Mischna für überflüssig erklärt, Ket.

* Ausg. Lowe ראייתין.

Scheidebrief (Get).¹

בְּקֶדֶד בְּשֵׁפֶת קֶדֶד וְכֶד לְהֵרָא פֶּלִי בְּשֵׁמָא קֶדֶד וְכֶד לִיצִירָה אִו לְשִׁמְרוֹת
לְמַנְיָנָא דְרִגְלִינָא לְמַסְנֵי בִיה בְּמַקְסוֹם פֶּלִי² אִידֵּךְ אָנָּא פֶּלִי בֵּר פֶּלִי וְכָל שׁוֹם
אַחֲרֵן וְחִנִּיקָא דְאִית לִי וְלֹאבְהִתִּי וְלֹאחֲרִי וְלֹאחֲרֵיהוֹן דְּאֹבְהִתִּי צְבִיתִי בְּרַעוּת
בְּפֶשֶׁץ בְּדֹלָא אָנִיכְנָא וּפְטָרִית וּשְׁבָקִית³ וְתִרְיִכִית יְחִיכִי לִיכִי אָנָּה פְּלִגִּית בֵּת
פְּלוּגִי יְדֻמְסָתָא פְּלוּגִית וְכָל שׁוֹם אַחֲרֵן וְחִנִּיקָא דְאִית לִיכִי וְלֹאבְהִתִּיכִי וְלֹאחֲרִיכִי
וְלֹאחֲרֵיהוֹן דְּאֹבְהִתִּיכִי דִּי הָוִית אָנָּהִיתִי מִן קַדְמָת דְּנָא וְכִדּוּ פְטָרִית וּשְׁבָקִית
וְתִרְיִכִית יְחִיכִי לִיכִי דִּי⁵ תִּיהוּיִין רִשָּׁאָה⁶ וְשִׁלְטָא בְּנַפְשִׁיכִי לְהַתְנַסְכָּא
לְכָל גִּבְרָה דִּי⁵ תִּיצַבִּיין וְאָנֶשׁ לֹא⁷ יִמְחִי בִידִיכִי מִן יוֹמָא דְנָן וְלַעֲלֹם⁸ וְהִרִי
אַתְּ מְתַרְתָּ לְכָל אָדָם וְדָן דִּי יִהְיֶי לִיכִי⁹ מְנֵי סִפֵּר¹⁰ תִּרְוִיכִין וְגַם פְּטוּרִין וְאַנְרִת
שְׂבוּקִין בְּרֶת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל:

IV 9 ff. (s. Ausg. Lowe), vgl. Tos. Ket. IV 6, XI 5: אִם תְּמוּחִין אֶקְרִינִיד וְאִין: אִם תְּשַׁבְּחִין אֶקְרִינִיד וְאִתְּיָבִיד לִי לֹאנְתִי oder אִתְּיָבִיד לְמִרְנִיד. בְּנִין דְּכָרִין דִּיהוֹן לִי מִיָּד
אִנּוּן יִירְתוּן קִסְפָּא כְּתוּבָתִיד יְתֵר עַל חֶלְקֵהוֹן דִּי עִם אֲחֵיהוֹן. בְּנִין נִקְרְבוּ דִּיהוֹן לִיד מְנֵי אִנּוּן יִהְיוּן
יְתֵדוֹן גְּבִיתִי וְיִמְחִיו מִנְּכִי עַד דִּיהַתְנַסְכוּ לְגִבְרִין. וְאִתְּ תִּהְיוּן יְתֵדוֹן גְּבִיתִי וְיִמְחִיו מִנְּכִי כָּל
יְתֵדוֹן גְּבִיתִי וְיִמְחִיו מִנְּכִי עַד דִּיהַתְנַסְכוּ לְגִבְרִין. וְאִתְּ תִּהְיוּן יְתֵדוֹן גְּבִיתִי וְיִמְחִיו מִנְּכִי כָּל
יְתֵדוֹן גְּבִיתִי וְיִמְחִיו מִנְּכִי עַד דִּיהַתְנַסְכוּ לְגִבְרִין. Die Schlussformel bezeichnet die Mischna als in
Jerusalem und Galiläa üblich, während die Judäer eine andere in hebr.
Sprache anwandten. Die Judäer scheinen also die Ketuba hebräisch ab-
gefasst zu haben.

¹ Nach Maimonides, Hilck. Geruschim 4, Ausg. Ven. 1524, vgl. Halakot Gedolot S. 339, Machzor Vitry S. 783. Deutsche Übersetzung, s. Hamburger, Real-Encyclopädie II S. 1086.

² Vgl. die kurze Formel Rab's oder Raba's b. Gitt. 85^b: אִידֵּךְ אָנָּא בֵּר פֶּלִי. פֶּטֶר וְתִרְיִכִית יְחִיכִיכִי אִינְתִּיתִיהּ דְּהוּת אִינְתִּיתִיהּ מִן קַדְמָת דְּנָא מִיּוֹמָא דְנָן וְלַעֲלֹם.

³ Maim. וְתִרְיִכִית. Das Waw ist in einem Get, der in Worms 1307 ausgefertigt wurde (mir aus Cod. Halberstamm 115 bekannt) in sogar תִּרְיִכִית, während Hal. Gedol., vgl. b. Gitt. 85^b, dies nur für שְׂבוּקִין, תִּרְוִיכִין und כִּדּוּ vorschreiben.

⁴ קָתָא ist babyl. aram. Die ganze Formulierung des Eingangs ist jung.

⁵ Das dreifache Jod in תִּיהוּיִין und תִּיצַבִּיין ist Vorschrift (s. b. Gitt. 85^b, Harkavy, Teschubot ha-Geonim S. 129, Hal. Ged., a. a. O.), um jeder falschen Lesung vorzubeugen.

⁶ Maim. שְׁלִטָּה. ⁷ Maim. יִמְחָה.

⁸ Dieser Schluss entweder bis אָדָם oder von da bis zum Ende gilt nach Gittin IX 8 als das Wesentliche des Scheidebriefes, welches seine Giltigkeit bedingt.

⁹ MS. מְנֵי. ¹⁰ Hal. Ged. תִּרְוִיכִין, פְּטוּרִין, מְנֵיכִין.

II. Targume zum Pentateuch.¹

1 Mose 3, 15.²

Targum Onkelos.

וּדְבָבוּ אֲשֵׁי בִינָה וְבִין אֲתָתָא וְבִין בְּנָה וְבִין בְּנָהּ הוּא יְהִי דְכִיר מָא
דַּעֲבָרָה לִיה מִלְקָדְמִין וְאַתָּה תְּהִי גִמְרָה לִיה לְסוּפָא:

Targum Jeruschalmi I.

וּדְבָבוּ אֲשֵׁי בִינָה וְבִין אֲתָתָא בִין אֲנָרְעִית בְּנָה וְבִין אֲנָרְעִית בְּנָהּ וִיהִי
כִּד ⁵ יְהוֹנָן בְּנָהּ דִּאֲתָתָא גִמְרִין מִצְנָתָא דִּאֲנָרְעִיתָא יְהוֹנָן ⁶ מְכֻוֹנִין וְיִמְנִין יְהִי
עַל רִישָׁהּ וְכִד שְׂבָקִין מִצְנָתָא דִּאֲנָרְעִיתָא תְּהִי מִתְּבִין וְנָכִית יְהוֹנָן בְּעִיקְבִּיהוֹן
בְּרַם לְהוֹן יְהִי אָסוּ וְלָהּ לָא יְהִי אָסוּ וְעִתִּידִין הֵנּוּ לְמַעַבְדַּ שְׁמִיתָא בְּעַקְבָּא
בְּיָמֵי מִלְכָּא מְשִׁיחָא:

Targum Jeruschalmi II.

וִיהִי כִּד יְהוֹנָן בְּנִיָּא דִּאֲתָתָא לְעֹן בְּאֲנָרְעִיתָא וְעִבְדִּין פְּקוּדִיָּא יְהוֹנָן מִתְּבִין
יִמְנִין יְהִי לְרִישָׁהּ וְקַמְלִין יְהִי וְכִד שְׂבָקִין בְּנִיָּא דִּאֲתָתָא מִצְנָתָא דִּאֲנָרְעִיתָא וְלָא
יְעִבְדִּין פְּקוּדִיָּא תְּהִי מִתְּבִין וְנָכִית יְהוֹנָן בְּעַקְבִּיהוֹן וּמִמַּרְעָה יְהוֹנָן בְּרַם יְהִי
אָסוּ לְבָנָהּ דִּאֲתָתָא וְלָהּ חוּיָא לָא יְהִי אָסוּ בְּרַם עִתִּידִין אֲנֹן אֲלִין לְאִלִּין
לְמַעַבְדַּ שְׁמִיתָא בְּעַקְבָּא, בְּסוּף עֲקֵב יוֹמֵיָא בְּיָמֵי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא:

1 Mose 49, 10. 11.

Targum Onkelos.¹⁰

לָא יִיעָדִי עֲבִיר שְׁלֹמֹן מִדְּבִית יְהוּדָה וְסַפְרָא מִבְּנֵי בְּנוּיָה עַד עֲלָמָא עַד
דִּי יִיתִי מְשִׁיחָא דִּדְלִיָּה הִיא מְלָכּוּתָא וְלִיה יִשְׁתַּמְעוּן עַמְמֵיָא: יִסְחֹר יִשְׂרָאֵל

¹ Zum Onkelostargum s. Gr. S. 8 ff., zu den Jerus. Targumen s. Gr. S. 21 ff.
Die Texte aus dem Onkelostargum nach Cod. Socini 84, Or. 2228, 2363, 1467
(Brit. Mus.), mit Vergleichung von Ausg. Lissabon 1491 und Ausg. Sabbioneta
1557 (im Original). Die Abweichungen von den Texten in Merx, Chresto-
mathia targumica, welche durch die Ungenauigkeit der von ihm benutzten
Kopien zu erklären, sind nicht besonders bemerkt. Die Texte aus Targum
Jer. I nach Addit. 27031 (Brit. Mus.) mit Vergleichung von Ausg. Venedig
1591, Targ. Jer. II nach Cod. Vat. 440 mit Vergleichung von Ausg. Venedig 1517.

² nach Cod. Soc. 84, Or. 2228.

³ Ausg. Sab. אֲשֵׁי.

⁴ Ausg. Ven. אֲנָרְעִית (Plur.?).

⁵ MS. falsch יְהוֹנָן.

⁶ Gr. S. 260.

⁷ Ven. יְהוֹנָן.

⁸ so Ven.; MS. יְהִי.

⁹ MS., Ven. שְׁמִיתָא.

¹⁰ Cod. Socini 84, Or. 2363 (Brit. Mus.).

¹¹ so Cod. Soc., Ausg. Sab.; Or. 2363 יִעָדִי. Gr. S. 286. v.

לְקַרְתִּיהָ עָמָּה יִבְנוּן הִיכְלִיהָ יְהוֹן צְדִיקָא סְחוֹר סְחוֹר לִיה וְעֲבָדֵי אֹרְיָתָא
בְּאֵלֶּפֶן עָמָּה יְהִי אֲרָגוֹן מִב לְבָשִׁיָּה וְכִסּוּתִיהָ² מִלָּא מִלָּא צָבַע וְהוֹרִי וְצָבָעֵנִי:

Targum Jeruschalmi I.

לֹא פָסְקוֹן מַלְכִין וְשְׁלִיטִין מִדְּבִית יְהוּדָה וְסַפְרִין מֵאֲלָפֵי אֹרְיָתָא מֵאַרְצֵיהָ
עַד וְמִן דִּי יִיְהִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא וְעִיר בְּנוֹי וּבְדִילִיהָ³ יִתִּימָסוֹן עִמָּמָא: מָה יֵאֵי
מַלְכָּא מְשִׁיחָא דַּעֲתִיד⁴ לְמַקְוִים מִדְּבִית יְהוּדָה אֶסֶר תִּרְצִי וְנִתְיָת וּמִסְנֵר סְרִי
קֶרֶבָּא עִם בְּעָלֵי דְכָבוֹי וּמִקְפָּל מַלְכִין עִם שְׁלִמְיָהוֹן וְלִית מְלִיד וְשׁוֹלְמָן דִּיקוֹם
קְדָמוֹי מִסְמַק סוּרְיָא מִן אָדָם קְטִילִיהוֹן לְבָשׁוֹי⁵ מַעֲנֵגְנִין בְּאֶדְמָא מִדְּמִי
לְעֲצוֹר דַּעֲנָבִין:

Targum Jeruschalmi II.

לֹא פָסְקוֹן מַלְכִין מִדְּבִית יְהוּדָה אֶף לֹא⁶ סַפְרִין מִלְּפִין אֹרְיָתָא מִן בְּנֵי בְנוֹי
עַד וְמִן דִּי יִיְהִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא דִּידִידָהּ הִיא מַלְכוּתָא וְלִיהָ עֲתִידִין⁸ דִּישְׁמַעְעֲדוֹן
כָּל מַלְכוּתָא דְאַרְעָא: מָה יֵאֵי הוּא מַלְכָּא מְשִׁיחָא דַּעֲתִיד לְמִיָּקָם מִן דְּבִית
יְהוּדָה אֶסֶר תִּרְצִיהָ וְנִפְסָא לְקֶרֶבָּה לְקָבִיל שְׁנָאוֹי וְקַפִּיל מַלְכִין עִם שְׁלִמְיָהוֹן
מִסְמַק סוּרְיָא מִדָּם¹⁰ קְטִילִיהוֹן וּמִחֲוָר גְּלִימָתִיהָ מִן תִּרְב וּבְרִיהוֹן לְבָשׁוֹי מַעֲנֵגְנִין
בְּאֶדְמָה וְהוּא קְדָמִי¹¹ לְרַפּוֹס עֲנָבִין:

4 Mose 24, 17—24.

Targum Onkelos.¹²

תּוֹתִיָּה וְלֹא קָעֵן סְבִיתִיהָ¹³ וְלִיתוּהִי קָרִיב בְּדִ יָקוֹם מַלְכָּא¹⁴ מִיַּעֲקֹב¹⁵ וְיִתְרַבָּא
מְשִׁיחָא¹⁶ מִיִּשְׂרָאֵל וּמִקְפִּיל רֶבְרָבִי מוֹאֵב וְיִשְׁלֹט בְּכָל בְּנֵי אֲנָשָׁא: וְיִהִי¹⁷ אֲדָרָם
יִרְוּתָא וְיִהִי¹⁸ יִרְוּתָא¹⁹ שְׁעִיר לְבָעֲלֵי דְכָבוֹהִי וְיִשְׂרָאֵל יִצְלַח בְּגִבְסִין: וְיִיחָזֹת מִד
מִדְּבִית יַעֲקֹב וְיִזְכִּיר מְשִׁיב סַפְרִית עִמָּמָא: וְתִזָּא יֵת עֲקִלְקָאָה וְנִסָּל מִתְּלִיהָ

¹ so Or. 2363, Aug. Sab.; Cod. Soc. עָמָּה.

² Lesart מִלָּא מִלָּא verzeichnet von Berliner. Aug. Sab. Die Verdoppelung soll wohl besagen, dass lauter solcher Stoff die Kleidung bildet.

³ Aug. Ven. יִתִּימָסוֹן. ⁴ Gr. S. 261.

⁵ MS. viell. מַעֲנֵגְנִין. ⁶ Ven. פָּסְקוֹן.

⁷ MS., Ven. סַפְרִין. ⁸ so Ven.; MS. ohne d. ⁹ Ven. נִהְרָא.

¹⁰ so Ven.; MS. קְטִילִיהוֹן. ¹¹ MS. לְרַפּוֹס; Ven. לְרַפּוֹס.

¹² nach Cod. Soc. 84, Or. 1467.

¹³ Aug. Lissabon יִתְוִהִי; Aug. Sab. יִתְוִהִי. Gr. S. 77.

¹⁴ Aug. Liss. מְשִׁיחָא.

¹⁵ Or. 1467 יִתְרַבָּא; Aug. Sabb. יִתְרַבָּא. Gr. S. 66.

¹⁶ Aug. Liss. מְשִׁיחָא. ¹⁷ Aug. Liss. אֲדָרָם.

¹⁸ Aug. Sab. יִרְוּתָא. ¹⁹ Cod. Soc. סַפְרִית.

ואמר ריש קרבא ד'שראל הנה עמלק וסופיה לעלמא ייבד: ותוא ית שלמא
ונטל מתליה ואמר תקיף בית מותבך: וישו בברך תקיף מדרוך: ארי אם
יתי לשנאה שלמא עד מא אתוראה: וישבך: ונטל מתליה ואמר נ' לתביא
דייתון בד יעביד אלהא ית אליו: וסיעו: ויצרתו מרומי וענון לאתור
וישעבדו לעבר פרת ואף אנון לעלמא ייבדו:

Targum Jeruschalmi I.

חמי אגא ליה וליתיה בדון מסתכל אגא ביה וליתיה מקריב ד'מלך
מלך תקיף מרבית יעקב ויתרבי משיחא ושכט תקיף מ'שראל וקטל ברבני
מואבאי וירוקן כל בני דשט⁸ משרתיה דנונ דעתידין למסדרא סדרי קרבא
ד'שראל ויפלו פגריהון דלחון דדמוי: ויהיון ארומאי תריבין ויהיון תריבין
בני דגבלא מן דגם ישראל סגאיהון ו'שראל יתקפון בנגסין¹⁰ ו'רתנוון: ויקום
שליט מרבית יעקב ויכיד וישיצי¹¹ שיוכותא דמשתמר מן קשטנטיני קרבא
תיבתא ונצדי¹² ויתריב ברבא מרדא היא רומי וקסרין¹³ תקוף קרני עממיא:
ותקא ית דבית עמלק ונטל מתל גבוהיה ואמר שירי אפיא דאניחו קרבא
ברבית ישראל הנן דבית עמלק¹⁴ וסופיהון דיומי מלכא משיחא למסדרא סדרי
קרבא עם כל בני מרדנחא עם דבית ישראל ברם¹⁴ סופיהון דאלון ודאלון עד
עלמא יהיו¹⁵ לאבדנא: ותקא ית יתרו דמתגיד ונטל מתל גבוהיה ואמר מה
תקיף הוא¹⁶ משרתך די שוית בנקריא דסגריא מדרוך: ארום אין יתגור למתני
לכותא בגוי דשלמא עד כדי ייתי סנתריב מלכא דאתור וישבי¹⁷ יתד: ונטל
מתל גבוהיה ואמר נ' מאן יתקים בון דיתגלי מימרא דיין למתן אגר טב לצדיקיא

¹ Ausg. Sab. שלמא.

² Gr. S. 280. 288.

³ Cod. Soc. בברך. ⁴ עד פה fehlt in Ausg. Liss. u. Sab.

⁵ Ausg. Liss. ויען.

⁶ Berliner und Levy verzeichnen die Lesart מסתחרן; sonst ist nur das sinnlose יצרתן in Ausgaben und Handschriften vertreten. Aus Targ. Jer. II ist zu schliessen, dass יצרתן ברומאי die ursprüngliche Lesart ist, während Targ. Jer. I die jetzige Lesart des Onkelostargums mit der des Targ. Jer. II verknüpft. Targ. Jer. I scheint יצרתן von Ausrüstung — etwa im Anklang an מרה — verstanden zu haben, und denkt bei ציעים nach dem hebr. ציים wohl an Schiffe.

⁷ MS. und Ausg. Ven. ohne ד.

⁸ Gr. S. 67. 134. 151. ⁹ im MS. Censurschwärzung.

¹⁰ Ausg. Ven. ו'רתנוון (!).

¹¹ von hier bis רומי Censurschwärzung, doch erkennbar, dass der Text von Ausg. Venedig vorliegt mit Hinzufügung von היא רומי am Schluss.

¹² Ausg. Ven. ויתרוב.

¹³ Ausg. Ven. תקיף.

¹⁴ Gr. S. 162.

¹⁵ Ausg. Ven. יהון.

¹⁶ MS., Ausg. Ven. משרייד.

¹⁷ MS. יתר.

ולמתפרעא מן רשעיא ומכמת אפיא ומלכיא ומגרי אלן באלן: וציען יצטרון
במני ונא ויפקון באכלוסין סגיאן מן ² למפרדניא ומארע איטליא ויצטרפון
בלגיונין דיקסון מן רומי ומישטמניני ויצטרון לאתונאי וישעבדון כל בני דעבר
ברם סופהון דאלן ואלן למפל בגד מלכא משיחא ויהון עד עלמא לאבדנא:

Targum Jeruschalmi II.

חמי אָנא ליה ולית הוא בידן ומסתפל אָנא ³ ביה ולית הוא קריבא עתיד
למקם מלך מדבית יעקב ופריק ושלום מדבית ישראל ויקטול תקיפי מואבאי
וירוקן וישיצי כל בני מדנקא: ויהי ארום ירמי טורא דנבלא ⁴ דכעלי דכיהון
וישראל יתגברון בחיל תקיף: עתיד מלך למקם מדבית יעקב וישיצי ית כל
מה דמשתיר מן ברבא תיבא דהיא רומי: ותמא ית עמלקא ונטל במתל
נבייתיה ואמר שירי אפיא דסדרו קרבא כל קבל ישראל הנון דבית עמלק
ובעקבא בסוף יומיא הנון ⁵ סדרון לקיבליהון סדרי קרבא ⁶ וסופהון לאבדן יהוי
⁷ ואבדנהון עד לעלם: ותמא ית שלמאי ונטל במתל נבייתיה ואמר מה תקיף
הוא ⁸ משרית ושת ⁹ בגנקרת [סגריא] בית סדורק: ארום אין יהוי שלמאי לבוא
¹⁰ עד בען אתונאי עתיד קאים שבי יתד: אלן מן יימי בד ישי מימרא דיי
למון אגר טב לצדיקאי ¹¹ ולמתפרעא מרשעא: ויפקון אכלוסין סגיאן בלברניא
מן מדינתא איטליא ¹² ויצטרפון עמהון לגיונים סגיאן מן ¹³ דרומא וישעבדון ¹⁴ אתונאי
ויצטרון כל בני עבר נהרא ברם ¹⁵ סופהון דאלן ואלן לאבדן יהוי ואבדנא
עד לעלם:

III. Prophetentargum.¹⁶

Jesaja 9, 5. 6.¹⁷

אמר נביא לבית דוד ארי רבי אתיליד לנא בר אתיהיב לנא ומביל
אוריתא עלוהי למסרה ואתקרי שמיה מן קדם ¹⁸ מפלי עיצא אלהא גברא קים
¹⁹ עלמאי משיחא דשלמא יסגי עלנא ביומיה: סגי רבו לעבדי אוריתא ולנמרי
שלמא לית סוף על גרסי דוד ועל מלכותיה לאתקנא יתה ²⁰ ולמכנה בדינא
ובכותא מכען ועד עלמא במימרא דיי צבאות תתעביד דא:

¹ Ausg. Ven. וציען. ² MS. למברניא; Ausg. Ven. למברניא.

³ so Ven.; MS. בית, לית. ⁴ Ven. ל. ⁵ so Ven.; MS. יסדרו.

⁶ so Ven.; MS. וסופהון. ⁷ MS. אובדניהון. ⁸ MS. משריות; Ven. משריות.

⁹ MS., Ven. בגנקרת; das unentbehrliche סגריא fehlt. ¹⁰ so Ven.; MS. כד.

¹¹ MS., Ven. ויצטרפון. ¹² so Ven.; MS. ויצטרפון. ¹³ Ven. דרומא.

¹⁴ so Ven.; MS. אתונאי. ¹⁵ so Ven.; MS. מופיהון. ¹⁶ s. Gr. S. 10 ff.

¹⁷ Die Texte aus dem Prophetentargum nach Or. 1474, Or. 2211 (Brit. Mus.) mit Vergleichung von Ausgabe Venedig 1517 und Cod. Reuchl. nach De Lagarde, Prophetæ chaldaice.

¹⁸ Ausg. Ven. מקליא. ¹⁹ Ausg. Ven. לעלמא. ²⁰ Ausg. Ven. ולמכנא.

Jesaja 11, 1—5.

וּפּוֹק מִלְכָּא מְנוּהִי דִישִׁי וּמִשִּׁיחָא מְבִנִי בְנוּהִי יִתְרַבִּי: וְתִשְׁרִי עֲלוֹהִי
רוּחַ יְיָ מִן קֳדָם יְיָ רוּחַ חֲכָמָה: וְסִכְלָתְנֵי רוּחַ מֶלֶךְ וּגְבוּרָא רוּחַ מַדַּע וְדַחֲלָתָא
דִישִׁי: וְקִרְבֵּיָה לְדַחֲלָתֶיהָ יְיָ וְלֹא לְחוּ עֵינֹהִי יְהִי דָאִין וְלֹא לְמִשְׁמַע אֲדֹנָהִי
יְהִי מוֹכַח: וּדְיִין בְּקוֹשְׁטָא מִסְכִּינִין וְיוֹכַח בְּהִימָנוּתָא² לְחִשְׁכֵי עָמָר וְיִסְמִי
חִיבֵי אֲרַעָא בְּמִימְרָא פּוֹמִיָּה וּבְמַמְלַל סְפוּתִיָּה יְהִי מְאִית⁴ רְשִׁיעָא: וְיִהוֹן צְדִיקָא
סְחוּר סְחוּר לִיה וְעֶבְדֵי הִימָנוּתָא⁵ מְקַרְבִין לִיה:

Jesaja 52, 13—53, 12.

הָא יֵצֵל עֲבָדֵי מִשִּׁיחָא⁶ יִרְאֵם⁷ וְיִסְגִי וְיִתְקַף לְחָדָא: בְּמָא דְסִבְרוּ לִיה
בֵּית יִשְׂרָאֵל יוֹמִין סְגִיָּין⁸ דְּדִנְהוּ חֲשׂוֹךְ בִּינִי עֲמִמָּא⁹ חֲחוּהוֹן¹⁰ וְחוּהוֹן¹¹ מְבִנִי
אֲנָשָׁא: בִּין יְבִדֵר עֲסָמִין סְגִיָּין עֲלוֹהִי יִשְׁתַּקֹּן מִלְכִין יִשׁוּן¹² יִדְיֵהוֹן עַל פּוֹמִיָּהוֹן
אֲרִי דִלָּא אֲשַׁמְעִיאוּ לְהוֹן חֹז וְדִלָּא שְׁמַעוּ אִסְתַּבְּלוּ: מִן הִימִין לְבִסּוּרְתָנָא דָּא
¹² וְיִתְקוֹף דְּרַע גְּבוּרְתָּא דִישִׁי¹³ בְּדִין עַל מִן אֲתַגְלִיָּאֵת: וְיִתְרַבָּא¹⁴ [צְדִיקָא] דְּסִמּוּהִי
הָא בְּלִבְלִבִּין דְּפִרָן וּכְאִילֵן דְּמִשְׁלַח שְׂרָשׁוּהִי עַל גְּגֵרִין דְּמִיין¹⁵ [בִּין יִסְגִין תּוֹלְדָת
דְּרִשָׁא] בְּאֲרַעָא דְּהִתּוּ צְרִיכָה לִיה לֹא חֹז חֲלָא¹⁶ חֲחוּיָה וְלֹא אִימְתִיָּה אִימְתִי
הִרִיט וְיִתִּי וְיִרְאֵא¹⁷ וְיִוִּיָּה דְּכָל דִּיחֻיָּיָה יִסְתַּבֵּל בֵּיה: בְּכֹן יְהִי לְבִסְרֹן
¹⁸ וְיִסְסֹן¹⁹ יִקֵּר כָּל מַלְכוּתָא יְהוֹן חֲלָשִׁין וְדִין הָא בְּאֲנָשׁ פִּירִין²⁰ וּמוֹמֵן לְמַרְעִין
וּבְמָא²¹ דְּהִתּוּ מִסְלָקָא²² אֲפִי שְׂכִינְתָא מְנָא בְּסִירִין וְלֹא חֲשִׁירִין: בְּכֹן עַל חוֹבְנָא
הוּא יִבְעִי וְעוֹתִנָא בְּדִלִיָּה יִשְׁתַּבְּקֹן וּנְאֻחָא חֲשִׁירִין בְּתִישִׁין²³ מִחֶן מִן קֳדָם יְיָ
²⁴ וְיִסְעֹן: וְהוּא²⁵ [יִבְנִי בֵּית מִקְדָּשָׁא] דְּאִימְחַל בְּחוֹבְנָא אֲתַמְסֵר בְּעוֹתִנָא
²⁶ [וְ]בְּאִלְפָּנֶיהָ²⁷ שְׁלֵמִיָּה יִסְגִי עֲלָנָא²⁸ וּבְדִנְתָנְהִי לְפִתְגָמוּהִי חוֹבְנָא יִשְׁתַּבְּקֹן

¹ Ausg. Ven. fügt hinzu גְּבוּרָא. ² Ausg. Ven. מְחִשְׁכֵי.

³ Ausg. Ven. fügt hinzu אֲרַעָא.

⁴ Or. 2211 אֲרַמִּילֹס auf dem Rand von anderer Hand, im Text bei Ausg. Ven.; Cod. Reuchl. אֲרַמִּלֵּן oder אֲרַמִּלֵּן.

⁵ Part. pass. ⁶ Gr. S. 249. 268. ⁷ Ausg. Ven. וְיִנְסִי וְיִתְקַף.

⁸ Or. 2211 דִּינְהוּ. ⁹ Or. 2211 חֲחוּיָהוֹן (!); Ausg. Ven. חֲחוּיָהוֹן.

¹⁰ Ausg. Ven. חֲחוּיָהוֹן. ¹¹ Or. 1474 יִתְרַבָּא. ¹² Ausg. Ven. וְיִתְקַף.

¹³ Ausg. Ven. בְּדִין. ¹⁴ alte Glosse; Cod. Reuchl. צְדִיקָא.

¹⁵ alte Glosse. ¹⁶ Or. 1474 חֲחוּיָה (חֲחוּיָה). ¹⁷ Or. 2211 וְיִוִּיָּה (!).

¹⁸ Gr. S. 214; Or. 2211 fälsch יִסְסִין. ¹⁹ Ausg. Ven. fügt hinzu כָּל.

²⁰ Ausg. Ven. וּמוֹמֵן (!). Gr. S. 205. ²¹ Or. 2211 fälsch דִּינְהוּ.

²² Wohl Plur. indet. (Obj. von מִסְלָקָא), wenn nicht zu streichen; dann ist מִסְלָקָא Part. pass. Pa.

²³ so Ausg. Ven. richtig; Or. 2211 u. Or. 1474 fälsch מִחֶן.

²⁴ Or. 1474 וְיִסְעֹן. ²⁵ alte Glosse. ²⁶ Glosse.

²⁷ Ausg. Ven. יִסְגִי שְׁלֵמִיָּה. ²⁸ Or. 1474 וּבְדִנְתָנְהִי; Ausg. Ven. וּבְדִנְתָנְהִי.

לָנָא: כּוֹלָנָא כְּעָנָא אֶתְבְּרָנָא גְבַר¹ לְקַבִּיל אוֹרְתִיהָ גְלִינָא וּמִן קֳדָם יְיָ הָיָה רְעוּא לְמַשְׁבַּק חוֹבֵי כְלָנָא בְּדִילִיהָ: בְּעִי וְהוּא² מִתְתַּבּ וְעַד לֹא פָתַח פּוּמִיָּה מִתְקַבֵּל מִקִּיפִי עִמְמִיָּא כְּאִמְרָא לְנִכְסָתָא יִמְסֵר וּכְרִחְלָא דְקֳדָם וְזוֹהֵא שְׁתַּקָּא וְלִית לְקַבְלִיהָ³ פָּתַח פּוּמִיָּה וּמִמְלִיל מְלֵא: מִיִּסְוִרִין וּמִפּוֹרְעָנִין⁴ יִקְרִיב גְּלוֹתָנָא פְּרִישָׁן דִּיתַעְבְּרִין לָנָא בְּיוֹמֵהִי מִן יְכּוֹל לֹא שְׁתַּעְבָּא אַרְי⁵ יְעַדִּי שְׁלָמִן עִמְמִיָּא מֵאֲרַעָא דִּישְׂרָאֵל חוֹבִין דְּחִבּוּ עָפִי עַד לְוִתְהוֹן⁶ יִמְסֵר: וְיִמְסֵר יֵת רִשְׁעִיָּא לְגִיהֶנָּם וְיֵת עֲתִירִי נִכְסֵיָּא דְאִנְסוּ כְּמוֹתָא⁷ דְּאִבְדָּנָא בְּדִיל דְּלֹא יִתְקַמּוּן עֲבָדֵי חֲטָאָה וְלֹא יִמְלִלוּן⁸ נִכְלִין בְּפּוּמֵהוֹן וּמִן קֳדָם יְיָ הָיָה רְעוּא לְמַצְרָף וּלְדַכָּאָה יֵת שְׂאֲרָא דְעַפְיָה בְּדִיל לְנִקָּאָה מִחוֹבִין נִפְשָׁהוֹן יְחוּזִין בְּמַלְכוּת מִשְׁיְׁהוֹן⁹ יִסְגּוּן בְּנִין וּבָנִין¹⁰ יִזְכּוּן יוֹמִין וְעֲבָדֵי אוֹרִיתָא דִּיִּי בְּרַעֲיוֹתִיהָ יִצְלָחוּן: מִשְׁעַבְדָּא עִמְמִיָּא לְשִׁיבִיב נִפְשָׁהוֹן יְחוּזִין בְּפּוֹרְעָנוֹת סְנֵאִיָּהוֹן יִסְבְּעוּן סְבָאָה מַלְכִּיהוֹן¹¹ בְּחֻקְמִתִּיהָ יוֹפִי וְכֹאִין בְּדִיל לְשַׁעְבָּדָא סְנֵאִין לְאוֹרִיתָא וְעַל חוֹבִיהוֹן הוּא יִבְעִי: בְּכִין אֲפֻלִּי לִיה בָּהָא עִמְמִין סְנֵאִין וְיֵת נִכְסֵי כְּרִכִּין מִקִּיפִין יִפְלִי¹² עֲדָאָה חֲלָף דְּמִסֵּר לְמוֹתָא נִפְשִׁיהָ וְיֵת מְרֻדִיָּא שְׁעָבִיד לְאוֹרִיתָא וְהוּא עַל חוֹבִין סְנֵאִין יִבְעִי וּלְמְרֻדִיָּא יִשְׁתַּבֵּי¹³ בְּדִילִיהָ:

Micha 5, 1—3.

וְאֵת בֵּית לָחֶם אֶפְרַת כּוֹנֵעִיר הָיִיתָ לְאֶתְמַנָּאָה בְּאֶלְפִיָּא דְּבֵית יְהוּדָה מִנֶּה קֳדָמִי יוֹפֵק מִשְׁיָחָא לְמַהֲוִי עֲבִיד שְׁלָמִן עַל יִשְׂרָאֵל דִּי שְׁמִיָּה אֲמִיר מְלָקְמִין מִיּוֹמִי עֲלָמָא: בְּכִין יִתְמַסְרוּן כְּעַדוֹ לִידִיתָא לְמִילְד וּשְׂאֲרָא אֲמִיהוֹן יִסְתַּמְכוּן עֲלֵיהוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיִקּוּם וְיִשְׁלוּם בְּחֻקֵּי מִן קֳדָם יְיָ בְּרַבּוֹת שְׁמָא דִּיִּי אֱלֹהִיהָ¹⁴ וְיִתְכַנְשׁוּן מִכִּינִי גְלוֹתְהוֹן אַרְי כְּעַן יִסְבִּי שְׁמִיָּה¹⁵ עַד סִיפִי אֲרַעָא:

Jeremia 23, 5. 6.

הָא יוֹמִיָּא אֲמֵן אֲמֵר יְיָ וְאִקְמִים לְדוֹר מִשִּׁיחַ דְּצִדְקָא וְיִמְלֹךְ מְלָכָא וְיִצְלַח וְיַעֲבִיד דִּין דְּקִשּׁוּם וְזָכוּ בְּאֲרַעָא: בְּיוֹמֵהִי יִתְפַּרְקוּן דְּבֵית יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרִי¹⁶ לְרַחֲצוֹן וְדִין שְׁמִיָּה דִּיהוֹן קִרְן לִיה יִתַּעְבְּרִין לָנָא וְכּוֹן¹⁷ מִן קֳדָם יְיָ בְּיוֹמֵהִי:

¹ Or. 1474 לְקַבִּיל. ² Or. 2211, Ausg. Ven. מִתְתַּבּ. Gr. 262. 271.

³ Or. 1474, Ausg. Ven. דְּתַתַּבּ. ⁴ Ausg. Ven. יִקְרִיב.

⁵ Or. 2211 יְעַדִּי. ⁶ so zu lesen statt des allein bezeugten יִמְסֵר.

⁷ Or. 1474 דְּאִבְדָּנָא; Ausg. Ven. דְּאִבְדָּנָא.

⁸ Or. 2211 falsch נִכְסִין.

⁹ so zu lesen für das allein bezeugte יִסְגּוּן.

¹⁰ Or. 2211 יִזְכּוּן. Gr. S. 244. ¹¹ Or. 1474 בְּחֻקְמִתִּיהָ.

¹² Or. 2211 עֲדָאָה (י). ¹³ Or. 2211 לִיה.

¹⁴ Ausg. Ven. יִתְחַבֵּי. ¹⁵ Or. 2211 עַם.

¹⁶ Aruk בחֲכִיל. ¹⁷ fehlt Or. 2211.

Sacharia 6, 12. 13.

בְּדָנָן אָמַר יְיָ צְבָאוֹת לְמִימְרָהּ הִיא גְּבֵרָה מְשִׁיחָה שְׁמִיָּה עֲתִיד דִּיתְחַלְלִי
וְיִתְרַבִּי וְיִבְנִי יְתִיבְלָא דִּיִּי: הוּא יִבְנִי יְתִיבְלָא דִּיִּי וְהוּא יִסּוּל² דִּיִּי וְיִתְרַבִּי
וְיִשְׁלֹט עַל כְּסִיאוֹתָיִי יְיָ⁴ בְּהֵינן רַב עַל כְּסִיאוֹתָיִי וְיִמְלִיכָהּ דְּשִׁלְמָה יְהִי בֵּין
כְּסִיאוֹתָיִי:

Sacharia 9, 9.

בּוֹעִי לְחֵדָה כְּנִשְׁתָּה דְּצִיּוֹן⁶ יִבְעִי כְּנִשְׁתָּה דִּירוּשָׁלַם הִיא מַלְכִּידָה אֲתִי לְנִיידָה
וְכִי יִפְרִיק הוּא עֲנוֹתוֹן וְכִיב עַל חֶסֶד וְעַל⁸ עֵיל: כִּי אֲתִי:

Sacharia 12, 10.

וְאַשְׁפּוּד עַל⁹ בֵּית דָּוִיד וְעַל יְהִיבִי יְרוּשָׁלַם רוּחַ¹⁰ חֶסֶד וְרַחֲמִין וְיִבְעוֹן מִן
קֶדְמִי עַל דְּאַשְׁלִמְלוֹ וְיִסְפְּדוֹן עֲלוֹהֵי כְּמָא דְּסִפְדִּין עַל יְחִידָה¹¹ וְיִסְפְּדוֹן עֲלוֹהֵי
כְּמָא¹² דְּמִסְפְּרִין עַל בְּכֵרָה:

Targum Jeruschalmi.¹³

וְאַשְׁרִי עַל בֵּית דָּוִד וְעַל יְהִיבִי יְרוּשָׁלַם רוּחַ נְבוּאָה וְעֲלוֹתָה דְּקִשּׁוּט וּמִן
בְּתֵר כְּדִין וּפֶק מְשִׁיחָה בְּרֵי אֶפְרַיִם לְאַנְחָה קֶרְבָּה עִם נֹגַן וְקִסּוּל יִתִּיה נֹגַן קֶדְמִי
מִרְעָא דִּירוּשָׁלַם וְיִסְתַּכְּלוֹן לְתִי וְיִבְעוֹן מִנִּי מִסּוּל כִּי דְּקִרְוֹ עֲמִמִּי לְמִשִּׁיחָה בְּרֵי
אֶפְרַיִם וְיִסְפְּדוֹן עֲלוֹהֵי כְּמָא דְּסִפְדִּין אָבָּא וְאַמָּא עַל בְּרֵי יְחִידִי וְיִתְקַרְרוֹן עֲלוֹהֵי
כְּמָא דְּמִתְקַרְרוֹן עַל בְּכֵרָה:

IV. Hagiographentargum.¹⁴

Cant. 7, 13—8, 5.¹⁵

אֲמַרְיִן בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵלִין לֵאלִין נִקְדִּים בְּצִפְרָה וְנִקְדָּה לְבֵית¹⁶ כְּנִשְׁתָּה
וְלְבֵית מִדְּנָשָׁא וְנִבְכֵר¹⁸ בְּסִפְרֵי אוֹרִיתָה וְנִחְמִי אִי מִסָּא¹⁹ וְמִן פֶּרְקִנָּה

¹ Or. 2211 עֲתִיד.

² Ausg. Ven. וְיִי.

³ bis Or. 1474. fehlt Cod. Reuchl. וְיִי.

⁴ Cod. Reuchl. עַל.

⁵ Or. 2211 וְיִמְלִיכָהּ.

⁶ Cod. Reuchl. יִבְעִי; Ausg. Ven. וְיִבְעִי.

⁷ Or. 1474 וְיִפְרִיק.

⁸ Or. 1474 עַל; Ausg. Ven. עַל.

⁹ Ausg. Ven. יְחִידָה.

¹⁰ Ausg. Ven. חֶסֶד.

¹¹ Or. 2211, Ausg. Ven. יִסְפְּדוֹן.

¹² Or. 2211, Or. 1474 von דְּמִסְפְּרִין.

¹³ Nach dem Cod. Reuchlins, mitgeteilt von De Lagarde in *Prophetas chaldaice* p. XLII. S. Gr. S. 22.

¹⁴ s. Gr. S. 26 f.

¹⁵ Nach Or. 1476, Or. 1302, Or. 2375 mit Vergleichung von Ausg. Ven. 1517.

¹⁶ Or. 1302 כְּנִשְׁתָּה. ¹⁷ Or. 1476. 1302. 2375 וְנִבְכֵר. ¹⁸ Ven. דְּאִוִּיתָה.

¹⁹ Or. 1476. 1302. 2375 וְיִי.

וְלַעֲמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּמַתְּלִין בְּנִסְנָא לֹא תִפְרָקָא מִן יְגִלוּתָהוּן וְנִשְׁאֵל לְחִימָיָא
 אֲתַגְלִי קֳדָם יְיָ וְזָכוּת צְדִיקָיָא דְּמַתְּלִין ⁷ בְּרִפּוּנָא וְאִי קָטָא קָטָא לְמַסַּק
 לִירוּשָׁלַם לְמַתָּן מִסּוּן שִׁבְחָא לְאַלֹהֵי שְׁמֵיָא ⁸ וְלִמְסַרְבָּא עֲלֹן וְנִכְסַת קֳדָשִׁין:
 בְּדִיָּה ⁹ וְרָצָא מִן קִי לְמַסַּרְק יֵת עֲמִידָה מִן גִּלּוּתָא וְאַמֵּר לְמַלְכָּא מְשִׁיחָא בְּכָר
 שְׁלִים קָטָא דְּגִלּוּתָא ¹⁰ וְזָכוּת צְדִיקָיָא ¹¹ אֲתַבְּסִים קֳדָם בְּרִית ¹² בְּסִמּוֹן וְחִפְסִי
¹³ דְּרָא קְבִיעִין עַל תְּרַעֵי מִדְּרָשָׁא עֲסִיקִין בְּסַתְנָמִי ¹⁴ סְפָרִיא וּבְסַתְנָמִי אֲוֹרִיתָא
¹⁵ קָעֵן קוּם מְכִיל מַלְכוּתָא ¹⁶ דְּגִנּוּיָת לֵךְ ¹⁷ וּבְקִהוּא וּמָנָא מַתְּנָלִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא
 לְכַנְשָׁתָא דְּיִשְׂרָאֵל יִמְרוֹן ¹⁸ בֵּית יִשְׂרָאֵל ¹⁹ אֵיתָא ²⁰ תְּהִי לָנָא ²¹ בְּאַתָּא וְנִסַּק
 לִירוּשָׁלַם וְנָתַי יִנְקִין עֲשֵׂד טַעֲמִי אֲוֹרִיתָא הִי קָטָא ²² דְּרִינִיק ²³ יְנוּקָא ²⁴ בְּרִידָא
 דְּאִמִּיתָא דְּכָל ²⁵ וּמִן ²⁶ דְּהִינִיתִי ²⁷ מִסְּלִסְלָא לְכָרָא מִן אֲרַעָא בְּדִיָּה וְכִרְיָא
 יֵת ²⁸ שׁוּם אֱלֹהָא רָבָא ²⁹ וּמִסְכְּרָא נִפְשִׁי עַל ³⁰ אֱלֹהֵיתִי אֵף ³¹ עֲשִׂי אֲרַעָא לָא
³² יִהְיֶה מִכֶּבֶד לִי:

אֲבָרְנָה מַלְכָּא ³⁴ אֲעִילְנָה לְבֵית מִקְדָּשִׁי ³⁵ וְאֵילִיָּה יִתִּי לְמַדְחַל מִן קִי יְיָ
 וְלִמְהָרָה ³⁶ בְּאֲוֹרִיתָהּ וּמִסּוּן נִסְעוּדָא קְעוּדָתָא דְּלִוְיָתָן וְנִשְׁמִי חֲסִיר עֲמִיק ³⁷ דְּאֲצַטְנַע
³⁸ בְּעִנְבוּהִי מִן יִזְמָא דְּאֲתַבְּרִי עֲלֵמָא וּמִרְפוּנִי וּפִירִי דְּאֲתַעֲמִידוּ לְצִדִּיקָיָא בְּגִנְתָּא דְּעֶזְרָן:
 אֲמַרְתָּ בְּנִשְׁמָתָא דְּיִשְׂרָאֵל אָנָּה ³⁹ בְּחִירְתָּא מְכִיל עֲסִמָּיָא דְּאַנָּה קִשְׁרָא תַפְלִין
 בְּיָד קִמְלִי וּבְרִישִׁי ⁴⁰ וְקִבְרִיעָא מוֹזוּתָא ⁴¹ בְּסִסְרִי יִמִּיָּא ⁴² דְּרִישִׁי ⁴³ תִּלְתָּא לְקַבִּיל
⁴⁴ תִּמְכִּי דְּלִית רִשּׁוֹ ⁴⁵ לְמִצְרָקָא לְחִבְלָא בִּי:

- 1 Ven. דַּעֲמָא. 2 Or. 1476, Ven. דְּמַתְּלִין.
 3 Or. 1302 גִּלּוּתָהוּן. 4 Or. 1302 הֲאֲתַגְלִי.
 5 Or. 1302, 1476, 2375; Ven. וְזָכוּת; Ven. וְזָכוּת.
 6 Or. 1476, 2375; Ven., Or. 1302 דְּמַתְּלִין.
 7 Ven. fügt hinzu פִּיִּסְתָּיָא.
 8 Or. 1476, 2375, Ven. וְלִמְסַרְבָּא; Or. 1302 וְלִמְסַרְבָּא.
 9 Or. 1476, 2375; Ven. יֵהִי, Or. 1302 יֵהִי.
 10 Or. 1302, 1476, 2375; Ven. וְזָכוּת.
 11 Or. 1476, 2375; Ven. אֲתַבְּסִים; Or. 1302 אֲתַבְּסִים.
 12 Ven. בְּסִמּוֹן. 13 Or. 1302, Ven. דְּרִישִׁי. 14 Or. 1476, 2375; Ven. סְפָרִיא.
 15 Or. 1302; Ven. בְּסִמּוֹן. 16 Or. 1476, 2375; Ven. דְּגִנּוּיָת.
 17 Or. 1302, Ven. וּבְקִהוּא. 18 Ven. fügt hinzu לִיָּה.
 19 Or. 1476, 2375; Ven. אֵיתָא. 20 Or. 1302, 2375; Ven. תְּהִי.
 21 Ven. לָנָא.
 22 Ven. יְנוּקָא; Or. 1302, 1476, 2375; Ven. יְנוּקָא.
 23 Ven. דְּרִינִיק. Gr. S. 228.
 24 Ven. בְּרִידָא. 25 Or. 1302, 1476, 2375; Ven. וּמִן.
 26 Or. 1302; Ven. דְּהִינִיתִי.
 27 Or. 1302; Ven. מִסְּלִסְלָא. 28 Or. 1476, 2375; Ven. שׁוּם.
 29 Ven. וּמִסְכְּרָא.
 30 Or. 1302, 1476, 2375; Ven. אֱלֹהֵיתִי.
 31 Or. 1302; Ven. עֲשִׂי.
 32 Ausg. Ven. 1525; Ven. הִי. 33 Ven. מִכֶּבֶד. 34 Or. 1302; Ven. אֲעִילְנָה.
 35 Ven. וְאֵילִיָּה.
 36 Or. 1302, Ven. בְּאֲוֹרִיתָהּ.
 37 Or. 1476, 2375; Ven. דְּאֲצַטְנַע; Or. 1302 דְּאֲצַטְנַע.
 38 Or. 1476, 2375; Ven. בְּעִנְבוּהִי. 39 Or. 1302; Ven. בְּחִירְתָּא.
 40 Or. 1302; Ven. אָנָּה. 41 Or. 1302, 1476, 2375; Ven. בְּסִסְרִי.
 42 Ven. דְּרִישִׁי. 43 so Ven.; Or. 1476, 2375; Ven. תִּלְתָּא; Or. 1302 תִּלְתָּא.
 44 Or. 1476; Ven. תִּמְכִּי; Or. 1302 תִּמְכִּי; Targ. Jer. I
 (Ausc. Venedig) zu Deut. 6, 9; 11, 20 תִּמְכִּי. 45 Or. 1302; Ven. לְמִצְרָקָא.

יִימֵר מִלְכָּא מְשִׁיחָא וּמִשְׁבַּע אָנָּה עֲלִיבֹן עָמָא בֵּית יִשְׂרָאֵל מָא אַתּוֹן
מִתְּנֹנְן בְּעַמְמֵי אֲרָעָא גְלַמְסַק מִן יְרוּשָׁלַם וּמָא דִּין אַתּוֹן כְּרִידִין בְּחִלּוֹתֵיהּ דְּנוֹג
וּמְנוֹג אַתְּעֵבְבוּ פֻּון זְעִיר עַד דִּישְׁמִיצוֹן עַמְמֵיָּא דְּעָלוּ לְאַנְהָא קִרְבָּא עַל יְרוּשָׁלַם
וּבִתֵּר כֵּן יִדְכֵּר לְכוֹן כְּרִי עֲלָמָא רַחֲמֵי צְדִיקָיָא וִיהִי רַעְנָא מִן קְדְמוּהִי לְמַפְרָקְכוֹן:
אַמֵּר שְׁלֵמָה נְבִיאָא כִּד יִיחוּן מִיתֵיָּא דִּישְׂרָאֵל זְעִידִין לְאַתְּבֹנָעָא מִדִּישְׁמִיצוֹן
וּכְל מִיתֵיָּא דִּישְׂרָאֵל עֲתִידִין לְמַסַּק מִן תַּחֲתוֹתֵיהּ וְאַפְלוּ צְדִיקָיָא דְּמִיתוּ בְּגִלּוֹתָא
עֲתִידִין לְמִיתִי בְּגִנִּית מְלָרַע לְאַרְעָא וְנִפְקִין מִן תַּחֲתוֹת מִדִּישְׁמִיצוֹן
וְאַתְּקִבְרוּ בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל דְּעֲתִידִין לְמַהֲוִי ¹⁰ יְהוֹן ¹¹ רַמִּין הִי כְּמָא דְּרַמִּי גְבֵר
אַבְנָא ¹² בְּאַלָּא בְּכִין יִמְרוֹן כָּל דְּיָרִי אֲרָעָא מָא הִיא ¹³ וְכוּתָא ¹⁴ דְּאַמָּא הָדָא
דְּסִלְקָא מִן אֲרָעָא רְבוּא רְבוּן ¹⁵ כִּזְמָא ¹⁶ דְּאַתְּחַמְמַת תַּחֲתוֹת מִדִּישְׁמִיצוֹן דְּסִינִי לְקַבְּלָא
אוֹרִיתָא וּבְהִיא שְׁעָתָא עֲתִידָא צִיֹּן דְּהִיא אַמְהוֹן דִּישְׂרָאֵל לְמִילַד יֵת בְּנֵהָא
יְרוּשָׁלַם לְקַבְּלָא יֵת ¹⁷ גְּלוּתָא:

V. Midrasch Echa.¹⁸

Die Geburt des Messias.¹⁹

אַמֵּר ר' יוֹדָן בְּשֵׁם ר' אִיבֹו עֲבָדָא הָנָה כְּחֵד יְהוּדִי דְּהָנָה קָאִים ²⁰ כְּרִי.
עֲבֵר ²¹ עָלוּי חֵד עֲרָבִי גָּעַת תּוֹרְמִיָּה. אַמֵּר לִיה יְהוּדִי בֵּר יְהוּדִי שְׂרִי תוֹרְקֵ
שְׂרִי יִרְקֵ שְׂרִי פִדְנֵה דְּחֵרֵב בֵּית מְקַדְשְׁכוֹן. שְׂרָא תוֹרְקֵה שְׂרָא קִנְקִיָּה שְׂרָא
פִּדְנִיָּה. עַד דְּאַנּוֹן יִבְכִין וְנִסְבִין גָּעַת תּוֹרְמִיָּה ²² חוֹרִיתָא אַמֵּר לִיה בֵּר יְהוּדִי
²³ אֲסוֹר תוֹרְקֵ ²⁴ אֲסוֹר קִנְקֵה אֲסוֹר פִּדְנֵה דְּאַתְּגִילִיד ²⁵ מְשִׁיחָכוֹן. אַמֵּר לִיה הֵן

1 Or. 1302. מְשִׁבְעָא אָנָּה; Ven. מְשִׁבְעָא אָנָּה. 2 Ven. מִן גְּלוּתָא.

3 Ven. דִּישְׁמִיצוֹן. 4 Gr. S. 272. 5 Or. 1302. יִדְכֵּר, Ven. יִדְכֵּר.

6 so Or. 1302, Ven.; Or. 1476. 2375. רַחֲמֵי.

7 Or. 1302. 1476. 2375. עֲתִידִין. 8 Ven. אוֹרִתָּא נְבִיאָא.

9 Ven. עֲתִידִין לְמַהֲוִיָּהוּן. 10 Or. 1302. יִיחוּן.

11 Or. 1476. 2375. רַמִּין; Ven. דְּרַמִּין; fehlt Or. 1302.

12 Or. 1302. בְּאַלָּא; Ven. בְּאַלָּא.

13 Or. 1476. 2375. וְכוּתָא. 14 Ven. דְּעָמָא הָרִין.

15 Ven. fügt hinzu מִן מְרַבָּא לְאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וּמִתְּפִקִין עַל

רַחֲמֵי מְרַבָּא.

16 Gr. S. 273. — Or. 1302. דְּאַתְּחַמְמַת; Ven. דְּאַתְּחַמְמַת.

17 Or. 1302. גְּלוּתָא; Ven. גְּנִי גְּלוּתָא.

18 Nach Add. 27089 des Brit. Mus. (A.) mit Heranziehung von Midrasch chamesch Megilloth, Ausg. Pesaro 1519 (B.). Gr. S. 18.

19 Midr. Echa I 51 mit Vergleichung von Talmud Jer., Ber. 5^a nach Or. 2822 (C.). 20 so B. C.; A. דְּרִי. 21 so B.; A. עָלוּי.

22 A. חוֹרִיתָא; B. וּמִנָּה אַחֲרִיתִי; C. וּמִן תְּנִינּוֹת. 23 C. קְסוֹר.

24 B. מְשִׁיחָא; C. מְשִׁיחָא דִּיהוּדָאִי.

אתיליד. אמר ליה וּבֵית לֶחֶם יְהוּדָה. אמר ליה מָה שְׂמִיָּה. אמר ליה מִנְחָם
שְׂמִיָּה. אמר ליה בְּרִיָּה דְּכִמָּן אמר ליה בְּרִיָּה דְחֻזְקָה; וְכֵן תּוֹרִי וְכֵן כְּנָקְיָה
וְעַבְדִּי בְּרִיָּה מִזֶּבֶן ² לְבָרִין ³ לְמִינוּקִין. הָיָה עָלָיו קָרָמָא וְנָפִיק קָרָמָא עַד דִּצְאָתָא
לְבֵית לֶחֶם יְהוּדָה וְכֵן דִּצְאָתָא לְבֵית לֶחֶם יְהוּדָה אֲתַכְנִשׁוּן לְבִיָּה כָּל גִּשְׂיָא
דְּתַמְּן. בָּצָא מִזֶּבֶן ⁴ לְבָרִין לְמִינוּקֵיהוֹן. אמר להוֹן הִידִין מִזֶּבֶן אִמִּיהָ דְּמִנְחָם.
אִמְרִין לִיה הִידָא. וְהוֹן כָּל גִּשְׂיָא ⁵ וְכֵן ⁶ לְבָרִיהָ לְמִינוּקֵיהוֹן וְהָיָה לָא בְּתוֹת
וְכֵנָא. אמר לה לָמָּא ⁷ לִית אַתְּ ⁸ וְכֵנָא לְבָרִין לְמִנְחָם בְּרִיד. אִמְרָה לִיה ⁹ דְּהָנָה
¹⁰ נְחֻשִׁיָּה קִשְׂיָא דְּכִזְמִיָּה דִּאֲתִילִיד מִרְבִּית מִקְדָּשָׁא. אמר לה ¹¹ רְחִיצִין אֲנִי
דְּכִרְגְלִיָּה מִרְבִּית וּכְרְגְלִיָּה מִתְּבָנִי. ¹² אמר לה סִיב לָךְ ¹³ לְבָרִין דִּיאִין לִית לָךְ
¹⁴ מְרִיסִין אֲנָא מְעִין לָךְ. עֲבַדְתָּ כֵּן: ¹⁵ [לְכַתֵּר יוֹמִין עֲבַר] בְּהֵוָה מְחֻזָּא אִמְרָה
לִית אֲנָא אֲוִיל עַד דִּצְאָתָא מִיָּה לְהֵוָה מִנְחָם מָה עֲבִיד. אִמְרָה לִיה וְלֹא מִן
וּמְנָא דִּצְאָתָא לְהָכָא אִמְרִית לָךְ דְּהָנָה נְחֻשִׁיָּה קִשְׂיָא אִפְלוּ עַל גִּשְׂיָה הָנָה
¹⁶ נְחֻשִׁיָּה קִשְׂיָא ¹⁷ אֲתִין עֲלִיָּה רֻחִין וְעֲלֵעוּלִין ¹⁸ וְקַלְפִּיָּה מִן יְדִי וְלִית אֲנָא יִדְעָא
הֵן יְהֻבֻּנְיָה:

Die unzählbare Bevölkerung Jerusalems.¹⁹

אמר ר' אלעזר עבדא הנה פחד שיר דהנה נגיד תלת מאן גמלין מצינין
פלפלין. אול ²⁰ להרא צור אשכח גבר חסד יתיב על פילי אמר ליה ²¹ [מה את
מובין אמר ליה פלפלין אמר ליה] מובין את ²² קמא לקמא. אמר ליה לא
אלא קלה כהדא. אמר ליה אם הכי לית את מובין וזבנג אלא ליהוד מדינתא:
אול לתמן אשכח גבר חסד יתיב על פילי אמר ליה מה גמליך ²³ מצינין. אמר
ליה קמע ²⁴ קמעה. אמר ליה מה את מובין. ²⁵ [אמר ליה] תפסור תפסר.
אמר ליה אמור לי מה את מציין אין יכיל אגא וזין אגא ואי לא אגא מיתי
לך בר נש דזבין להון: גסביה לבימיה ביון דפרק ²⁶ פסק ית מימיהון אעליה

מן רבית מלכא ומן רבית לחם יהודה. C. בבירת ערבא (רבבית. l.) ברבית לחם יהודה. B.

² לברין. C. לבירין. B. לבירין (vokalisiert) A.

³ B. למיניקין. C. דינוקין. ⁴ A. לבירין. ⁵ so C.; A. מובין.

⁶ A. לבירית. ⁷ so B., fehlt in A. ⁸ A. מובנא. ⁹ A. ובנת.

¹⁰ C. בעיא אגא (מחנקיניה. l.) מחנקיניה סנאיהון רישאל הוא.

¹¹ B. רחשיה; Jalkut Makiri (Berlin 1894) zu Jes. 10, 34. ¹² A. אמרה ליה.

¹³ so B., C.; A. רחיצא. ¹⁴ A. מריסין.

¹⁵ A. לברין.

¹⁶ die in Klammern stehenden Worte fehlen in A.; B. אמר ליה; C. בתי יומין על להווא קרתא.

¹⁷ so B.; C. איתן; A. אחי.

¹⁸ A. falsch. B. רוחיה. C. נחשיה.

¹⁹ C. מענוניה ואולין להון. B. וחשפניה.

²⁰ A. להני. B. לאחר.

²¹ so A., aber nur als Korrektur an falscher Stelle (nach ליפתא).

²² A. קמא. B. קמא. C. קמא. ²³ A. מציין.

²⁴ so B.; A. קימטין. ²⁵ so nach B. zu ergänzen. ²⁶ A. מסקיה.

לנו ביתיה אחי ליה יבנותיה דינרי. אמר ליה ²חמי הדין מוניטא נפס
³בארעך ואמסר ואול לשלם: כיון דפפריה נפס ⁴מטילה בשוקא פגע ביה
 חד מן רחמי ידיה אמר ליה מה את עבד הקא ⁵[אמר ליה] איתיה גמלין
 מעינין פלפלין. אמר ליה אית לך לממן לי במאה דינרין דאית לי ⁷ארסמון.
 אמר ליה כבר זבנית למד חס אלא אמא ⁸אימא ליה והוא יהיב לך. ⁹[אול]
 אשכחיה דהנה ¹⁰מופין לההיא ¹¹דרתא. ¹²דייטס ארעיתא אית דזבין מן
 אונקא ואית דזבין מן אונקא ופלג. דייטס ¹³תנייתא מנהון זבין ומנהון לא
 זבין. דייטס תליתאה לא ¹⁴ארנשן בהון.

Ein Jerusalem in Athen.¹⁵

עברא הנה בחד ¹⁶מירושלם דאול להרא אמינס ¹⁷[ומתקביל גב רחמיה]
 ועבד תמן יומין. מטא זמניה ¹⁸למיסת ואמסר ¹⁹מדליה גפי ההוא גבר דהנה
 מקבל יתיה. אמר ליה אי אתי ברי לגבך ובעי הדין ²⁰מדלי מנה אי לא עבד
 תלת מלין דתקמתא לא לתמן ליה הדין מדלי: ועבדון ביניהון דלא יהא חד
 מנהון מחמי ביתא דחבריה לגפי אכסני. והוא הנה דע מה שמייה דההוא
 גברא אתא ויתב על פלי חמא חד סב גבר מעין חד מוכיל דקסין. אמר
 ליה מופין את ²¹הדין קסמא אמר ליה אין. ²²[אמר ליה] סיב מיסתהון ואיל
²³מפסתהון. והנה מתוך והוא ²⁴[מתלך] בתריה עד דמטא לביתיה דההוא
 גברא. כיון דמטא שרי צות ²⁵ליה. אריק ליה מן ביתיה אמר ליה מאן את
 אמר ליה חות סב אלן קסמא אמר ליה וקסמא אמרית לך דתיתי. הפך
²⁶לאחוריה וקמא לההוא דזבין דקאים בתריה. אמר ליה ודיך אנן לא
 דהדין ²⁷דקאים לאחורי אנון. נחת ושאל בשלמיה אמר ליה מאן את אמר
 ליה בריה דההוא גברא דמית גבך. אעליה ועבד ליה ²⁸מנוס והנה לההוא
 תרין גבין ומרמין ²⁹בגתין. ³⁰יתבין למיכל ואיתו ³¹קסיהון חמשה ³²בזולין.
 אמר ליה סב פלג אמר ליה לית דא דידי דאנא גבר אכסני. אמר ליה
³³אנא הני לי. נסב חד גזול ויהב קפי מר דביתיה ואנתיה נסב אחרינא

- 1 Gr. S. 109. 153.
- 2 so B.; A. חמיה.
- 3 so B.; A. בארעך.
- 4 A. ואיל.
- 5 מטיליה.
- 6 A. als Korrektur.
- 7 A. im Text אריכתן, korrigiert אריסמון.
- 8 Gr. S. 244.
- 9 A. Korrektur.
- 10 אבין.
- 11 A. דראתא.
- 12 A. hier דייטס, dann zweimal דייטס; B. stets דייטס.
- 13 A. ארעיתא.
- 14 so B.; A. ארנישון.
- 15 Midrasch Echa I 4.
- 16 so B.; A. מירושלם.
- 17 Korrektur in A.
- 18 so B.; A. למות.
- 19 B. מירליה.
- 20 Gr. S. 87.
- 21 A. הדין.
- 22 nötige Einschaltung.
- 23 A. מיסתהון.
- 24 nötige Einschaltung.
- 25 A. להון.
- 26 A. לאחורא.
- 27 א. דיהיב.
- 28 B. מניס.
- 29 B. בנאתן.
- 30 A. יתבי.
- 31 A. אני.
- 32 B. פרינן.
- 33 A. קומיה; B. קסיהון.

ויהב קמי תרין יבגוהי וגסיב אחרינא ויהב קמי תרמין בנתיה וגסיב תרין
 ויהב קמיו. אמר ליה הוה פלגתא אמר ליה ולא אמרית לך דלאו ידידי הוא
 דאנא גבר אכסניי אף על פי כן יסבות פלגית אנת ואנתתך ונוולך הא תלת
 ותרין בנד ונוול הא תלתא ותרמין בנתך ונוול הא תלתא ואנא ותרין נולין
 הא תלתא רישין: (למשא) עבר להון שירא איתי⁵ לקמיהון חד תרנגולא. אמר
 ליה סב פלג אמר ליה לא דא ידידי דאנא גבר אכסניי. אמר ליה אנא הנני
 לי. נסב רישא⁶ ויהב קמי קרי דביתא נסיב⁷ תכיסא וכוני קמיי⁸ ויהב קמי
 אנתתיה נסיב תרין אסמכתא ויהב קמי תרין⁹ בננהי וגסיב תרמין¹⁰ בנפייא
 ויהב קמי בנתיה נסב¹¹ אלפא ושארא ויהב קמיו. אמר ליה ריכי פלגתא אמר
 ליה ולא אמרית לך דלית דא ידידי דאנא גבר אכסניי אף על פי כן סבות
 פלגית יהבית לך רישא דאת רישא דביתא ותכיסא¹² וימציא¹³ לאנתתך
 דאלין בנאי דנקסין סנה¹⁴ יהבית¹⁵ תרמין בנפייא לבנתך¹⁶ דאננו נסבין
 פריהון ונקסין¹⁷ להון¹⁸ ויהבית תרמין אסמכתא לתרין בנד דאננו תרין עמודי
 ביתך וגסיבית אלפא ושארא ויהבית¹⁹ קמי דבאלפא איתיה ובאלפא אנא אויל
 קום הב²⁰ לי מדליה דאבא דאנא אויל לי הא תלת מלון דחכמתא עברית
 לך: וקם והב ליה מדליה דאבא ואויל ליה

Enthüllungen im Hause des athenischen
 Gastfreundes.²¹

ארבעה²² מירושלם אוילן²³ להרא²⁴ אתינב²⁵ ואתקבלון בני²⁶ חד בר נש.
 עבר להון שירו²⁷ אכלון²⁸ שתון פרס להון ארבעה ערסון²⁹ ויהבית דא מנהון
 פחיתא³⁰ ומליא³¹ ושעה וסויה³² לתכרתה: מן דקמון להון אמר שמע אנא
 דבני ירושלם חקימין³³ סניין אנון דמוק ליה בני חד מנהון למדע מה הון
 אמרין: אניב חד דהוא דמיד³⁴ על ערסא³⁵ [פחיתא] ואמר מה אהון סבירין
 דאנא דמיד אלא³⁶ [על] ערסא דערסא³⁷ אניב אחרינא אף חמרא³⁸ דשתינן
 מעם קבר אית ביה. אניב אחרינא ואמר אף בשרא³⁹ דאכלנן מעם קלב אית
 ביה. אניב אחרינא ואמר על אלין מליא⁴⁰ [אתון] תמיהין דמרי דביתא לית

1. בננהי. A.	2. ויהיב. A.	3. ונסב. A.	4. קבאת wohl. A.
5. קמיהו. A.	6. ויהיב. A.	7. תכיתא; Aruk.	8. חובטא.
9. ויהיב. A.	10. בננהי. A.	11. נפייא. B.	12. ויהיב. A.
13. קמייא. A.	14. לאינתתך. B.	15. דמינה יפקון בניא מן מעהא.	16. דלמחר יפקון יסרתון מן ביתך ויילון לון לבעליהן.
17. ויהיב. A.	18. ויהיב. A.	19. קמי. A.	20. ליה. A.
21. Midrasch Echa I 4.	22. so B.; A.	23. ירושלמין. A.	24. להרא. A.
25. Gr. S. 147.	26. חרא. A.	27. אכלין. A.	28. והון חד. A.
29. וסמיכא. B.	30. וסמיכא. B.	31. ומליאתה וסויה וסויה. A.	32. vgl. Siphre, Deb. § 232.
33. אנב חברת. B.	34. סניין. A.	35. Korrektur in A.	36. אנוב. A.
37. דשיתנן. A.	38. אארעא (אנא. l.) ואנא תלי. B.	39. Korrektur in A.	40. אכילנא. B.
41. nur in B.			

הוא ברירה דאבוי. בנהיה שעתא אמר חד קשטא ותלת שקרין: קדים בצקרא
ואול לגבי קפילא אמר ליה דהוא חמרא ודיהבת לי ברמשא מה הנה עסקיה
אמר ליה חד גסן אית לי שתילא על (קברא) וכד אמית ברמשא גאמרתת
עלי לא הנה לי חמרא (אחרון) דנמן לה ויהבית לה מן ההוא חמרא. בנהיה
שעתא אמר תרין קשטין ותרין שקרין: אול לגבי סבבא אמר ליה מה הנה
עסקא דההוא בשרא ודיהבת לי ברמשא אמר ליה חדא אפרתא הנה לי
וכד ילדת מיתת ואוניקית ברה מן כלביתא וכד אמית רמשא גאמרתת
עלי ולא הנה לי בשרא דנמן לה גפסית ההוא רביכא ויהבית לה מן בשרא.
בנהיה שעתא אמר תלת קשטין וחדא שקרא אלא (יול) ההוא גברא
ויבדוק ברמיה. אול לגבי אפרה אמר לה ברא דמאן אגא. אמרה ליה ברירה
דאבוי. אמר לה אמר קשטא ברירה דמאן אגא ואי לא (בדן) אגא קמיל
ליה. אמרה ליה אבוי דההוא גברא לא הנה מוליד לא טבנת עבדת ההיא
אתתא דאולת וננית אימיתך לעלמא דמיתות תרין מרלא ולא יול לגבר
אחרון. בנהיה שעתא אמר אי ירושלמא אית לגבן מעבדן סמורין (נעביר)
בינינן דלא נקבל חד מנהון אחקנן ביניהון דלא יהון מקבלין:

Der halbblinde Sklave aus Jerusalem.¹⁶

חד מן אמינא אול לירושלם למילך חמקה עבד (תמן) תלת שנין ופלג
ולא יליך כלום כי (אתא) למפקן ליה (בן) (ליה) עבדא²¹ עביר בחרא
עיניה. אמר ליה ההוא דופין ליה חד (דהוא חקים סנין) וצפי (רחיקין) פין
דנפקין מן פיל (אמר ליה הליך דנמטי) כלותא דאית קמינן. אמר ליה מה
היא לויתא דאית קמינן. אמר ליה חדא²⁷ אגא²⁸ סמא בחרא²⁹ עיניה
ובמנה (תרין) וסעיניה תרין וקין וקא דחמר מן חד (גבא) וקא (דבסין) מן
דא גבא ונמלאה עמם הוא והיא³³ רחיקה³⁴ ארבעה מילין. אמר ליה מן
הן את דע דהיא סמא בחרא³⁵ עיניה אמר ליה מן עשבא דהיא דעיא מן
דין גבא ומן הן את דע דבמנה תרין אמר ליה (רכעת) לה ותמית
³⁶ אתריותן דתריותהון ומן הן את דע דהיא עיניה וקא דחמר מן דין גבא
וקא דבסין מן דין גבא אמר ליה מן מופותא דחמרא³⁸ ספינ ובסמא

1. ריהבית.	2. ואמרתת.	3. Korr. in A.	4. fehlt in A.
5. ריהבית.	6. כילדת מנה.	7. Korr. in A.	8. ואמרתת.
9. הות.	10. ויהבת.	11. א. בההוא.	12. א. מיל.
13. א. בדן.	14. אחרינא.	15. so viell. nach B. zu ergänzen.	
16. Midr. Echa I 12.	17. Korr. in A.	18. Korr. in A.	
19. א. ובון.	20. Korr. in A.	21. so B.; א. עור.	22. Korr. in A.
23. א. צפין.	24. דנפקן.	25. ליניחה.	26. א. קומינן.
27. so B.; א. נמלא.	28. א. סומא.	29. א. עיניה.	30. א. מעיניה.
31. so B.; א. דבסן.	32. so B.; א. גוי.	33. א. רחוקה.	
34. א. ד.	35. עיניה.	36. so B.; א. אתריותהון.	
37. א. דבסן.	38. א. ספן.		

חסים, וכן הן את דע דנמלאה עמם הוא אמר ליה דאשמינ באורחא ולית
 יהודי דאשמינ באורחא. אמר ליה מן הן את דע דהיא דר' יוחנן³ ארבעה
 מילין⁴ אמר ליה מן — — —⁵ דפרסותה עד ארבעה מילין גבירא מסלמא
 ולהלן לית היא גבירא:

Überlistung des athenischen Sandalenhändlers.⁷

חד מן אתיגס מסלי בבני ירושלם. אמרין מאן מימי ליה לנבן אמר
⁸ [להון] חד אנא אויל ומימי ליה לנביכון גריע רישיה. אויל לתמן עבד גרמיה
 מסיל בשוקא יתב ליה חד סרמסין אמר ליה תפין לי חד סנדלא. יומא
 אחרניא יתב ליה סנדלא אחרניא יתב ליה חד סרמסין אמר ליה ויל תפין
 לי הדין¹⁰ [סנדלא]. אמר ליה הקדון וקדון¹¹ סנדלא בארעכון אמר ליה אין
 בד אנן וקדון מן¹² עשרה דינרין וכד אנן ולן מן¹³ תמנא דינרין. אמר
 ליה אין אתי אנא טעין לתמן אנא משבח סמן בן. אמר ליה אין אלא לא
 תיעול לתמן לכר¹⁴ מני: עבד בן. בד מסא לכר מן פילי שלח וקרא ליה נפק
 לנביה עבד גרמיה שאל בשלמיה אמר ליה מה אעביד לך דאחמסין¹⁵ בינינן
 דלא יהי אכסני עליל להכא¹⁶ מובנא כלום אלא גרע רישיה. אמר ליה¹⁷ מה
 אכפת למגרע רישי¹⁸ ומובנא עבדתי. אויל גרע רישיה¹⁹ על ויתבי ליה
²⁰ במיסון דשוקא פסם סנדלוי קדמוי. אתא חד לנביה אמר ליה הדין סנדלא
 בקמה אמר ליה²¹ בעשרה דינרין אמר ליה סנדלא²² בעשרה דינרין ספח
 יתיה על רישיה וקליק יתיה קדמוי. אתא חורן לנביה אמר ליה הדין סנדלא
 בקמה אמר ליה²³ בתמנא דינרין ספח ברישיה וקליק קדמוי. כל מאן דהנה
 אתי לתמן הנה עבד ליה²⁴ [בן] עד דפצעין רישיה. בתר בן אתא לנביה
 אמר ליה כל הדין בשתא אנא²⁵ משלים לך אמר ליה לא תהוי מסלי
 בירושלמאי:

Jochanan ben Zakkaj im Lager Vespasians.²⁵

דא רבן יוחנן בן זכאי לטיל במדינה ור' אדם²⁶ ששולקין תבן ושותין
 את מימיו. אמר בני אדם²⁷ ששולקין תבן ושותין את מימיו יכולין לעמוד
 מפני חילותיו של אספסינוס כל סמא דמלתא נפוק²⁸ לי מן הכא. אמר לבן

¹ so B.; A. גוי. ² A. רחוקה. ³ A. ר'. ⁴ Korr. in A.
⁵ unleserlich; viell. zu ergänzen טלמא. ⁶ A. דרסתי ער מרכ. ⁷ Midrasch Echa I 18. ⁸ Korr. in A. ⁹ A. סרמסין; B. מרימסין.
¹⁰ fehlt in A. ¹¹ A. סנדלא. ¹² A. י'. ¹³ A. ח'.
¹⁴ A. מנאי. ¹⁵ so A.; B. בינן. ¹⁶ A. מובנא. ¹⁷ A. ומה אנא מניק דאנא גרע; B. מאי ניכפת לגרע.
¹⁸ A. ומבן. ¹⁹ A. באי. ²⁰ A. במיסון. ²¹ A. בי. ²² A. בח'.
²³ Korr. in A. ²⁴ A. שלים. ²⁵ Midrasch Echa I 81.
²⁶ A. ששולקין. ²⁷ A. ליה.

בפית' אפקי מן הקא אַמר ליה לית אַנא יכיל לאפקא מן הקא אלא בַדמזת
 דְּמזת אַמר ליה בַדמזת אַפקי מן הקא. עבר ³ גרמיה ² מית ⁴ ונתנהו
 תלמידיו בארון ⁵ מען ר' אליעזר ⁶ ברישה ור' יהושע ⁷ ברגליה וכן בפית הליל
 קדמוי ומנוי בויעין. כיון ⁸ דמזון קדם פילי ⁹ בעזון ¹⁰ מדקריניה. אַמר לון מה
 אתון בעזון למעבר דיהון שגאיה אַמרין אפלו על רבהון לא ¹¹ חסון. כיון
 דאפסוניה ויהבניה לחד בית עלם ¹² וחורון למדינתא. ¹³ כיון דחורון הליל ליה
 ר' יוחנן בן זבי ¹⁴ לגבי תילותיה דאפסוניה אַמר לון הן הוא ¹⁵ מלכזון אַמרין
 ליה למה את שאל אַמר להון דאנא בעי למשאל בשלמיה. אולין ואַמרין
 ליה אית הקא חד יהודי דבעי למשאל בשלמך אַמר להון איתוניה. אול לגביה
 ושרי קמלם ¹⁶ ביבי דומיני אַמפרטור. אַמר ליה אַמרת לי מלכא ולית אַנא מלך
 וכדון שמע מלכא ומשלח ומקמל לי. אַמר ליה אין לית את מלכא סופך למהני
 מלכא דלית ביתא הדין חרב אלא ביד גבר מלכא דהוא ביתא דמלכא
 דעלמא ולית גבר. הדיוס שלים ביה אלא גבר מלך שגאמר ¹⁷ ונהלכזון באדיר
 יפול. ¹⁸ גבסבניה ויהבניה לגיו מן שבעה מנהליו ויהון שאלין ליה כמה שערין
¹⁹ בליליא והוא אַמר להון ²⁰ [כמה שערין ביממא והוא אַמר להון]. ומן הן דע
 רבן יוחנן בן זבי ²¹ מפשוטיה:

בַת תלתי יומין אול אַפסוניה למסתי בהדין גפגא. כיון דסתא גפיק
 ולבש מאנוי וחד מן מסאנוי. איתו ליה כתבין מן רמי דמית גירון ²² ואמליכניה
 בני רמי. בעא למלכא מסאנא אַתרינא ולא יכיל ²³ למעלה לרגליה אַמר
 איתו לי ההוא יהודא. אולון איתוניה. אַמר ליה מן בגין מה הוינא לביש
 אליו תרין מסאניא כל אליו יומיא וכדון לבישית חד מנהון ובעינא למלכא
 אַתרינא ולא יכילא ²⁴ למעלה ²⁵ לרגלי. ²⁶ אַמר ליה בשורתא סבתא אתבשרת
 ואתפטם נרמך דכתיב ²⁷ ושמועה טובה תדשן עצם. אַמר ליה מה נעביד והוא
 עליל אַמר ליה אין אית לה ²⁸ שגאיה או כרי חוב עכריה קדמך דאתא מציין
 חסר נרמך והוא עליל דכתיב ²⁹ ורית נבאה תיבש גרם. עבר בן ולבש מסאנא
 אַתרינא: — — מדאמי אַפסוניה מכפוש מדינתא אַמר ליה לרבן יוחנן בן
 זבי שאל לה שאליה ואנא עביד. אַמר ליה תבע אַנא נבך דתרפי מדינתא

1 B. אפקני. 2 A. מת. 3 A. גרמי. 4 nicht in B.
 5 so B.; A. נמלו. 6 so B.; A. מראשו. 7 so B.; A. מרגליו.
 8 A. דמזון. 9 so B.; A. ביקשו לדוקר ולא הניחן. 10 Gr. S. 86.
 11 A. חסון. 12 A. וחורו למדינה. 13 A. כיון שחורו הלך לו.
 14 A. מלכזון. 15 A. אצל חיילותיו של.
 16 so Aruk (nur דומינו); A. ואי מלכא. B. ובידא מרי אפלטור.
 17 Jes. 10, 34.
 18 so B.; A. ומה עשו לרבן יוחנן בן זכאי. הכניסוהו לפנים מארבעה בתים והדליקו. A.
 19 A. עליו גרות ביום ובלילה.
 20 nur in B. 21 so B.; A. מנהירי דנפשוטיה (Korr. in A. גר.).
 22 so B.; A. והמליכך. 23 A. למעלה. 24 A. למעל.
 25 A. למעלה. 26 so B.; A. אמר לו שמועה טובה שמעת. A.
 27 Prov. 15, 30. 28 A. שנאו. 29 Prov. 17, 22.

ותיזל לך. אמר ליה ¹כלום אמליכוני בני רומי ²דגרפי מדינתא וניזל לן. אמר ליה אין ברין הוא אמא תבע גבך דתרפי פילי מערביתא דנקמא ללוד פתיחה עד תלת שיעין מאן דרעי ³מפס ליה יפוס ליה ואית גבי ⁴מלוי. עבר פן שבס פילי ⁵מערביתא דנקמא ללוד פתיחה עד תלת שיעין. ⁶כל מאן דאברי כלביה דנפס ליה לא ⁷אתקמיל. מדאמי ⁸למכבשנה אמר ליה אין אית לך קריב או רחיק שלח ואפקיה. שלח ואפיק כל רבנן. בעא לר צדוק ⁹[ולבריה] ולא אשכח יתהון. שלח לר אליעזר ולר יהושע למפקתיה לר צדוק ולבריה. עברון מרחין במדינתא תלתא יומין ולא אשכחניה בטר תלת יומין אשכחונן בחד סן ¹⁰ביביא דמדינתא. אפקניה לגבי רבן יוחנן וכן ופי. ביון דממיתיה קם על רגלוי. אמר ליה אספסיונז קמי ¹¹הדין ¹²ציתורא את קאים על רגלך אמר ליה אלו הנה במדינתא אף חד ¹³דכנותיה לא יכילתא למכבש ¹⁴לה לעלם. אמר ליה מהו חיליה אמר ליה דהנה אכיל חד פול ופשיט עליה ¹⁵[מא]ה פרקין. ¹⁶שלח ואיתי אסותא וקוון מוכלין ליה ציכחד ופשקין ליה ציכחד ציכחד עד דחדר גופיה עלוי. אמר ליה ר אליעזר ¹⁷בריה אמא הב להון ¹⁸אגרהון בעלמא הדין דלא תהי ¹⁹להון וכוותא עמד בעלמא דאמי ויהב להון ²⁰קרסיונא ²¹והדין ²²חשבנא:

Die Kinder des letzten Hohenpriesters in der Sklaverei.²³

מעשה בשני בניו של יהוצדק הכהן שנשבו אחד זכר ואחד נקבה ונפל זה לאסטרפים אחד וזה לאחד הלך זה אצל האנה ונתן לה את הנזר בשכרה והלך האחד אצל החנני ונתן לו את הנקבה לקים מה שנאמר ²⁴ויתנו את הילד באנה והילדה מכרו בנין וישתו: בטר יומין אולת הדיא וניתא לגב ההוא קפילא ואמרה ליה אית ²⁵[לי] חד עבר יהודא והוא דמי להדא מלייתא את ואנא ²⁶נכסין דין לדן ומה דאנון ולדין ליהני באמצע. עברין פן ביניהון ²⁷יהבונן בחד ביתא ופרקון באפיהון. שרית הדיא מלייתא בכיא. אמר לה

¹ so B.; A. כל עצמן לא המליכוני.

² A. fügt hinzu ואת אמר המדינה הוא ואת אמר ³מפיק.

⁴ A. מלוי; B. hat nichts Entsprechendes. ⁵ מערביתא.

⁶ A. כמה. ⁷ יתקמיל. ⁸ לכבשניה. ⁹ notw. Ergänzung.

¹⁰ A. ביבא. ¹¹ חרא. ¹² so auch Aruk; B. צותרא.

¹³ A. רכותא. ¹⁴ ליה. ¹⁵ so B. richtig.

¹⁶ so B. (doch daselbst מבקין und ציכחד; A. (ציכחד und מבקין) באותה שעה צוה אספסיונז; A. לרופאים שירפאו אותו והיו מאכילין אותו קומא קומא עד ששבה נפשו אלי.

¹⁷ so B. bis ¹⁸אנריהו. ¹⁹ להו. ²⁰ קרסיונא. ²¹ בנכסין.

²² B. fügt hinzu ²³Midrasch Echa I 46. ²⁴ Jo. 4, 8. ²⁵ nur in B. ²⁶ A. נכסין. ²⁷ so B.; A. יהבון.

למה את בניה אברה ליה נ' ליהיא מליאת ברמיה דבהנא רבא ודתתניסב לעבדא. אמר לה מאן אבדא אברה ליה יהוצק הבתו הדול. אמר לה הן היותו שרון אברה² ליה בירושלם אמר לה³ בהדין שוקא אברה ליה בשוק פלן אמר לה³ בהדין דרא אברה ליה בדרא פלגית. אמר לה ומה סימן הנה⁴ בדרכתון אברה ליה מלה פלגית על גבי מלה פלגית. אמר לה הנה לך אח אברה ליה אין. אמר לה ומה סימן הנה ביה אברה ליה הנה ליה שומא בכתפיה וכד הנה אתי מבי רביה הוינא⁵ מנליא⁶ יהיא שומתא ומנשקא⁷ לה. אמר ומאן דחמי לך⁸ יהיא שומתא את חקמה לה אברה ליה אין. גלי בתפיה⁹ וקדמה חמית¹⁰ יהיא שומתא וחכמת¹¹ ויתיה¹² גפפון דין לדין ונשקין דין לדין עד דנפסת גשמתהון דתרויהון ורית הקדש צונת ואומרת¹³ על אלה אני בוכיה:

VI. Midrasch Bereschith rabba.¹⁴

Diokletian und die Rabbinen von Tiberias.¹⁵

דיקליטניוס מלכא הנה רעי¹⁶ חורין בהרא סיבריא. פיון דהנה מסי סררא¹⁷ דר' הון מינוקיא נפקין ומחין ליה. בתר יומין אתעביד מלה נחת ויחבי ליה בהרא¹⁸ פנים ושלח בתבין לסיבריא בפתי רמשא דערבמא אמר¹⁹ קלון דיהון רבני דיהודאי קמין²⁰ קדמי²¹ בצפרא דחד בשבתא. פקדיה לשליחא ואמר ליה²² לא תמן יתהון להון אלא עם מטמעי שמשא בערובת שבתא: נחת ר' שמואל בר נחמן למסחי תמתיא לרבי קאמי קמי סררא²³ רבא ופניו²⁴ חולניות אמר ליה למה פניך חולניות אמר ליה פן וכן אשתדיר לי בתבין מן²⁵ דיקליטניוס מלכא. אמר ליה איתא סחי דברין עבד לך גסין²⁶ עלון למסחי ואתא הדין²⁷ ארגנשין מנחיה ומרסד קמוי. געא ר' דיקנוף ביה אמר ליה ר' שמואל בר נחמן שבקיה דומנין על גסין²⁹ הוא מתחמי. אמר

1 א. דתיסב. 2 א. לי. 3 א. בהדין. 4 א. בדרכון. 5 א. פלוגית.

6 א. מנלינא. 7 א. ההוא. 8 א. ליה. 9 א. ההוא. 10 א. קודמא.

11 fehlt in A.; B. וחכים דין לדין. 12 Gr. S. 277; A. נשקין, גמפין.

13 Klagel. 1, 16.

14 Nach Add. 27169 (A.) des Brit. Mus., mit Vergleichung von Add. 16406 (B.) und Midrasch rabba, Ausg. Konstantinopel 1512 (C.). Gr. S. 17.

15 Bereschith rabba 63, mit Vergleichung von j. Terumoth 46b, Ausg. Venedig (D.) und Or. 2822 (E.). 16 so B., C.; A. חורין.

17 Juda I; nach D. E. richtiger Judan der Fürst (Juda II) 250—300.

18 C. D. E. פמים. 19 B. קלון; C. קלון. 20 B. C.; Kor. in A.

21 D. E. במסקי שובתא. 22 B. C.; A. אל. 23 B. C.; fehlt in A.

24 א. חולניות. 25 א. רוקליטניוס. 26 so C.; B. עלון; A. על.

27 א. ארגנשין; B. ארגנינין; C. E. ארגנינין; E. ארגנינין.

28 B. דיעוף; C. דיעוף. 29 so B. C.; fehlt in A.

ליה¹ סדרה בעקמא ואת² נחיה. אמר לון³ אולון⁴ ושתון⁵ ועברון⁶ שפא מברא
דברוכון עביר נסון ונאמא מקים יתכון⁷ בצפרא⁸ דחד בשפא⁹ באתרא דאתון
רעין¹⁰: באפוקי שבתא¹¹ בטר סדרא¹² נסתון ונאסימון¹³ קדם פילי דסגים. עלון
ואמרן ליה¹⁴ הא קסין קדם פילי אמר סגון פילי. נסתון ונאסימון על טכסא
דמדינתא. עלון ואמרן ליה¹⁵ אמר אנא¹⁶ קלון¹⁷ די תיוון בני תלתה יומין
ועלון ויסחון ויתון לגביי. אולון ואון בני תלתה יומין ועל¹⁸ אנרגטין¹⁹ ומוננה
קדמיהון ועלון וסחון ואתון לגביה. אמר²⁰ להון בנין דאתון דעין²¹ דנאלהכון
עבר לכון נסון אתון סקילין²² למלכא²³ אמרון ליה²⁴ לדיקליטיגא דרעי חזירין
²⁵ אקליגין²⁶ ברם לדיקליטיגוס מלכא²⁷ אנן משעברין אמר לון אפלו כן לא
²⁸ תבסון ברומי ועיר ולא²⁹ בגליר ועיר:

Schimon ben Schetach am Tische des Königs Jannaj.²⁰

²¹ שלש מאות גוירים עלו בימי שמעון בן שטח²² מאה וחמשים קצא
להם פתח ומאה וחמשים לא קצא²³ להם פתח. סלק לגבי יצי מלכא אמר
לו גוירים עלו ובען²⁴ תשע מאה קרבנין הב להון את פלגא²⁵ ואנא פלגא.
יהב להון יצי פלגא. אול לשנא בישא אמרון לא יהב שמעון כלום.²⁶ [בעס יצי
מלכא על שמעון בן שטח] שמע וצרכ: בטר יומין אתון²⁷ [קלי] פרסאין
²⁸ נגסין על פתורא²⁹ דגבי מלכא. אמרון³⁰ [מרי מלכא]³¹ נהירין אנן דנהו
הכא חד סב ונהו אמר לן סלין דחקמה. אמר³² לאחתיה שלח³³ איתיתיה.
אמרה ליה הב ליה מלה והוא אתי. יהב ליה מלה ואתא וימיב ליה בין
מלכא למלכתא. אמר ליה מהו כרין אמר ליה דכתיב בקסר בן סירא³⁴ סלקליה
והרומקן ובין גנדיים³⁵ תושביה. אמר ליה למה³⁶ אקליתיה בי אמר ליה חס
ושלום לא³⁷ אקליתי כך אלא את יהבת מן דידך ונאמא מדידי דכתיב³⁸ בצל

¹ A. B. C. מריך. ² so C.; A. וילו; fehlt B. ³ so B. C.; A. איכלו.

⁴ B. C. fügen hinzu קרמוי. ⁵ bis רעין fehlt in B. C. ⁶ A. בחר.

⁷ so B.; C. נסתון; A. נסתון. Gr. S. 287.

⁸ A. fügt hinzu דמדינתא. ⁹ קיליון; B. קילון.

¹⁰ A. ואננה; D. ומוננה; A. B. C. E. ומוננה. ¹¹ so A. hier. ¹² A. B. C. E. ומוננה.

¹³ so B. C.; A. ליה. ¹⁴ so B. C.; A. ראלכון.

¹⁵ so B. C.; A. מלכא. ¹⁶ Gr. S. 280; B. אקלגין. ¹⁷ fehlt in A.

¹⁸ A. תכסון; B. תכון; C. תכון; E. תכסרון; D. מכסי. ¹⁹ D. E. בחבר.

²⁰ Bereschith rabba 91, verglichen mit Midrasch Koheleth, Ausg.

Pesaro 7, 11 (D).

²¹ so B.; A. ש. ²² so B.; A. קז. ²³ A. להן.

²⁴ A. חשע מאות. ²⁵ ואנה. ²⁶ so C. ²⁷ so A. B.

²⁸ so C.; A. B. נגסין. ²⁹ so C.; A. דיין; B. דיין. ³⁰ so C. D.

³¹ so D.; A. B. C. נהירין. ³² C. לשלמנו; D. אינתתיה דינאי.

³³ so C.; A. אייתיה; B. אייתיה. Gr. S. 318.

³⁴ Sir. 11, 1 vgl. Spr. 4, 8. ³⁵ so C.; A. תושביה; B. תושביה.

³⁶ C., Aruk אקליית. Gr. S. 280. ³⁷ Pred. 7, 12.

החקקה בצל הקספי. אמר ליה ולמה לא אמרת לי אמר ליה אלו אמרתי לא יהיה עבד. אמר ליה ולמה יערכה אמר ליה³ [שמעית דאית בעים עלי ודעה לי בגיגד דלא תמסלפני וערקית והו קריה קיימית] דכתיב⁵ חבי כמעט רגע עד יעבר⁶ ועם. מוג ליה ברא אמר ליה ברוך אמר נברך על המזון שאכל יני וחכריו. אמר ליה מן יומי לא שמעית מנד⁷ והיא מלתא. אמר ליה מה את בעי מימר נברך על המזון שלא אכלתי. מוג ליה ברא תנינא אמר נברך על המזון שאכלנו:

VII. Midrasch Vajjikra rabba.¹⁰

Kluges Betteln.¹¹

אלין כותאי חקמין¹² למסחרא. חד מנהון אול לגבי אתתא אמר¹³ לה אית לך חד בצל¹⁴ ותניין לי. מן דיהבא ליה אמר¹⁵ לה אית בצל בלא פתא. מן דיהבא ליה אמר לה אית¹⁶ מיכל בלא משתי מתוך¹⁷ כך¹⁸ אכיל ושתוי: אמר ר' אחא אית אתתא¹⁹ דידעא למשאל ואית אתתא דלא ידעא למשאל. דידעא למשאל אולה לגבי מנירתא תרעא פתית סדפקא²⁰ לה אמרה²¹ לה שלמא שלך מנירתי מה את עבדא מה בעליך²² עבד ומה²³ בגיגי עבדין אמרה לה סב²⁴ תעול. ²⁵ מתיבא לא ניעול אית לך²⁶ מקימה²⁷ פלגי תתנין לי אמרה לה אין: דלא ידעא למשאל אולה לגבי מנירתא תרעא²⁸ משקף פתתה²⁹ לה אמרה לה אית לך³⁰ מקימה פלגי תתנין לי אמרה לה לאו: אמר ר' דהניא אית³⁰ ארים³¹ דידע למשאל ואית³⁰ ארים³¹ דלא ידע למשאל. דידע למשאל³² [חמי בגרמיה דשקע באריסותיה עבד לב סב] פריק שעריה מחור³³ מאנוי אפוי³⁴ מביין³⁵ [יהיב חסרא בידיה ועזקתא באצבעיה] אול לגבי פרי עבדיתה³⁶ משאל ליה³⁷ [והוא אמר ליה אתי בשלם אריסי סב מה את עבד והוא אמר ליה סב] ואמר מה ארעא עבדא אמר ליה [תובה ותשבע

¹ A. B. הוות. ² A. fügt hinzu לא. ³ so in D. (והן כהן für C.), ähnlich C.

⁴ C. תוצה. ⁵ Jes. 26, 20. ⁶ fehlt in A.

⁷ so B.; A. הוא; C. D. ברכתא.

⁸ C. (ähnlich D.) שאלנו אמר מן דאכיל אמר ברוך שאכלנו.

⁹ so B.; A. מברך.

¹⁰ Nach Add. 27169 (A.) mit Vergleichung von Midrasch rabba, Ausg. Konstantinopel 1512 (C.). Gr. S. 17 f. ¹¹ Vajjikra rabba 5.

¹² C. למסחרה. ¹³ A. לך. ¹⁴ C. תתניין. ¹⁵ A. ליה.

¹⁶ A. דחסימא. ¹⁷ C. מיכל. ¹⁸ A. מאכיל. ¹⁹ A. מתיבא.

²⁰ A. ליה. ²¹ A. ליה. ²² fehlt A. ²³ so C.; A. בני.

²⁴ so C.; A. ניעול. ²⁵ so C.; fehlt bei A. ²⁶ A. C. נקמה.

²⁷ C. פלגי. ²⁸ A. משקף; C. משקף. ²⁹ C. חמי. ³⁰ A. עריס.

³¹ A. דידע. ³² nur C. ³³ A. C. מאניה mit babyl. Suffix.

³⁴ so A. C. ³⁵ nur C. ³⁶ nur A. ³⁷ nur C.

מפניה. מה תוריא¹ עברין אמר ליה תזכה ותשבע מן שמניהון. מה עניא
עברין אמר ליה תזכה ותשבע מן גדיהון. מה את בעי אמר ליה אית לך
עשרה דינרין תמן לי אמר² ליה את בעי עשרין סב לך: דלא ידע למשאל
שעריה מקצץ³ מאנהי צאין⁴ אפוחי בישין אול לגבי מרי עבדתא משאל
ליה ואמר מה ארעא עבדא אמר ליה הלוי מעלה מה דאפסקין בגניה. מה
תוריא עברין אמר ליה תששין.⁵ [מה עניא עברין אמר ליה תששין]. אמר
ליה מה את בעי אמר ליה אית⁶ לך עשרה דינרין תמן לי אמר ליה איול
⁷וקום לי מה ראת לי נבך:

Unverbesserliche Trinker.¹⁰

אמר ר' אחא מעשה באחד שהיה מוכר כל כלי ביתו ושותה כהן בין
אמרין¹¹ בגוי לית הדין אבונן שביק לן כלום¹² אשקוניא ושקוניא ואשקוניא
ונהבניא בחד בית עלם.¹³ עברין¹⁴ שפין בתרע בית¹⁵ עלם. שמעון¹⁶ אננר
במדינתא פרקין סעניהון בגו בית עלם ואולון למחמא מה קלא במדינתא.
אתער משנתיה חמא וקא יהיבא¹⁷ לעיל מן רישיה שרא¹⁸ יתה¹⁹ ונהבה
בפומיה. בטר תלתא יומין אמרין¹¹ בגוי לית אגן אולין ותמן¹⁹ מה יהוא
אבונן עביר. אולון ואשקוניא וקא ויהיבא בפומיה אמרין²⁰ אף הקא לא
שבקך²¹ ברך. הואיל²² ויהיב לך מה לית אגן ודעין מה נעביר לך. עברין²³
בניהון תהנה כל חד וחד משקי ליה יוסא:

עבדא הנה בחד בר גש דהנה²⁴ אליף למשתי תרי עשר קסטין דחמר
בכל יום. ויום חד אשתי חד עשר דמוך ולא אתת שנתא קם²⁵ בחדשוכא ואל
לכית קפילאא אמר ליה ופין לי חד קסטא אמר ליה לא²⁶ אית²⁷ בחילי
²⁸דאית חשוכא²⁹ וצדו לי מן נטוריא. תלא עיניה חמא נקבא בתרעא אמר
הב³⁰ לי מניה בנהין נקבא את ספני³¹ מלגיו ואגא שתי מלכר. עבד³² ליה
בן. אשתי ודמוך קדם תרעא³³ עברין עליה נטוריא³⁴ דהנה נבב
מחניניה ופדעניה. וקרו עליה³⁵ למי קצעים חנם³⁶ למאן פרעין³⁷ דמנן:

¹ so C.; A. עברין. ² A. לה. ³ so C.; A. מעריה.

⁴ A. מאניה; C. מניה. ⁵ A. C. אפיה. ⁶ nur in A. ⁷ תששין.

⁸ A. לי. ⁹ vielleicht נקם.

¹⁰ Vajjikra rabba 12 mit Vergleichung von Midrasch Ester, Ausg. Pesaro, Anf. Par. 5 (B.). ¹¹ so B.; A. C. בגיה. ¹² so B. C.; A. אשקוניא.

¹³ A. falsch. עברין. ¹⁴ so C.; B. שפין; A. שמאין. ¹⁵ A. עולם.

¹⁶ A. אנטוריא. ¹⁷ A. עיל. ¹⁸ B. C. Masculinsuffixe. ¹⁹ fehlt in A.

²⁰ A. אף. ²¹ A. בריך. ²² B. היה לך מן שמיא לית אגן ידעין.

²³ so C.; A. בגיה. ²⁴ A. אליף. ²⁵ A. בחשכא.

²⁶ B. C. חשכא. ²⁷ A. בחילאי. ²⁸ A. ראי חשכא.

²⁹ B. C. וצרי. ³⁰ so C.; B. לי מנא. ³¹ so B.; C. מלנא; fehlt A.

³² A. לה. ³³ A. עברין. ³⁴ B. C. סבורניה. ³⁵ Spr. 23, 29.

³⁶ so B.; A. C. למי. ³⁷ A. fügt hinzu.

König Alexander in Afrika.¹

אלכסנדרוס מקדון אול לגבי מלכא² קציא³ בלאחורי הרי חשך אול לחרא
מדינה ושמה⁴ קרתנינה⁵ ונהות בלה דגשין. נספין קדמוי ואמרין אין את עביר
קרבא עמן⁶ ונצחת⁷ לן שמד נפיק בעלמא דמחוזא דגשיא חרבא ואין אנן
עבדין עמד קרבא⁸ ונצחין⁹ לה שמד נפיק בעלמא דעבדת קרבא עם נשיא
¹⁰ ונצחיה ונתוב לא את קאים קדם מלכו. ¹¹ בההיא ענתא אפד אפוי ונפס ליה
מני ליה כתב על תרע פילי¹² אנה אלכסנדרוס מקדון כמלך שמי הניא עד
¹³ דעילית לקרתא דמתקרי קרתנינא וילפית עצה מן נשיא: על למדינה אחרי
ושמה אפריסי נספין וקדמוניה¹⁴ בחארין וברמונין דרהב ובלחם דרהב. אמר
דין דמתאכל בארעכון אמרין ליה ולא הנה לה קאן¹⁵ בארעך דאמתית לה להקא.
אמר להון¹⁶ עתרכון לא אמתית למחמי דינכון אמתית למחמי. עד ¹⁷ דאננו
קיימין תמן איתון תרין גברין קדם מלכא לדינא¹⁸ ודין הנה רחיק מן גוילה
ודין הנה רחיק. חד מנהון אמר ¹⁹ חרבא וזבנית מן הדין גברא ²⁰ חספית
ואשכחית בגויה סימא ואמרית ליה סב סימתך חרבא וזבנית סימא לא וזבנית.
וחרנא אמר כד וזבנית חרבתא להדין גברא היא ²¹ וכל מה דאית בה וזבנית
ליה: קרא מלכא לחד מנהון ואמר ²² ליה אית לה בר דבר אמר ליה אין.
קרא מלכא לחרנה אמר ליה אית לה בריתא אמר ליה אין. אסבון דין לדין
וייכלון ²³ סימתא תריהון: שרי אלכסנדרוס מקדון תמיה אמר ליה ומה לה
תמיה לא דנית ²⁴ טביות אמר ליה אין. אמר ליה אין הנה הדין דינא בארעכון
היך הניתון דינין ²⁵ ליה אמר ליה הנינן מרימין רישיה דיין ומרימין רישיה דיין
²⁶ וסימתא דנקלא למלכותא. אמר ליה ומטרא נחית עליכון אמר ליה אין.
ושמשא דנקא עליכון אמר ליה אין. ²⁷ אית בארעכון בעיר דקיק אמר ליה
אין. תפח רותיה דההוא גברא דבוכותא דבעירא וקיקא אתון ²⁸ משמובין:

¹ Vajjikra rabba 27, mit Vergleichung von Bereschith rabba 83, Ausg. Konst. (B.), Talmud Jeruschalmi, Ausg. Ven., Baba mez. 8^c (D.).

² א. קציא.

³ so C.; A. אחורי.

⁴ C. קרטינא.

⁵ so C.; A. ומה.

⁶ A. ונצח.

⁷ C. ונצחין.

⁸ so C.; A. ונצחת.

⁹ A. בההוא.

¹⁰ A. דעילית; C. דאמתית.

¹¹ B. גידומי דרהב בנו דספוס דרהב.

¹² A. לארעך.

¹³ A. עיתרכון; C. עיתרכון.

¹⁴ A. אינון. ¹⁵ unverstündlich; nur in A.

¹⁶ C. חספית; D. חספית.

¹⁷ C. ונצחת; D. ונצחת.

¹⁸ C. ומה דבנוהו; B. וכל דאית בה; D. וכל דאיתו בה.

¹⁹ A. לך.

²⁰ A. סומתא.

²¹ D. טבאות.

²² A. לה.

²³ D. עלת.

²⁴ D. fügt hinzu. רילמא.

²⁵ D. חין.

VIII. Jerusalemischer Talmud.¹

Rabbi Meïr und die eifrige Predigtbesucherin.²

רבי מאיר הוה יתיב ודריש בכנישתא דחמטא כל לילי שבא. הנות
תמן תדא אתתא יתיבה שמשעה קליה. תד ומן עני דריש אולת בעית מיעול
לבייתה ואשכחת בוצינא מספי אמר לה בעלה הן הויתה אמרה ליה משמעא
קליה דדרושא. אמר לה מךד וךד דלית ההיא אתתא עללה להקא לבייתה
עד ומן דהיא אולה ורקקה גו אפוי דדרושא. צפה רבי מאיר ברות הקדש
ועבר גרמיה חשש בעיניה. אמר כל אתתא דדעא מלחוש לעינה תיתי
תלחוש. אמרין לה מנירתא הא עגתיך תיעלין לביתיך עבדין גרמדי
לחשה ליה ואת רקקה גו עיניה. אתת לגביה. אמר לה חקמה אגתי מלחוש
לעינא. מאימתיא עלה אמרה ליה לא. אמר לה ורוקן בגייה שבע ומנין
והוא טב ליה. מן דרנקת אמר לה אולין אמרין לבעליה תד ומן אמרת לי
וואנא רקית שבעה ומנין. אמרין ליה תלמידוי רבי כך מבין את התורה.
אלו אמרת לן לא הנינו משלחין ומיתין ליה ומלקין ליה ספסליה
ומנצין ליה לאתמיה. אמר לון ולא יהא כבוד מאיר ככבוד קונו:

Erlebnisse Rabbi Juda's des Nasi.²⁹

רבי הוה יתיב ליה בצפורין שבע עשרי שנין וקרא על גרמיה³⁰ ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויחי יהודה³¹ בצפורין שבע עשרה³² שנין.

¹ Gr. S. 12 ff.

² Sota 16^d nach Ausg. Venedig (A.) mit Vergleichung von Vajjikra rabba 9, Add. 27169 (B.), Ausg. Konstant. (C.) und Bemidbar rabba 9, Ausg. Konstant. (D.). ³ D. רבי זכריה חתני דרבי לוי. ⁴ so B. C.; A. יליף.

⁵ A. דריש. ⁶ so B.; C. הויה תמן; A. והוה תמה.

⁷ so B.; C. יציב; A. יליפה. ⁸ B. תנתא מדרשה; C. תנתא מדרשא.

⁹ D. איעני. ¹⁰ A. לבייתה. ¹¹ Gr. S. 225.

¹² C. באנפי. ¹³ B. C. כן וכן את עיילא; B. לא כן וכן אעילת.

¹⁴ C. fügt hinzu שבת קמייאת תניתא ותליתא אמרין לה מנירתא כדו אתון עמך לנבי דריש יתיבין קדימייא שבתא תנינה ותליתא א' ליה מנירתא כדו אתון עמך לנבי דריש ענייתך. ¹⁵ so D.; A. כדו אתון עמך לנבי דריש.

¹⁶ D. עליה. ¹⁷ A. עבדי; D. עבדי. ¹⁸ so D.; A. את.

¹⁹ A. דרוקת; D. דרנקת. ²⁰ A. ורוקן; D. ורוקן; C. ורוקן; B. ורוקן; A. ורוקין.

²¹ B. והיא רקקה; A. והיא רוקית; D. ואנא רקת; C. ואנא רקת.

²² so D.; A. אמרו לו תלמידיו. ²³ B. C. לא הוה לך למימר לחר מין למלחש לך.

²⁴ so D.; A. לו. ²⁵ so D.; A. הוות מייתי. ²⁶ so D.; A. וסרעין; D. וסרעין וסרעיה.

²⁷ A. וסרעין; D. וסרעין וסרעיה.

²⁸ Kilajim 32^b nach Or. 2822 (A.), verglichen mit Ausg. Venedig Kil. 32^b (B.), Keth. 35^a (C.), Bereschith rabba 33, Ausg. Konstant. (D.).

²⁹ Gen. 43, 28. ³⁰ A. בצמרי. ³¹ so C.; A. B. שנה.

ומן יגביהן עבר תלת עשרה² חשיש בשנאי. אמר רבי יוסי³ בבר בון כל
 אותם שלש עשרה שנה לא מתה חיה בארץ ישראל ולא הפילה עברה בארץ
 ישראל. ולמה⁴ חשיש שנאי. חד ומן עבר וחמא חד עיגל⁵ סתנכים געה
 ואמר ליה רבי⁶ שיובי אמר ליה לך נוצרת. ובסופא איך אנשמת. חמתון
 קטלון חד מן דעקברין אמר לון ארפונון⁷ ונרמיו על כל מעשיו כתיב. רבי
 הנה⁸ ענותן סגי ונהה אמר כל דיימר לי בר נשא אעביר חוץ מפה שעשו
⁹בני בתיכה לוקני דשרון גרמון מנשיאותא ומנוניה. אין סליק רב הונא ריש
 גלותא להקא אנא מוטיב ליה לעיל מני דהוא מן יהודה ואנא מן בגלימין
 דהוא מן דכריא ואנא מן גקבתא. חד ומן¹⁰ עאל רבי חייא¹¹ רבא לגביה
 אמר ליה הא רב הונא לבר נתפרקמו פניו של רבי אמר לו¹² ארזנו בא.
 אמר ליה פוק נחמי¹³ מאן געי לך לבר ונפק ולא אשכח בר נש ונדע דהוא
 כעים עלוי¹⁴ עברון תלתין יומין דלא עליל לגביה. אמר רבי יוסי בר בון כל
 אנון¹⁵ ותלתין יומין ילף רב מניה כלליא דאוקיתא. לסוף תלת¹⁶ עשרי שנה
 ותלתין יומין שאל אליהו בשלמיה¹⁷ ברמות רבי חיה רבא. אמר ליה מה
 קרי עביר אמר ליה חד שני מעיקה לי אמר ליה אחמי לה לי ואחמי לה ליה
 ויהב אצבעיה עלה¹⁸ ואנשמת. למחר עאל רבי חיה רבא לגביה אמר ליה
 מה עביר רבי¹⁹ דהא שנה מה היא עבירא. אמר ליה מן ההיא שעתא דיהבת
 אצבעתך עלה אנשמת. באותה שעה אמר אי לכם חיות שבארץ ישראל אי
 לכם עברות. אמר ליה אנא לא הוינא. מן ההיא שעתא הנה נהיג ביה רבי
 ביקר. בר הנה עליל לבית ועדא הנה אמר יכנס רבי חייא רבא לפנים. אמר
 לו רבי ישמעאל בר יוסי לפנים מפני. אמר לו חס ושלום אלא ר חייא רבא
 לפנים ורבי ישמעאל בר יוסי לפני לפנים. רבי הנה מתני שבחיה דר חיה
 רבא קמי דר²⁰ ישמעאל בר יוסי. חד ומן חמיתיה גו בני ולא אתקנע מן קמוי
 אמר ליה²¹ אהן דאת מתני שבחיה. אמר ליה מה עבר לך אמר ליה²² חמתי
²³בני ולא אתקנע מן קמי ידי. אמר ליה למה עברת בן אמר ליה
²⁴ייתי עלי דאין סחית לא ידעית ביה היא שעתא אשגורית עיני בכל ספר תלים
 אנדה. מן ההיא שעתא מסר ליה תרין תלמידין²⁵ דיהכונ עמיה בגין סבנתא:

בי רבי בון, B. C. 3. חשש, A. B. 2. so C. גובעין, B. גובהן, A. 1. so D.

שיובי, D. 6. מנכס, B. סתנכים, A. 5. so C. חש, A. B. 4. so C.

אעל, A. B. 10. וקני, A. B. 9. so D. ענות סנין, B. C. 8. 9. Ps. 145, 9.

רובא, B. 11. stets.

אנונו הוא, D. ארזנו הוא, C. (wie En Jakob, Ausg. Venedig 1546, Kil. 32).

עבר דלא עליל לגביה תלתין יומין, B. C. 14. מה בעי לכאן, C. 13.

תלחתי, C. תלחתי, B. 15.

עשרה שנייא ותלחתי יומיא, C. עשרתי שנייא ותלחתי יומיא, B. 16.

הא, A. C. 19. so B. ואתמי, D. 18. כרמות, A. B. 17. so B.

חמית, D. חמית יתי, A. 21. so B. והיינו En Jakob, 20. B. אהנו, B.

ייעול, A. B. 24. so C. D. קומי, B. 23. בני, D. 22.

והוון עילין עימיה לאשונה דלא ישהי ותצטרע נפשיה, D. 25.

Fromme Laien.¹

חד בר נש אמת גבי חד מן קריבוי דר' יצי אמר ליה ר' זנכה עמי.
אמר ליה ולא הנה לאבוק פריטין. אמר ליה לא. אמר ליה גבי אנון מסקדן.
אמר ליה שמעית עליהון דאנון מסקדן. אמר ליה כדי את מצליא ומתעניא:
אתחמי לרבנן פלן חסרא יצלי ומסרא נחת. שלחנן רבנן ואיתחניה. ⁴אמרין ליה
מה אסקנד. אמר לון חסר אגא. אמרין ליה ומה שיכו עבדת. אמר לון חד
ומן אוגריה חסרי לחרא אמה ונהות בקיה גו ⁵אסקרסה ואמרית לה מה ליד.
אמרה לי בעלה ⁶דההיא אתתא חביש ואגא בעיא מחמי מה מעבד וימפנייה
ונבית חסרי ויבית לה סימיתיה ואמרית לה הא ליד פני בעליך ולא תחמי.
אמרין ליה כדי את מצליא ומתעניא: אתחמי לר' אבהו פנסקקה יצלי ¹⁰ואתי
מסרא. שלח ר' אבהו ואיתחיה. אמר ליה מה אסקנד. אמר ליה חמש עבירן
ההוא גברא עביר בכל יום מוגר ונתיא משפר תיסרון מעיל מניהון לכני
מספת ומגרד קדמיהון ומקיש ¹¹בבוליא קדמיהון. אמר ליה ומה שיכו
עבדת. אמר ליה חד ומן הנה ההוא גברא משפר תיסרון. אתת חדא אמת
וקמת לה חורי עמודא בקיה ואמרית לה מה ליד ואמרה לי בעלה דההיא
אתתא חביש ואגא בעיא מחמי מה מעבד וימפנייה ונבית ערסי ופרוס ערסי
ובית לה סימיתיה ואמרית לה הא ליד פני בעליך ולא תחמי. אמר ליה כדי
את מצליא ומתעניא: אתחמי לרבנן חסידא דכפר אמי יצלי ומסרא נחת.
סלקון רבנן לגביה. אמרה לון ¹²כני ביתיה בסורא הוא יהיב. נסקון לגביה
אמרין ליה אישר ולא אגיבון. יתב מיכול ולא אמר לון אתון ¹³פריכונ. מי עלל
עבד חד מובל דקיסין ויהב גלתיא מרום מובלה. עאל ואמר לכני ביתיה אלון
רבנן הקא ¹⁴בעין ¹⁵ניצלי ויחיות מסרא ואין אגא מצלי ומסרא נחת גני הוא
לון ואין לא חלול שם שמים הוא אלא ¹⁶אתי אגא ואת נסוק וגצלי ואין נחת
מסרא אגן אמרין לון כבר דעבדון שמיא נסין ואין לא אגן אמרין לון לית
אגן כדי מצליא ומתעניא. וסלקון וצלון ונחת מסרא. נחת לגבון אמר לון
למה אפרפון רבנן להקא יומה דין. אמרין ליה ¹⁷בעינן תצלי ויחיות מסרא.
אמר לון ולצלתי אתון צריכין כבר דעבדון שמיא נסין. אמרין ליה למה בדי
הויתיה בסורא אמרין לך אישר לא ¹⁸אגיבתנן. אמר לון דהויתיה עסיק
¹⁹בפעלתי מה הויתיה ²⁰מסער דעתי מן ¹⁹פעלתי. ²¹אמרין ליה ומה בדי
יתבת למיכול לא אמרת לן אתון ¹³פריכונ אמר לון דלא הנה גבי אלא פלחי

¹ j. Taanith 64^b, Ausg. Venedig.

² Gr. S. 196.

³ Ven. מרקון.

⁴ Ven. אמרין.

⁵ Ven. איסרה.

⁶ Ven. דהיא.

⁷ Gr. S. 328.

⁸ Gr. S. 69. 253.

⁹ viell. פנסקא.

¹⁰ Ven. נתיא חורי מוטא.

¹¹ Ven. בבבוליא.

¹² Gr. S. 78.

¹³ Ven. כריכין.

¹⁴ Ven. בעי.

¹⁵ Gr. S. 53. 261 und 212 f.

¹⁶ Ven. איתי.

¹⁷ Ven. בעי.

¹⁸ Ven. אגיבתנן.

¹⁹ Ven. בפעולתי.

²⁰ Ven. מסער.

²¹ Ven. אמר.

מה הוינא מימור לכוּן בַּתְּנָפִין. אַמְרִין לִיה לְמָה בַּד דְּאִתִּית לְמִעוּל יִתְבַּת וְלָתָה
מִרוּם מוֹבְלָה. אַמַּר לוֹן דְּלֹא הָוֵת דִּידִי שְׂאִילָה הָוֵת דְּנִיצְלִי בַּה מַה הָוִנָא
יִמְבּוּעַ יָתָה. אַמְרִין לִיה וְלָמָה בַּד הָוִי אַתְּ בְּטוּרָא אַתְתָּךְ לְבָשָׁה מֵאֵינִן צִאִין
וְכַד דְּאִתְּ עֲלִיל מִן טוּרָא הִיא לְבָשָׁה מֵאֵינִן גְּנִיָּן. אַמַּר לוֹן בַּד דְּאִנָּא הָוִי
בְּטוּרָא הִיא לְבָשָׁה מֵאֵינִן צִאִין דְּלֹא יָתָן בַּר נֶשׁ עֵינֵי עֲלָה. וְכַד דְּאִנָּא
עֲלִיל מִן טוּרָא הִיא לְבָשָׁה מֵאֵינִן גְּנִיָּן דְּלֹא נָתָן עֵינֵי בְּאִתָּא אֹחֲרִי. אַמְרִין
לִיה יָאוּת אַתְּ מַצְלִיא וּמַתְעַנָּיא:

IX. Babylonischer Talmud.³

Der Enkel des Regenmakers Choni.⁴

אַבָּא חֲלָקִיָּה בַּר בְּרִיה דְּחוּנִי⁵ הִמְעַגְל הָהוּ⁶ וְכִי מַצְטְרִיד עֲלֵמָא לְמַטְרָא
הוּחַ מְשַׁדְּרִי רַבְּנָן לְנַבִּיָּה וּבָעָא רַחֲמֵי וְאִתִּי מַטְרָא⁷. וְכֵנָּה תָּרָא⁸ [אַצְטְרִיד עֲלֵמָא
לְמַטְרָא] שְׁדוּר רַבְּנָן וּנְגָא דְּרַבְּנָן לְנַבִּיָּה לְמַבְעֵי רַחֲמֵי⁹ דְּנִינִי מַטְרָא. אָוּל
לְבִיתִיה וְלֹא¹⁰ אֲשַׁכְּחוּהָ אָוּל בְּדִבְרָא¹⁰ וְאֲשַׁכְּחוּהָ דִּהָוָה קָא רַפִּיק. יִתְבוּ לִיה
שְׁלָם וְלֹא אֶסְבֵּר לְהוּ אַפִּיָּה. בְּפִנָּא כִי אַתָּא¹¹ נֶקֶט צִיבִי¹² אַחֲד בְּתַפָּא וְנִלְיָמָא
אַחֲד בְּתַפָּא. בְּלֹא אֹרְחָא לֹא סִיָּים מְסֻאֲנִיָּה. כִּי מַטָּא לְמִיָּא סִיָּים מְסֻאֲנִיָּה.
כִּי מַטָּא הוּמִי וְהִינֵי דְּלִינְהוּ¹³ לְמִנְיָה. כִּי מַטָּא לְמִתָּא נֶקֶטָא דְּבִיתָהוּ כִּי מַקְשָׁטָא
לְאַפִּיָּה. כִּי מַטָּא לְבִיתִיה עֲלֵת דְּבִיתָהוּ כְּרִישָׁא וְהָדָר עֲלֵת אִיהוּ¹⁴ וְהָדָר עֲלִי
רַבְּנָן. אִינִיב בְּרִיד רִיפְתָּא וְלֹא אַמַּר לְהוּ לְרַבְּנָן¹⁵ תּוּ כְּרוּכוּ. פֻּלְג רִיפְתָּא
¹⁶ לִינּוּקִיָּה לְקִישִׁישָׁא תָּרָא¹⁷ וְלִוְטָרָא תְּרִי. אַמַּר לֵה לְדְּבִיתָהוּ וְדַעְנָא דְּרַבְּנָן מִשּׁוּם
מַטְרָא קָא אָתוּ נֶסֶק לְאַנְרָא וְנִבְעֵי רַחֲמֵי אַפְשָׁר¹⁸ דְּמַרְצִינָן הִקְדוּשׁ בְּרִידָה הוּא
וְיִיתִי מַטְרָא¹⁹ וְלֹא נִתְּוִיק סִיבֻתָּא²⁰ לְנֶפֶשִׁין. סָקוּ לְאַנְרָא קָם אִיהוּ בְּתָרָא
וְיִיתָא וְאִיהוּ בְּתָרָא וְיִיתָא. קְדוּשׁ סְלוֹק עֲנֵי מִתָּה וְיִיתָא דְּבִיתָהוּ. כִּי נִתִּית
אַמַּר לְהוּ אַמְרֵי אָתוּ רַבְּנָן. אַמְרוּ לִיה שְׁדוּר לֵן רַבְּנָן לְנַבִּיָּה דְּמַר לְמַבְעֵי רַחֲמֵי
אַמְטָרָא. אַמַּר לְהוּ בְּרִיד הַמִּקְוָם שְׁלֵא הִצְרִיד אַתְּכֶם לְאַבָּא חֲלָקִיָּה. אַמְרוּ
לִיה דַּעְנָן דְּמַטְרָא מִחֲמַת מָר הוּא דְּאִתִּי אֵלָא²¹ לִימָא לֵן מָר הָנִי מְלִי דְּתַמְחָא

¹ Ven. מבועא. ² Ven. צאין. ³ Gr. S. 19 f.

⁴ b. Taanith 23^{af}, nach Ausg. Pesaro 1511—19 (A.), mit Vergleichung der Münchener Handschrift (B.) nach Rabbinoicz, Dikduke Sopherim III.

⁵ A. המעגל. ⁶ fehlt in B. ⁷ fehlt in B.

⁸ 3 Pl. Perf.; vgl. in Cod. Halberstamm Nr. 115 die Schreibung אַמַּר.

⁹ 3 Sg. Impf. ¹⁰ so B.; A. אשכחוהו.

¹¹ so B.; A. מנקט ציבי ורא ציבי בחר כתפא ונלימא בחר כתפא.

¹² — על חר. ¹³ Plur. mit Suff. Luzzatto, Grammatik S. 66.

¹⁴ fehlt in B. ¹⁵ von אתא, Gr. S. 297. ¹⁶ B. ויהב.

¹⁷ so B.; A. ולוטרי. ¹⁸ A. רמרצי. ¹⁹ nicht in B.

²⁰ Sing. mit Suff. d. 1 Plur. ²¹ 3 Sg. Impf. von אמר.

לן מאי טעמא פי יהיבנא לך שלם לא אסבר לן מר אפיה. אמר להו¹ ואגיד
 יומא² והוא ואמינא לא אפגרי. ומאי טעמא דרא מר ציבי אחד בתפיה
 וגלימא אחד בתפיה. אמר להו טלית שאולה היתה להכי³ שאלתי וזהכי לא
 שאלתי. מאי טעמא בלה אורחא לא סנים מר מסאניה וכי מטי למי סנים
 מסאניה. אמר להו בלה אורחא תוינא במיא לא קא תוינא. מאי טעמא פי
 מטא מר להומי והיגי דליגהו למניה. אמר להו זה מעלה ארוכה וזה אינו
 מעלה ארוכה. מאי טעמא פי מטא מר לביתיה⁴ נפקא דביתוהו דמר פי
 מקשטא. אמר להו כדי שלא אמן עיני באשה אחרת. מאי טעמא עילא היא
 ברישא והדר עיל מר אבתרה⁵ [והדר עילינן אגן]. אמר להו משום דלא
 כדדיקתו לי. מאי טעמא פי כריק ריפתא לא אמר לן אתו כרובי. משום דלא
 נפישא ריפתא ואמינא לא אתוויק בהו ברבנן טיבותא דתנבם. מאי טעמא
 יהיב מר לינוקא קשישא חדא ריפתא ולוחטרא תרי. אמר להו האי קאי בביתא
 והאי יתיב בבי כגשתה. ומאי טעמא⁸ קרום סלוק עגני מהך ווייתא דהנת
 קימא דביתוהו דמר לעגנא דידיה. משום דאתתא שכיחא בביתא⁹ ווייתא
 ריפתא לעגני¹⁰ ומקרבא הניתה¹¹ [ואנא יהיבנא וזאן ולא מקרבא הניתי.
 אינמי הנהו ברוני דהו כשיבבותן אנא בעי רחמי¹² דליקתו והיא בעיא
 רחמי דליהדרו בתויבתא]:

¹ so B.; A. שכיר יום.

² 1 Sing. Pf.

³ 1 Sing. Pf.

⁴ so B.; A. נפק.

⁵ nicht in B.

⁶ Part. mit Pron.; so En Jakob; A. בדיקתו; B. בדיקתו. ⁷ A. ליה.

⁸ A. קרום. ⁹ nicht in B.

¹⁰ nahegebracht (unmittelbar) ist der von ihr dargebotene Genuss, vgl. b. Keth. 67^b.

¹¹ nicht in B.

¹² von ומת; En Jak. דימיתו. S. Nöldeke, Mand. Gramm. S. 249.

Bemerkungen zur Fastenrolle.

Die Fastenrolle, welche in der Mischna (Taan. II 8) nur als **מגלה** bezeichnet wird, ist ein Dokument der in den Jahren 66—70 n. Chr. sich noch einmal selbständig organisierenden jüdischen Gemeinde. Spätere Entstehung ist sinnlos, obwohl einzelne Einschaltungen späterer Daten möglich. Im 3. Jahrh. verlor sie die Giltigkeit, welche man ihr im 2. Jahrh. noch beigemessen hatte, s. j. Taan. 66^a, j. Meg. 70^d, j. Ned. 40^d, b. R. h. S. 18^b.

אברהם בן הרב I. 1. „Aufrichtung“ (nicht „Wiederherstellung“) des täglichen Opfers. Anfang des gesamten Opferdienstes am 1. Nisan im 2. Jahr des Auszugs Ex. 40, 17. 29. **וער תמניא** Glosse.) — 8—22. „Wiederherstellung“ des Passah. Beginn des Opferdienstes im zweiten Tempel Ezr. 6, 19—22, wegen der dem Fest vorausgehenden Reinigung vom 8. ab gerechnet. **רשבוניא** irreführende Glosse. Die Durchsetzung der pharisäischen Berechnung des Pfingstfestes konnte nicht so ausgedrückt werden.

II. 7. Mauerweihe zu Jerusalem. Die rabbinische Tradition (j. Sanh. 19^b, Tos. Sanh. III 4, 6, b. Schebu. 16^a) kennt nur die Mauerweihe Nehemia's (Neh. 12, 27 ff.), welche nach dem 25. Elul (Neh. 6, 15) statthatte. Wahrscheinlich ist der 7. Ijjar nur falsche Dublette zum 7. Elul, wo aber der 27. zu lesen.) — 14. Kleines Passah (Num. 9, 11 ff.). — 23. Auszug der Syrer aus der Burg von Jerusalem 141 v. Chr. (1 Makk. 13, 50—52). — 27. Entfernung der Einzieher der Kronsteuer — vielleicht unter Jonathan 145 v. Chr. (1 Makk. 11, 35, vgl. 13, 39).

III. 14. **מגדל צור** für das den Rabbinen später nicht bekannte **בית צור** eingesetzt. Eroberung von Beth Zur bei Hebron durch Simon 144 v. Chr. (1 Makk. 11, 65 f.). — 15—16. Exilierung der (heidnischen) Bewohner von Bethsean und der Ebene (Jezreel?), wohl durch Johannes Hyrkanos 110 v. Chr. (Antt. XIII 10, 3,

Bell. Jud. I 2, 7). — 25. Entfernung der Steuererheber aus Judaea — vielleicht in Folge der von Demetrius um 143 v. Chr. bewilligten Steuerfreiheit (1 Makk. 13, 39), möglicherweise schon früher.

IV. 14. Aufhebung des Buches der Dekrete — wohl eines Strafcodex, welchen die Pharisäer nicht billigten, 78 v. Chr. bei dem Regierungsantritt der Alexandra oder 66 n. Chr. beim Ausbruch des Aufstandes.

V. 15. Fest des Holztragens für den Altar (Bell. Jud. II 17, 6, wo der 14. vorausgesetzt). — 24. Rückkehr zu eigenem Recht, viell. um 162 v. Chr. in Folge der Erlaubnis des Lysias (1 Makk. 6, 59).

VI. 7. Mauerweihe. Nach der Glosse scheint der 27. im Text gestanden zu haben, was zu Neh. 6, 15 passt. — 17. Abzug der Römer aus Jerusalem 66 n. Chr. (Bell. Jud. II 17, 10). — 22. Wiedereinführung der Todesstrafe für die Gottlosen (Abtrünnigen), was eine Zeit der Nichtausübung voraussetzt, also wohl 66 n. Chr. oder im hadrianischen Krieg.

VII. 3. Entfernung des Gottesnamens aus den Dokumenten, wo er vielleicht seit der Einführung der Datierung nach den Jahren des Hohenpriesters (143 v. Chr. 1 Makk. 13, 42) gestanden hatte, vielleicht 78 v. Chr., vgl. IV 14.

VIII. 23. Entfernung der (gesetzwidrigen) Umfriedigung des Altars (Bell. Jud. V 5, 2), welche die Mischna nicht kennt, wohl 66 v. Chr. — 25. Einnahme Samariens durch Johannes Hyrkanos um 108 v. Chr. (Antt. XIII 10, 3, Bell. Jud. I 2, 7). — 27. Wiederdarbringung des Feinmehls auf dem Altar, während wahrscheinlich die Sadducäer aus Lev. 2, 2 geschlossen hatten, nur der Weihrauch des Speisopfers solle verbrannt werden, — 78 v. Chr. oder 66 n. Chr.

IX. 3. Entfernung der römischen Feldzeichen, welche Pilatus in die Burg Antonia, die zum äusseren Tempelhof gerechnet werden konnte, hatte bringen lassen, etwa 26 n. Chr. (Antt. XVIII 3, 1, Bell. Jud. II 9, 2, 3). — 7. unbekannter Festtag. Warum der Todestag des Herodes nicht genannt wurde, wenn der Tag ihm galt, ist nicht einzusehen. — 21. Zerstörung des Gerizzimtempels durch Johannes Hyrkanos um 128 v. Chr. (Antt. XIII 9, 1, Bell. Jud. I 2, 6). — 25. Achttägiges Fest der Neuweihe des Altars 165/64 v. Chr. (1 Makk. 4, 59).

X. 28. Gerichtssitzung des Synhedrion. Da כנסת הגדולה (hebr.) Bezeichnung des für Esra's Zeit angenommenen obersten Gerichtshofes war, wird כנישתא die aramäische Bezeichnung des Synhedrion

gewesen sein. Sollte die Bell. Jud. IV 5, 4 berichtete Gerichtssitzung der 70 Jerusalemer gemeint sein?

XI. 2. Unbekannter Festtag. — 22. Das Unterbleiben der von Caligula beabsichtigten Aufstellung seiner Statue im Tempel in Folge seiner Ermordung am 24. Jan. 41 n. Chr. (Antt. XVIII 8, 8, Bell. Jud. II 10, 5). Der Name des Kaisers Gajus Caligula wird auch in Verbindung mit dem Ereignis genannt. Er lautet Tos. Sot. XIII 6 קסגלס, b. Sot. 33^a נסכלגס, j. Sot. 24^b גי"ס גוליקס, Schir r. VIII 9 גיוסולוקס, l. גיוס גליקס. — 28. Abzug des Antiochus von Jerusalem, wohl der des Antiochus V Sidetes um 134 v. Chr. (Antt. XIII 8, 3).

XII. 8. 9. 20. Regenbitten der Gemeinde mit unmittelbarem Erfolg. — 12. Der Tag Terion's, nach j. Taan. 66^a, b. Taan. 18^b frühzeitig durch ein trauriges Ereignis in einen Trauertag verwandelt. Schwerlich ist Kaiser Trajan gemeint, von dem auch kein entsprechendes Erlebnis bekannt ist. — 13. Besiegung des syrischen Heeres unter Nikanor bei Adasa 162/61 v. Chr. (1 Makk. 7, 49). — 14. 15. Die beiden Purimtage (Est. 9, 21. 27). — 17. Rettung des Restes der Schriftgelehrten in Coelesyrien, vielleicht nach der Flucht der Pharisäer aus Jerusalem (Antt. XIII 14, 2) unter Alexander Jannaj um 85 v. Chr. — 16. Anfang des Mauerbaues von Jerusalem, vielleicht nur vom 7. Ijjar aus mit Hilfe der 52 Tage von Neh. 6, 15 berechnet. — 28. Nachricht von der Aufhebung des Verbotes der Ausübung des Gesetzes, vielleicht unter Antoninus Pius, welcher die von Hadrian verbotene Beschneidung wieder gestattete. S. aber auch V. 24.

Die Schlussbemerkung besagt, dass ein Enthaltungsgelübde (אָפּקוּר בַּגָּל) das Fastenverbot für diese Tage verdrängt. Zu גָּל vgl. שֹׁחַף bei LXX und im Neuen Testament. — Die in der Anmerkung mitgeteilte Parallele gehört wohl einem alten Verzeichnis der wirklichen Fasttage an, da dort Gelübde Holz oder Erstgeburten in den Tempel zu bringen für den betreffenden Tag das Fasten verdrängen.

Die Lücken in Targum Jeruschalmi I.

Auf S. 21. 340 meiner Grammatik habe ich als in der ersten Ausgabe dieses Targums fehlend bezeichnet Gen. 6, 15; 18, 4; 20, 15; 24, 28; 41, 49; 44, 30. 31; Ex. 4, 8; 22, 18; 30, 20^b—21^a; Lev.¹ 24, 4; Num. 36, 8. 9. Dazu ist noch hinzuzufügen Gen. 10, 23. — Noch 1884 hat Berliner (Targum Onkelos II S. 123) gesagt, dass für Pseudojonathan noch keine Handschrift gefunden sei. M. Ginsburger (Die Anthropomorphismen in den Targumim S. 49) nannte 1891 eine Handschrift des Fragmententargums, welche das Britische Museum in Addit. 27031 besitze. Dies war aber, wie G. Margoliouth in Descriptive List of the Hebr. and Samar. MSS. in the British Museum 1893 mitteilte, in Wirklichkeit eine Handschrift des vollständigen Pentateuchtargums. Diese sehr wohl erhaltene und sorgfältig geschriebene unvokalisierte Handschrift, obwohl italienischer Herkunft, ist nicht die dem ersten Druck zu Grunde gelegte. Das beweist, abgesehen von sonstigen Abweichungen, ihr Verhältnis zu den oben aufgeführten Lücken des ersten Druckes. Sie finden sich in der Handschrift auch Gen. 6, 15; 10, 23; 24, 18; 41, 49; 44, 30. 31; Ex. 4, 8; 22, 18; Lev. 24, 4; Num. 36, 8. 9. Gen. 44, 30. 31; Ex. 22, 18 macht die Handschrift selbst durch Leerlassung eines Raumes auf die Lücke aufmerksam. Es fehlt aber in der Handschrift ausserdem Lev. 23, 41, wo eine Lücke gelassen ist, während die Druckausgabe die Stelle hat, und es findet sich in ihr das Targum zu den übrigen im Druck fehlenden Stellen. Ich teile diese Targumstücke hier mit.

Gen. 18, 4: ועיר [כדון l.] יתסיב כדן נובריא אברהם להלן ושויו ריגליכון ואסתמיכו תחות אילנא

Gen. 20, 15: בעינך תיב [ובדתקין l.] וכתקין קדמך ארעי ארעי ארעי קדמך וכתקין [ובדתקין l.] בעינך תיב

Ex. 30, 20^b—21^a: או בומן מקרבון למדבחה לשמשא למסקא קורבנא קדם יי: ויסכון מוי מן כיורא בנמלא דכיה ויקדשון ידיהון וריגליהון ולא ימותון באישא מצלהבא.

* Gr. S. 340 falsch: Num.

Wörterverzeichnis.

Die beigesetzten Zahlen verweisen auf des Verfassers Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch. Die hebräischen Wörter sind durch *h.* bezeichnet, dem galiläischen oder babylonischen Dialekt eigne Wörter durch *g.* bez. *b.*, Verweisungen auf Lieberman, Das Pronomen und das Adverbium des babyl.-talmud. Dialektes (1895), durch *L.*

א (43 ff. 68 f.)	אָנר <i>Aph.</i> אָנר (243 ff.) vermieten.
א (180) <i>b.</i> als Praefix = על.	אָנר (128) Dach.
אב (157) <i>pl.</i> אָבֶהֶן Vater.	אָנר (126) Brief.
אב Ab (fünfter Monat).	אָנרֶטִין (γερώντιον) altes Männchen (Kobold).
אבא (149) Eigenname (Abba bar Chilkia, 1. Jahrh. n. Chr.).	אָדום Edom.
אבר (243 ff.) <i>Pe.</i> untergehen. <i>Aph.</i> אָדומי (141) Edomiter.	אָדיר <i>h.</i> mächtig.
אבר vertilgen.	אָדֶרֶה (137) Erwähnung (des Gottesnamens).
אברן, אָבֶרֶן (139) Untergang.	אָדֶם <i>h.</i> Mensch.
אבהו Eigenname (Rabbi Abbahu 3. Jahrh.).	אָדֶם (67. 161) <i>g.</i> Blut.
אביב (124) Getreideröfse.	אָדֶן, אָדֶנָא (112) Ohr.
אבן, אָבֶנָא (105) Stein.	אָדֶר Adar (zwölfter Monat).
אנר (243 ff.) dauern.	אָדֶן (80) <i>g.</i> jener.
אָנֶה, אָנֶהָא (137, wo angenommen, dass die Herkunft vom hebr. הַגָּדָה die aram. Wortform bestimmte) Haggada (nichtrechtliche Schriftauslegung).	אָא (192) oder.
אָנֶר (123). אָ יִזְמָא Tagelöhner.	אָנֶקֶא (ὀνχία) Unze (etwa 27 Gramm).
אָנֶר, אָנֶרָא (105) Lohn.	אָנֶה, אָנֶהָא (112) Weg, Sitte.
	אָנֶה (137) Gesetz.
	אָנָא (296 ff.) heizen.
	אָנָל (243 ff.) gehen.
	אָח (157 f.) Bruder.

אָחא (143) Eigennamen (R. Acha, 4. Jahrh.).
אָחד (243 ff.) ergreifen, nehmen.
אָחד *h.* einer.
אָחורי (182) hinter.
אָחרי (92) haftbar.
אָחרי Widerlage (Bürgschaft).
אָחרי (92) andere (*f.*).
אָחרי (92. 140) anderer (*m.*).
אָחרי (92) anderer (*m.*).
אָחת (158) Schwester.
אָסמא, *pl.* אָסמא Schenkel.
אָי *h.* wehe!
אָי (72. 175. 188 f.) wenn, ob.
אָיב (69) Eigennamen (R. Ajbu, 4. Jahrh.).
אָיהו *b.* (76) er. L. 7.
אָיהי *b.* (76) sie.
אָיך (173) 1. wie. 2. wie?
אָילן (138) Baum.
אָילא, אָילא Schleuder.
אָימא (109) Furcht.
אָין (176. 188 f.) 1. wenn, ob. 2. ja.
אָינב *b.* oder auch.
אָיך Ijjar (zweiter Monat).
אָיט (77. 91. 173) es giebt.
אָיט (243 ff.) *Pe.* essen; *lithpe.* gegessen werden; *Aph.* אָיטאן speisen.
אָיט *h.* dass.
אָיט (147) (ἄλλος) Menge.
אָיט (148) (ξένος) Fremder.
אָיט (195) Sorge machen, an-
gehen.
אָיט (175. 184. 190. 191) sondern,
ausser. אָיט אָיט nur.
אָיט (123) Gott.
אָיט *h.* diese (*pl.*).
אָיט Gottheit.
אָיט (189) wenn.
אָיט Elul (sechster Monat).
אָיט Elia.

אָיט (80. 83. 84) diese (*pl.*).
אָיטאן (148) (Ἀλέξανδρος)
Alexander.
אָיטאן Eigennamen (Eleazar ben
Pedat, 3. Jahrh.).
אָיט *h.* tausend.
אָיט (96) dass.
אָיט (243 f.) *Pe.* lernen. אָיט *ge-*
wöhnt. *Pa.* lehren.
אָיט 1. Rumpf. 2. Schiff.
אָיט (139) Lehre.
אָיט, אָיט (158) Mutter.
אָיט (73. 188. 192) wenn.
אָיט (71. 244) sagen.
אָיט *b.* (174) weshalb?
אָיט (113), *pl.* אָיט Volk.
אָיט קפּר אָיט Kephar Immi (galiläi-
sches Dorf).
אָיט (257 f.) *Aph.* אָיט glauben.
אָיט (129) Gewerbe.
אָיט (183) Mitte.
אָיטאן (*imperator*) Anrede an den
röm. Kaiser.
אָיט (126) männliches Lamm.
אָיטאן, אָיטאן weibliches Lamm.
אָיט (243 ff.) sagen.
אָיט *h.* dass. *Niph.* gesagt sein.
אָיט (75 ff.) ich.
אָיטאן (147) (ἀγχαλα) Frohne,
ausserordentliche Zwangsleistung
an den Staat.
אָיט *h.* wir.
אָיט (75 ff.) sie (*pl.*).
אָיטאן (76) wir.
אָיטאן (Ἀντιόχος) Antiochus.
אָיט (70. 75 f.) wir.
אָיט (243 ff.) zwingen.
אָיט (72) Gesicht (Ansicht, Aus-
sehen).
אָיטאן Kamelstute.
אָיט (90. 91. 123. 159) Mensch.

אָנה (72. 159) Weib.
 אָנה (72. 159) Ehe.
 אָנָה, אָנָה (72) du (*fem.*).
 אָסו (121) Heilung.
 אָסו (120) *pl.* אָסוֹן Arzt.
 אָסטרָא (147) (*strata*) Strasse.
 אָסטרָט (στρατώτης) Soldat.
 אָסטרָא, אָסטרָא Hoffungsvertrag.
 אָספּסיָנוס Vespasianus.
 אָסר (243 ff.) gürtен, binden.
 אָסר (123) Enthaltungsgelübde.
 אָע (161) Holz.
 אָה, אָה (191) auch.
 אָה על פֿי כֵּן *h.* trotzdem.
 אָ שַׁבָּתָא, אָ שַׁבָּתָא (197) Sabbathausgang (Sonnabend Abend).
 אָפּו (105) Gesicht. בָּאָפּו (183) vor, in Gegenwart von. אָפּוֹל entgegen.
 אָפּו (243 ff.) wenden.
 אָפּוֹל (175. 188. 189) sogar.
 אָפּרַיִם Ephraim. Messias bar Ephraim, s. meine Schrift „Der leidende und der sterbende Messias“.
 אָפּרָתָא Ephrāta (Beiname von Bethlehem).
 אָפּרִיקָא Afrika (röm. Provinz).
 אָפּשֶׁר (166. 189) möglich.
 אָפּפֶּע, אָפּפֶּע *pl.* אָפּפֶּען (108) Finger.
 אָפּל *h.* zu.
 אָרְבַּעַת, אָרְבַּעַת (93. 95) vier. אָרְבַּעַת עָשָׂר vierzehn.
 אָרַג (105) Kostbares.
 אָרְגָּן Purpur.
 אָרוּקָה *h.* Heilung.
 אָרוּם (73. 186. 187. 190) denn.
 אָרוֹן *h.* Lade, Sarg.
 אָרִי (186. 187. 190) denn.
 אָרִים (121) Pächter.
 אָרִיסוֹ (145) Pachtung.
 אָרִיךְ (243 ff.) *Aph.* אָרִיךְ lang machen.

אָרְמֶלֶט (144) Wittwenschaft.
 אָרְמֶטוֹן (149) (ἀριστον) Frühmahl (um 12 Uhr mittags, s. Jos. Vita 54, Apgesch. 10, 9 f.).
 אָרַע, אָרַע (105) Land, Erde.
 אָרַע (140) unterer.
 אָרַע *h.* Weib.
 אָרַע (193) *Aph.* אָרַע Glück haben.
 אָרַע (67. 282) *g.* trinken.
 אָרַע (75 f.) du.
 אָרַע *h.* Objektspartikel.
 אָרַע (296 ff.) *Pe.* kommen. *Aph.* אָרַע בְּרִיתִי bringen.
 אָרַע, אָרַע (107. 159) Weib.
 אָרַע Assur.
 אָרַע Assyrier.
 אָרַע (147) (Ἀθῆναι) Athen.
 אָרַע (122) Eselin.
 אָרַע, אָרַע (114. 172. 175. 187) Ort.

ב (50 f. 74 f.)

ב (84. 177. 185. 187) in, an.
 בָּבֶל Babylonien.
 בָּבֶל *s.* בָּבֶל.
 בָּבֶל (184. 187. 188) wegen. בָּבֶל *h.* weil. בָּבֶל um zu.
 בָּרַק (202 ff.) untersuchen.
 בָּרַק (205 ff.) *Pa.* zerstreuen. *Ithpa.* zerstreut werden.
 בָּרַקָּה Kastagnette.
 בָּרַק (68) Eigenname.
 בָּרַק (260 ff.) sich freuen.
 בָּרַקָּה Lampe.
 בָּרַק (279 ff.) *Pa.* verachten.
 בָּרַק *h.* *Pi.* dass.
 בָּרַק (111) Raub.
 בָּרַק (205 ff.) *Pe.* zerreißen. *Ithpe.* sich spalten.
 בָּרַק (205 ff.) erwählen.
 בָּרַק (202 ff.) aufhören.

בְּשִׁית Eigennamen.
 בָּמֶן (202 ff.) trüchtig sein.
 בֵּית — בֵּית Haus der Frau (Erbgut ihrer Eltern).
 בֵּית Wasserleitung.
 בִּיבֵי (vive) lebe!
 בֵּין — בֵּין (182. 192) zwischen. בֵּין — sei es — oder.
 בִּישׁ (124) böse, schlimm.
 בֵּית (109) Haus. בְּנֵי בֵּיתָהּ g., בֵּית וְעַד b. sein Weib. (78) b. sein Weib. Lehrhaus. בֵּית זָבֵדָה (in Coelesyrien) Bethlehäm. בֵּית לָחֶם Beth-sean (Scythopolis) in Galiläa.
 בָּכָא (279 ff.) weinen.
 בָּכָה h. dass.
 בָּכִין (175) deshalb.
 בָּכָרָא der Erstgeborene.
 בֶּן h. Sohn.
 בָּנָא (279 ff.) Pe. bauen. Ithpe. gebaut werden.
 בְּנַיִמִן Benjamin.
 בָּנִין (158) 1. Söhne. 2. Bewohner.
 בָּנִין (159) Töchter.
 בָּסָא (279 ff.) Aph. verachten.
 בָּסוּרָה (vgl. 125) frohe Botschaft.
 בָּסִים Essig.
 בָּסִם (202 ff.) Ithpe. süß sein.
 בָּסִם (112) Gewürz.
 בָּסִר (205 ff.) verachten.
 בָּסִרָן (139) Verachtung.
 בָּעָא (279 ff.) bitten, wollen, nötig haben.
 בָּעֵר (130) Beseitigung.
 בָּעִיר (124) Vieh.
 בָּעֵל (105 f.) 1. Inhaber, Herr. 2. Gatte.
 בָּעֵל (114) Zwiebel.
 בָּקָעָה (107) Ebene.
 בָּקֵר (205 ff.) Pa. forschen.

בָּר (15) Sohn.
 בָּר (171. 183. 184) ohne. מְלָכָר ohne. בָּר מִן draussen. בָּרָא מִן hinaus aus.
 בָּרָא (279 ff.) Pe. schaffen. Part. בָּרָא (i 20. 327 f.) Schöpfer. Ithpe. geschaffensmit werden.
 בָּרָא (186. 171 ff.) Ithpe. sich stark machen, vornehmen.
 בָּרִיאָה Schöpfung.
 בָּרִיין (139) Unruhistifter.
 בָּרִין h. Q. Segensspruch sprechen.
 בָּרִם (175. 176. 191) aber.
 בָּרַת (159) Tochter.
 בָּשׂוּרָה (125) frohe Botschaft.
 בָּשָׂר (205 ff.) Ithpa. eine frohe Botschaft erhalten.
 בָּשָׂרָא (114) Fleisch.
 בַּת (159) Tochter.
 בַּתּוּלָה (125) Jungfrau.
 בַּתּוּלִין Jungfrauschaft.
 בַּתְּיָרָה Bathyra. בְּנֵי ב' Angehörige der Familie Bathyra.
 בַּתֵּר (170. 183. 186) nach, hinter.
 בַּתֵּר מִן בַּתֵּרָן nachher.

ג (45 ff. 70).

גָּב (105) Seite.
 גָּב (179 f. 187) g. bei. גָּבִי g. zu. מִן (ihrer) Zahl.
 גָּבוּרָה (125) Stärke, Machtthat.
 גָּבֵל גָּבֵלָא (im Land der Edomiter).
 גָּבֵר (65. 91. 107) Mann.
 גָּבֵר (128) Held.
 גָּרִי (109) Bückchen.
 גָּרִי (180. 187) in. גָּרִי in. גָּרִי in. גָּרִי in.
 גָּרִי (38. 260 ff.) Aph. g. antworten.

גוג Gog. (21)
 גוגל (123) junger Vogel.
 גוח (260 ff.) *Aph.* *משגג*
 גוף (113) Körper.
 גזירה (125) Verordnung.
 גז (272 ff.) scheeren.
 גזר (205 ff.) *Ilhp.* bestimmt werden.
 גחך (38. 205 ff.) *Pa.* scherzen.
 גט (108) Dokument.
 גיהנום (146) Gehinnort der Gottlosen).
 גיו (172. 180.) *g.* halb von.
 גלגל (174. 175. 184. 187. 188.) *g.* wegen. *g.* weil. *g.* weshalb?
 גלגל I (279 ff.) in die Verbannung gehen.
 גלגל II (279 ff.) *Pe.* offenbar sein. *Pa.* aufdecken. *Ilhp.* offenbar werden.
 גלגל *g.* Mantel.
 גלו (121) 1. Exil. 2. Exulanten-schaft.
 גליל Galiläa.
 גלים (123) Mantel.
 גליר (*galearius*) Trossknecht.
 גמל (114) Kamel.
 גמלי (140) Kameltreiber.
 גנב (128) Dieb.
 גנה (108) Garten.
 גנו (202 ff.) verbergen, verwalten.
 גני (167) Schande.
 געא (279 ff.) brüllen.
 גפן, גפנא (65. 108) Weinstock.
 גפנא Guphna (Ort bei Bethel).
 גפף (277) *Pā.* umarmen.
 גרא (279 ff.) *Pa.* aufreizen. *Ilhp.* aufgereizt werden.
 גרזים Gerizzim.
 גרם, גרמא (105) Gebein. (84 f.) mich selbst.

גרם *h.* dass.
 גרע (205 ff.) scheeren.

ג (48 f. 73).

ג (85 ff. 150. 185 ff. 187. 188. 190)
 Partikel der Relation und des Genetivverhältnisses.
 גא (80. 82. 83) diese (*fem.*).
 גב (122). *גב* Feind.
 גבוי Feindschaft.
 גבר, גברא *b.* Feld.
 גבר (205 ff.) *Pa.* leiten.
 גד weibliche Brust (Zitze).
 דהב, דהבא (114) Gold.
 דוד David.
 דני (120) matt.
 דומיני (*domine*) Herr!
 דק (260 ff.) *Aph.* *g.* anblicken.
 דור (260 ff.) wohnen. *דור* Bewohner.
 דחל (203 ff.) sich fürchten.
 דחלה, דחלתה (106) Furcht.
 די *s.* די. דיך, דיך, דיך (87) mein, dein.
 די *h.* würdig. *די* damit.
 דימים (*diarai*) Stockwerk.
 דימוסני (*vgl. δειμόσινα*) Steuererheber.
 דין (260 ff.) richten.
 דין (111) Recht, Gericht.
 דין (80 ff. 83. 174. 176) 1. dieser.
 2. denn?
 דינר (149) (*δηνάριον*) Denar (70 Pfennig).
 דיקלטיאנוס, דיקלטיאנוס (*Διοκλητιανός*) Diokletian.
 דקא (279 ff.) *Pa.* reinigen.
 דבר, דברא (114) männlich.
 דבר (205 ff.) sich erinnern. *דבר* eingedenk.
 דלא (279 ff.) heraufziehen.
 דם, דמא (161) Blut.

רָמָא (279 ff.) *Pe.* gleich sein. *Pa.*
רָמָא vergleichen. *Part. pass.* רָמָא
gleich.

רָמָא (111) Bild.

רָמָא (206) sich schlafen legen,
schlafen.

רָמָא, s. רָמָא.

רָמָא (80 ff. 88. 168. 174. 176)
dieser, dieses.

רָמָא (205 ff.) aufgehen (v. d. Sonne).

רָמָא (115. 155) Meinung.

רָמָא (202 ff.) *Pa.* klopfen.

רָמָא (129) klein.

רָמָא (205 ff.) durchbohren.

רָמָא (116) Geschlecht.

רָמָא (116) 1. Gehöft. 2. äusserer
Tempelhof.

רָמָא (121) 1. Süden. 2. Südjudäa.

רָמָא (141) Südländer.

רָמָא (121) Prediger.

רָמָא (122) Arm.

רָמָא (202 ff.) auslegen.

רָמָא Thür.

רָמָא *h.* *Pi.* fettmachen.

רָמָא Satzung.

ה (43 ff. 69).

ה (191. 192) siehe!

ה (== הָהִיא) (81) *g.* jene (*f.*).

ה (== הָרִין) (81) *b.* dieser. L. 16.

ה (80 ff. 86) diese (*fem.*).

ה (148) (ἰδιώτης) Ungelehrter.

ה (80 ff. 86) dieser.

ה umkehren.

ה *b.* nachher L. 54.

ה (77 f. 81) jener. הָהִיא גָּבֵרָא
g. für „ich“, „du“.

ה (77 f. 81) jene. הָהִיא אֲתָתָא
g. für „ich“, „du“.

ה (75 ff.) er.

הָהִיא (293 ff.) sein.

וּהָאֵל (75. 188) *h.* da ja.

הָהִיא (69 f.) Huna. Rab Huna (ba-
bylon. Exilhaupt um 200).

הָהִיא (= הָהִיא) (72) Onias (R.
Onias).

הָהִיא (Ἡρώδης) Herodes.

הָהִיא, pl. הָהִיא Dornkraut (Manna-
klee).

הָהִיא (190) *g.* wie.

הָהִיא (75 ff.) sie (*fem.*).

הָהִיא, pl. הָהִיא Dornkraut.

הָהִיא (88 f.) welche? (*fem.*).

הָהִיא (68 f. 88 f.) welcher?

הָהִיא (69. 173. 178. 190) wie.

הָהִיא (174) wie?

הָהִיא 1. Palast. 2. Tempelhaus.

הָהִיא (144) Treue.

הָהִיא (81) jene (*fem.*).

הָהִיא (71 f. 263) gehen.

הָהִיא (172) hier. הָהִיא hierher. מִן
הָהִיא von hier.

הָהִיא (174) so.

הָהִיא (174) so. הָהִיא dazu.

הָהִיא (192) o dass doch!

הָהִיא (80) diese (*pl.*).

הָהִיא (202 ff.) *Pa.* gehen.

הָהִיא *h.* gehen.

הָהִיא (114) Brauch.

הָהִיא לְהָלֵךְ (73. 168. 169. 172) weiter.

הָהִיא (80) *g.* dieser.

הָהִיא (69. 172 f. 175. 186) *g.* wo? wo-
hin? מִן הָהִיא von wo?

הָהִיא (279 ff.) gefallen.

הָהִיא *b.* jene. L. 13.

הָהִיא (80) *b.* diese. L. 16.

הָהִיא (117) Genuss.

הָהִיא (68. 76) *g.* sie.

הָהִיא (202 ff.) sich wenden.

הָהִיא *h.* Berg.

הָהִיא (186) *h.* siehe.

מול *Pi.* מיל *h.* dass.
 מופס (τύπος) Muster, Formular.
 מור (113) Berg.
 מורא (ταῦρος) Berg.
 מוכותא (144) gute Handlung.
 מוכותא (Τιβεριάς) Tiberias in Galiläa.
 מימא (146) (τιμή) Wert,
 Preis.
 מיריון s. S. 2. 34.
 מכסא (τείχος) Mauer.
 מלא (279 ff.) aufheften, flicken.
 מלט (200) bewegen, vertreiben.
Pass. vertrieben werden.
 מליתא (118) *g.* Mädchen.
 מלחא (107) Klaue.
 מלחא (128) Fels.
 מעון (125) Last.
 מעם (105) 1. Geschmack.
 2. Grund.
 מען aufladen, tragen.
 מפא (279 ff.) *Ithpe.* verlöscht sein.
 מפח (202 ff.) *Pe.* schlagen. *Pa.* in
 die Hände klatschen.
 מפרח (205 ff.) *Aph.* bemühen.
 מפרחא (112) Mühe.
 מרמסין (τρίτην) drittel eines Gold-
 denars (Mk 5.20).
 מרר (202 ff.) *Ithpe.* sich zerreißen,
 bemühen.
 מרר (202) schliessen.
 י (46 f. 71).
 יי — יהוה.
 יאחא (145) schön, recht (*Adv.*).
 יאי (120) schön.
 יב (69. 253) s. יב.
 יבע (252 ff.) *Pa.* frohlocken.
 יבש *h.* *Pi.* vertrocknen machen.
 יד (160. 168 f. 175. 184 f. 187) Hand.
 ידע (252 ff.) *Pe.* wissen. *Aph.* ידע,
 kundgeben.

יהודא Judaea.
 יהודה Juda (Name des Stammes
 und einzelner Personen).
 יהודי (141) Jude.
 יהוזאדק Jehozadak.
 יחן (139) Judan (R. Judan,
 4. Jahrh.).
 יוחנן Jochanan (Jochanan ben
 Zakkaj, 1. Jahrh.).
 יום (108. 170. 185) Tag. יום וין
 (170) heut. יום טוב (197) Festtag.
 יוסי (75. 139. 161. 342) Jose (Jo-
 seph).
 יחיד, יחיד (140) einzig.
 יין *h.* Wein.
 יכול *h.* können.
 יכח (252 ff.) *Aph.* urteilen.
 יכול (166. 252 ff.) können.
 ילד *h.* Knabe.
 ילדה *h.* Mädchen.
 ילד (252 ff.) *Pe.* gebären. *Ithpe.*
 geboren werden.
 ילדה Gebärerin.
 ילף (69. 243 ff.) lernen.
 ימים (140. 170) Tageszeit.
 ינון (121) (eigentl. Säugling) Knabe.
 יני (143) Abkürzung von ינאן.
 1. Jannaj (Alexander), König
 von Judäa 104—78 v. Chr.
 2. R. Jannaj, um 230 n. Chr.
 ינק (252 ff.) *Pe.* saugen. *Aph.* saugen
 lassen.
 יסור (130) Leiden.
 יסף (243 ff.) *Aph.* hinzufügen.
 יעקב Jakob.
 יצא *h.* hinausgehen.
 יצירה *h.* Schöpfung.
 יצר *h.* *Niph.* geschaffen sein.
 יקר (129) teuer.
 יקר (252 ff.) *Aph.* ehren.
 יקר (122) Ehre.

חָזַר (202 ff.) *Pe.* zurückkehren. *Aph.*
zurückführen.
חָטָא (279 ff.) sündigen.
חַטָּא, חַטְּאָה (111) Sünde.
חֹמֶר (113) Stab.
חָיָא (293 ff.) leben.
חַיָּא Eigennamen (R. Chijja rabba
um 200 n. Chr.).
חַיִּב (127) schuldig.
חַיָּה *h.* leben.
חַיָּה *h.* Gebälerin.
חַיִּט (127) Schneider.
חַיִּין (115) dass. חָיָד (193) bei
deinem Leben.
חַיִּים *h.* Leben.
חַיִּל, *pl.* חַיִּלָּן (109. 154) Macht,
Streitmacht.
חַיִּל, *pl.* חַיִּלוֹת *h.* dass.
חָכִים (129) weise.
חָכֵם erkennen, wissen, verstehen.
חָכֵם *h.* Weiser.
חָכְמָה, חֻכְמָה (113) Weisheit.
חָלָא (113) gemein.
חָלוּל (130) Entweihung.
חָלָל (272 ff.) *Ithpa.* entweiht werden.
חָלָף (185. 187) anstatt, dafür.
חֶלֶק (123) Teil.
חֶלְקִיָּה Hilikia. S. אֶבְיָא.
חָלָשׁ (127) schwach.
חָמָא (279 ff.) *g. Pe.* sehen. *Pa. Aph.*
zeigen. *Ithpe.* erscheinen. *Ittaph.*
gezeigt erhalten.
חָמָם (272 ff.) *Pe.* warm sein. *Ithpā.*
erwärmt werden, brünstig werden.
חֶמֶר (105) Wein.
חֶמֶל (122) Esel.
חֶמְלֵר (127) Eseltreiber.
חֶמֶר (112) *h.* Erschwerung.
חֲמִשָּׁה, חֲמִשָּׁה (93. 95) fünf. חֲמִשָּׁת
חֲמִשָּׁן חֲמִשָּׁן fünfzig.
חַמְתָּא Hamat (bei Tiberias).

חֶמֶת wegen.
חֲנָנִי *h.* Krämer.
חֲנִיכָה (124) Beiname.
חֲנִינָא Eigennamen (R. Chanina,
3. Jahrh.).
חֲנֻכָּה (119. 198) 1. Einweihung.
2. Tempelweihfest.
חֲנֻם *h.* 1. umsonst. 2. um nichts.
חֲנֻפִּין (119) Gottlosigkeit.
חָם (194) fern sei es!
חֲסֵד, חֲסֵדָא (107) Gnade.
חֲסִיד (129) fromm.
חֲסִיר (205 ff.) sich vermindern.
חֲסִיר (205 ff.) graben.
חֲקָרָא (ἄρα) Burg (von Jerusalem).
חָרַב (202 ff.) *Pe.* 1. wüst werden.
2. zerstören. *Aph.* verwüsten.
חֲרָבָה (112) Wüste.
חֲרוֹן s. חֲרוֹן.
חֲרָצִין (105) Lenden.
חָשַׁב achten.
חֲשָׁבֹן Zahl. חֲרִין חֲרִין jene Zahl (S. 21),
etwa die des Archimedes (Ver-
hältnis des Durchmessers zur
Peripherie).
חֲשׂוֹךְ (119) 1. unansehnlich.
2. Finsternis.
חֲשִׁיד (129) elend.
חֲשִׁךְ *h.* Finsternis.
חֲשַׁשׁ (272 ff.) leiden.
חֲתָנָא, חֲתָנָא (114) Bräutigam.
חֲתָן *h.* dass.

ח (48 f. 74).

חָבֵב (116) gut.
חָבֵב, חָבֵבָה (145. 167) gut (*Adv.*).
חָבֵב (127) Schlächter.
חֶבֶת Tebeth (zehnter Monat).
חָנָא (eigentl. hebr. חָנָה) spinnen.
חָנָל (260 ff.) *Pa.* wandeln.

ו (51. 75).

ו, ו (176. 191) 1. und. 2. denn?
ו (192) wehe!
ועד (75. 106) Zusammenkunft, s.
בית.

ז (49f. 74).

זבן (202ff.) *Pe.* kaufen. *Pa.* verkaufen.
זבון (130) Waare.
זה *h.* dieser.
זהורי (144) Scharlach.
זוג, זוג (263) (ζεύγος) ein Paar.
זוז Denar.
זוט *b.* klein.
זוי (120) Ecke.
זון (260 ff.) *Pe.* nähren. *Ithpe.* אֶתְנוֹן
genährt werden.
זונה *h.* Hure.
זין Glanz.
זין Waffe.
זית (109) Olive.
זקא (279 ff.) *Pe.* 1. gerecht sein,
verdienstlich handeln. 2. gewür-
digt sein. *Pa.* gerecht machen,
frei sprechen.
זכותא (121) Rechtübung, Ver-
dienst.
זכי (128) unschuldig.
זכי (142) Zakkaj.
זכר *h.* männlich.
זל, זל (111) billig.
זמן, זמן (102f. 114. 169) 1. Zeit.
2. Mal. זמן זמן zuweilen.
זמן (205) *Pä.* bestimmen.
זנא (279 ff.) *Pa.* huren.
זניה, זניה (120) Hure.
זעם *h.* Grimm.
זעיר (91. 126. 166. 167. 170) 1. klein.
2. *Adv.* wenig.

זק (111) Schlauch.
זק *h.* 1. Ältester. 2. Grossvater.
זרע (106) Same.
זרעיתא (144) Familie.

ח (43 ff. 69 f.)

חבא *h.* sich verstecken.
חביט (?) Magen.
חבל (202 ff.) *Pa.* verderben.
חבר, חברא (83. 84. 117) Genosse.
חבר *h.* dass.
חברה, חברתא (83. 117) Genossin.
חבש fesseln, in's Gefängnis legen.
חג, חגא (108. 198) Fest.
חד (83. 84. 89. 93) einer. חד עשר
(94) elf. לחדא (167) sehr. בחדא
(167) zusammen. חד בשבא (98.
196) Sonntag. בחד (99f.) am
ersten Tage.
חוב (260 ff.) sich verschulden.
חוב (108) Schuld, Sünde.
חוצי, חוצי (111) Schlange.
חולין *h.* leidend.
חוני המעגל (73) Onias der
Kreiszieher (um 70 v. Chr., s.
Josephus, Antt. XIV, 2, 1).
חוס (260 ff.) schonen.
חויץ *h.* ausser.
חור (263) *Pa.* חור weiss machen.
חורי (68. 172. 182) *g.* hinter.
חורייתא (68. 92) zum zweiten Mal.
חורן (68. 92) anderer.
חזא (279 ff.) 1. sehen. 2. sich ge-
bühren.
חזא, חזא (109) 1. Aussehen. 2. Sehen.
חזר (130) Apfel.
חזיר (124) Schwein.
חזק (202 ff.) *Aph.* חזק sich
Dank zuwenden.
חזקיה Hiskia.

יְרוּשָׁלַם Jerusalem.
 יְרוּשָׁלַם (141) Jerusalemer.
 יְרוּתָה (125) Besitz.
 יָרַח, יָרֵחַ (106) Monat.
 יָרַח *h.* dass.
 יָרַת (252 ff.) erben.
 יָרַתָה *s.* יְרוּתָה.
 יִשְׂרָאֵל Israel.
 יָשַׁב *h.* *Q.* sitzen. *Hiph.* setzen.
 יִשַׁי Isai (Vater Davids).
 יִשְׁמָעֵאל Ismael (Ismael bar Jose
 um 200 n. Chr.).
 יָת (79 f.) Objektspartikel. יָתִיה *ihn.*
 יָתִיב (252 ff.) *Pe.* sich setzen, sitzen.
Aph. אָתִיב *setzen.*
 יָתֵר (166. 180) mehr.
 יֶתְרוֹ Jethro (Schwiegervater Mose's).

כ (45 ff. 70).

כָּ (178) wie.
 כָּאֵן (168) so.
 כָּבוֹד *h.* Ehre.
 כָּבֵר (169) längst.
 כָּבַשׁ (202 ff.) bezwingen.
 כֵּד (185. 189. 190) wenn, als.
 כֵּדוֹן (168) jetzt.
 כֵּדִי (185 f.) als. עַד כֵּד *bis wenn.*
 כֵּדִין (174) so.
 כֵּדָנָן (174) so.
 כֹּהֵן (119) Priester.
 כּוֹן (260 ff.) *Pā. Ithpā.* zielen.
 כּוֹת (178) wie.
 כּוּתִיָּה Kuthäer (Samaritaner).
 כּוּתָּה (167) zusammen.
 כִּי (185) *δ.* als.
 כִּיב Schmerz.
 כִּיּוֹן (186) als.
 כִּיֹּן (168. 172. 174. 175) so. *כִּיֹּן*
 deshalb.
 כִּךְ (174. 194) *h.* so. לְכִךְ *dazu.*

כָּךְ וְכָךְ *so und so* (in einer Schwur-
 formel).
 כָּל, כָּל (84. 90. 91 f. 113) jeder.
 כָּלֵב (105) Hund.
 כָּלְבָה (105) Hündin.
 כָּלוּם (90) 1. etwas. כָּלוּם--לֹא nichts.
 2. (176) etwa?
 כָּלִי *h.* Gerät.
 כָּלִיל Einsammler der Kronensteuer
 (ὁ στεφανίτης φόρος).
 כָּלִל (122) Regel.
 כָּלְכִים (Χαλκίς) Chalcis (in Coele-
 syrien).
 כָּמָא (88. 91. 186. 190. 196) 1. wie.
 2. wie viel?
 כֵּן, כֵּן (168. 172) so.
 כְּנִישָׁה (117) 1. Zusammenkunft.
 2. Synagoge (auch כְּנִשְׁתָּא).
 3. Synhedrion.
 כָּנַם *h.* *Niph.* hineingehen.
 כָּנַע (205 ff.) *Ithpe.* sich verneigen.
 כָּנָף, כָּנָף (114) Flügel.
 כָּנַשׁ (202) *Ithpe. Ithpa.* sich ver-
 sammeln.
 כֶּם (116) Becher.
 כְּסוּתָא, כְּסוּ (111 f.) Kleidung.
 כִּסְלֵו Kislew (achter Monat).
 כֶּסֶף, כֶּסֶף (105) Silber, Geld.
 כֶּסֶף *h.* dass.
 כָּעַן (158. 176. 193) jetzt.
 כָּעַם (203 ff.) zürnen.
 כֶּפֶר, כֶּפֶר (114) Dorf.
 כָּרִי, כָּרִי (109. 157) *pl.* כָּרִין Haufen.
 כָּרַךְ (eigentl. wickeln) speisen.
 כָּרָךְ (114) Stadt.
 כָּרְבֵם *h.* *Hithpa.* sich entfärben.
 כָּרְסִי, כָּרְסִי (133) Thron.
 כָּרְסִיּוֹן (χαριστω) Wage (des
 Archimedes).
 כָּשֵׁר (205 ff.) tauglich sein.
 כָּתַב (202 ff.) schreiben.

כתב (123) Schriftstück, Schreiben.
כתובה (125) Verschreibung (bei der
Eheschliessung).
כתף, כתפא, כתפא (117) Schulter.
כתש (202 ff.) zerstoßen.
כתת (272 ff.) Pa. zerschmettern.

ל (48. 71.)

ל (177 f.) zu, für.
לא (176. 192) 1. nicht. 2. nein.
לא (184) ohne.
לא (176) nicht.
לב, לבא (115) Herz.
לבד (לבד) grober dichter Stoff
(Filz).
לבש (125) Kleidung.
לבלב (132) Spross, junger Zweig.
לבנון Libanon.
לברנא (liburna) schnelles Schiff.
לבש (202) anlegen.
לגיון (λεγεών) Legion.
להן (= להין) (175. 184. 189. 191)
ausser.
לוד Lydda (in Judäa).
לויה, לויהא (116) Begleitung.
לויתן fabelhaftes Tier der Urzeit.
לזת (178) zu.
לחך (167) sehr.
לחם, לחמא (106) Brod.
לחש (202 ff.) flüstern, besprechen.
למרא (λίτρα) Pfund (100 Denare).
לילי, ליליא (132. 170. 197) Nacht.
לית (= לא אית) (68. 77. 91. 173.
341) es giebt nicht
למברדניא Lombardei.
לעא (279 ff.) sich abmühen.
לפטא s. קטא.
לקא (279 ff.) Aph. Geisselstrafe
erteilen.
לקביל s. קביל.

לשן (128) Zunge. לשן ביש böse
Nachrede.

מ (50 f. 75.)

מא (87. 88. 174. 190) was? wie!
was für ein! מא רין (87) warum?
מא (174. 176) weshalb? מא
(88. 91. 186. 190. 196) 1. wie.
2. wie viel?
מאה, pl. מאן (96. 155) hundert.
מאתן zweihundert.
מאה h. dass.
מאי (= מדין) (174) b. was? L. 21.
מאיר Eigenname (R. Meir, 2. Jahrh.).
מאן (86. 87) wer?
מאן (134) 1. Gerät. 2. Gewand.
מגוג Magog.
מגדל (133) Turm.
מגוס (135) Mahl.
מגירה (135) Nachbarin.
מגן (167) umsonst.
מזבח (133) Altar.
מזור (134) Wohnung.
מדיי Medien.
מדינה (135) 1. Land. 2. Stadt.
מזלא (= מא דל) (87) Besitz.
מזנה, מזנהא, מזנה (133) Osten.
מדע (133) Erkenntnis.
מדרש (135) Forschung. בית מדרש
Lehrhaus.
מה s. מא.
מהו (91. 195) was ist?
מהר (112) Brautkaufgeld.
מואב Moab.
מובל (135) Last.
מוניטא (moneta) Münze.
מועד (135. 197) Fest.
מות (108) Tod.
מות h. dass.
מוחב (133) Sitz.

מִנֵּג mischen.
 מִנְיוֹה Pfofenschrift.
 מִזֹּן (135) Nahrung, Speise.
 מִזֹּן *h.* dass.
 מִזִּק (135) Verderber (Dämon).
 מָחָא (279 ff.) schlagen. מ' בָּרַד hin-
 dern.
 מְחוֹז Gebiet.
 מִחְמַת wegen.
 מָחָא *Pe.* herankommen, erreichen.
Aph. heranreichen lassen.
 מִפּוֹל (174. 175. 184. 187.
 188) weshalb?
 מִפּוֹתֵיטָא (144) Tropfen.
 מִמְּעַי שֶׁמֶשׁ (171) *g.* Sonnen-
 untergang.
 מִמֶּר (114) Regen.
 מִיבֵל (133) Speise.
 מִיל (μῖλον) Meile (3000 Schritt).
 מִילָא finer Wollstoff.
 מִים *h.* Wasser.
 מִימֶר (133) Wort.
 מִינָא (160. 164) Wasser.
 מִינוֹק *g.* (Säugling) Kind (136,
 wo fälschlich מִינוֹק vorausge-
 setzt).
 מִיסוֹן (μέσων) Mitte.
 מִית sterben.
 מִית (124) tot.
 מִכֵּר *h.* verkaufen.
 מִלָּה *pl.* מִלִּין (90. 111) Wort, Sache.
 מִלִּי מִלִּיתָא (136) Geleit.
 מִלְךָ (202 ff.) *Pe.* König sein. *Aph.*
 zum König machen.
 מִלְךָ מִלְךָ מִלְכָא (104f.) König.
 מִלְכָא (110) Rat.
 מִלְכָּה מִלְכָּתָא (106) Königin.
 מִלְכוֹ (144) Königsherrschaft, Reich.
 מִלֵּל (272 ff.) *Pa.* reden.
 מִמּוֹר (135) Bastard.
 מִמְלֵל (133) Rede.

מִן (179. 185) von, aus. מִן nachdem.
 מִן, *s.* מִאֵן.
 מִן, *s.* מִאֵן.
 מִנָּא (279 ff.) *Pe.* zählen. *Pa.* ver-
 ordnen, einsetzen. *Ithpe.* gezählt
 werden.
 מִנָּה *h.* rechnen.
 מִנְחָם Menahem.
 מִנְיָן (138) *h.* Zeitrechnung.
 מִסְאָן Schuh.
 מִסְכֵּן (135) arm.
 מִסָּן, *s.* מִסָּן.
 מִסָּא *Itaph.* zerfließen (*s. Gr.*
 277).
 מִסֵּר (205 ff.) *Pe.* übergeben. *Ithpe.*
 ausgeliefert werden.
 מִעַם מִעַם *h.* ein wenig.
 מִעֵטֶן Bottich (?).
 מִעֵין בְּנֵי מִעֵין (116) Eingeweide.
 מִעֲרָבִי (140) westlich.
 מִעֲשָׂה *h.* Ereignis.
 מִעֲשֹׂר (135) Zehnter.
 מִצָּא *h.* finden.
 מִצְוָה (134) Gebot.
 מִצְרַיִם Aegypten.
 מִקְדוֹן (Μακεδών) Macedonier.
 מִקְדָּשׁ (133) Heiligtum.
 מִקּוֹם *h.* 1. Ort. 2. Gottesbezeichnung.
 מִקִּימָה (135) Gegenstand.
 מִקְצֵת (135) 1. Teil. 2. einige.
 מִרְיָן (78. 120) Herr.
 מִרְדָּ (202 ff.) widerspenstig sein.
 מִרְדּוֹ (121) widerspenstig.
 מִרְחָשׁוֹן Merachschan (*babyl.*
 Arachsamna (achter Monat).
 מִרְעָא (106) Krankheit.
 מִרְעָ (205 ff.) *Aph.* krank machen.
 מִרְרָ (272 ff.) *Aph. Ithpa.* bitterklagen.
 מִרְתָּ (in Dokumenten), מִרְתָּא (121)
 Frau.
 מִשֶּׁה Mose.

מִשָּׁח (110) Oel.
 מִשִּׁיחַ (124) Messias.
 מִשְׁמַע (133) Hören.
 מִשְׁרֵה, מִשְׁרֵהָ, מִשְׁרֵהָ (134) Lager.
 מִשְׁרֵה (134) Wohnen.
 מִשְׁתֵּי (134) Trank.
 מֵת *b.* Stadt.
 מֵת *h.* tot.
 מִתְּלָא, מִתְּלָא (114) Spruch.
 מִתְּלָא (202 ff.) gleichen.

נ (48. 72).

נְבוּאָה, נְבוּאָה (125) Weissagung.
 נְבִיא (125) Prophet.
 נְבִיָּה, נְבִיָּהָ Weissagung.
 נָגַד (236 ff.) führen.
 נָגַד (107) Bach.
 נָגִיד *h.* Fürst.
 נָגַם (236 ff.) *g.* essen.
 נָדוּנָה *b.* Mitgift.
 נָהָא (279 ff.) *Ithpe.* sich sammeln.
 נָהַג (236 ff.) behandeln.
 נָהַר (114) 1. Strom. 2. Euphrat.
 נָזִיר *h.* Nasiräer.
 נָזַף (236 ff.) schelten.
 נָזַק (236 ff.) *Aph.* schädigen.
 נַחְמָן (142) Nachman.
 נִחְשָׁא, נִחְשָׁא (105) Omen, Vorbedeutung.
 נָחַת (236 ff.) herabkommen.
 נִמְצָא (121) Wächter.
 נָסַל (236 ff.) *Pe.* aufheben, nehmen.
Ithpe. entfernt werden.
 נִסָּר (236 ff.) bewahren.
 נִיחַ (123) Ruhe. בְּנִיחַ gemächlich.
 נִסָּן Nisan (erster Monat).
 נִיקָנוֹר (Νικάνωρ) Nikanor (syrischer Feldherr).
 נִיר Joch.
 נִירוֹן (Νήρων) Nero (röm. Kaiser).

נָכָא *h.* zerschlagen.
 נָכִיחָה (124) Schlachtung.
 נָכִילִין (107) Trug.
 נָכַם (236 ff.) schlachten.
 נָכַח (107) Schlachtung. אֲרָשִׁין Schlachtopfer.
 נָכִסִּין (107) Besitz.
 נָכַר (236 ff.) erkennen.
 נָכַת (236 ff.) beissen.
 נָם, נָסָא (111) Wunder.
 נָסָא (= נָסַב) (75. 237) nehmen.
 נָסַב (236 ff.) *Pe.* nehmen, verheiraten. *Aph.* verheiraten. *Ithpe.* verheiratet werden.
 נָפַח (195. 236 ff.) verhauchen.
 נָפִישׁ *b.* viel.
 נָפַל (236 ff.) fallen.
 נָפַל *h.* dass. *Hiph.* abortieren.
 נָפַק (236 ff.) *Pe.* 1. herausgehen. 2. gangbar sein. *Aph.* 1. hinausbringen, absondern. 2. ausgeben.
 נָפְשִׁי, נָפְשִׁי (105) Seele. נָפְשִׁי (84 f.) ich selbst.
 נָצַח (236 ff.) siegen.
 נָקָא (279 ff.) *Pa.* rein machen.
 נָקַב, נָקַבָּא (112) Loch.
 נָקַבָּה (115) weiblich.
 נָקַבָּה *h.* dass.
 נָקַם *b.* nehmen.
 נָקִי, נָקִיא (118) rein.
 נָקַר, נָקַרָּא (107) Spalt.
 נָקַרָּה (107) dass.
 נָקַשׁ (236 ff.) *Aph.* schlagen.
 נָשִׂיא (145) Würde eines Nasi.
 נָשׁ, בֶּרֶךְ נָשׁ (68. 90 f. 159) Mensch.
 נָשָׂא *s.* בית.
 נָשִׁין (159) Frauen.
 נָשַׁם *g.* *Ithpa.* genesen.
 נָשָׁמָה (115) Seele.
 נָשַׁק (236 ff.) *Pa.* küssen.

נתן (236 ff.) geben.

נתן *h.* dass.

נתר *h.* Q. lösen. *Hiph.* erlauben.
Hoph. erlaubt sein.

ם (49 f. 74).

קב (116) Greis.

קבע (205 ff.) satt werden.

קבר (205 ff.) *Pe.* meinen. *קביר*
meinend. *Pa.* hoffen. *Aph.* *אָפּיר*
freundlich ansehen, be-
achten.

קנא (279 ff.) *Pe.* viel sein, gross
sein. *Pa.* *Aph.* viel machen.

קניא (130. 167) viel, gross.

קנין (166) *g.* sehr.

קנר (205 ff.) schliessen.

קדר (205 ff.) *Pa.* ordnen.

קדר, קדרא (110) 1. Ordnung. 2. Ab-
schnitt. 3. Lehrhalle.

סום (260 ff.) *Pa.* סיים *b.* anlegen.

סוף (108. 169) Ende.

סורג *h.* Scheidewand.

סחא (279 ff.) baden.

סחור סחור (172) rings um.

סחר (205 ff.) *Pa.* betteln. *Aph.* um-
geben.

ספר, ספרא (107) Seite.

סיון Sivan (dritter Monat).

סימא Schatz.

סימא, *Pl.* סימון (*σηματα*) Feld-
zeichen.

סימן (149) (*σημεῖον*) Zeichen.

סיני Sinai.

סיעה (111) Schaar.

סוף (123) Ende.

סירא (161) Sirach.

סך *h.* Summe.

סכא (279 ff.) schauen.

סכל (202) *Ithpa.* betrachten.

סכלתנו (145) Einsicht.

Dalman, Dialektproben.

סכנה, סכנתא (126) Gefahr.

סלל *h.* *Pilp.* hochhalten.

סלק (202 ff. 237 ff.) *Pe.* steigen. *Pa.*
entfernen.

סלת, סלתא (112) feines Weizen-
mehl.

סם, סמא (108) Gift, Arznei.

סמאל (133) links.

סמי, סמא (118) blind.

סמד (202 ff.) *Ithpe.* sich stützen.

סמק (202 ff.) *Pa.* röten.

סנא (119. 327 f.) Feind.

סנדל, סנדלא (132) Sandale.

סנחריב Sanherib.

סער (202 ff.) speisen.

סעודה (125) Mahl.

סער (205 ff.) *Pa.* zerstreuen.

ספג (vgl. ספוג *σπόγγος*) einsaugen.

ספד (202 ff.) klagen.

ספה, ספתא, *pl.* ספון (161) Lippe.

ספוק (130) Verabreichung.

ספסל, ספסלא (*συσφάλλον*, *sub-*
sellium) 1. Sessel. 2. Gesäss.

ספר, ספרא (110) Buch.

ספר, ספרא (120) Schriftgelehrter.

סס, *s.* סלק (71. 237).

סקר (*σικαρίος*) von geraubtem (oder
konfisciertem) Gut stammend
(eigentl. meuchelmörderisch).

סרק (202 ff.) kühlen.

סתר (202 ff.) *Ithpa.* zerstört werden.

ע (13 ff. 70).

עבר (194. 202 ff.) *Pe.* 1. thun,
machen. 2. verbringen. 3. sich
befinden. *Ithpe.* gemacht werden.

עבר (123) Ereignis.

עבר, עברא (105) Sklave.

עבדה (124) 1. Werk, Waare.
2. Dienst.

עֲבִירָה (125) Vergehung.
עָבַר (205 ff.) *Pe.* vorübergehen. *Pa.*
vorübergehen lassen.
עָבַר *h.* dass.
עָבַר 1. jenseitig. 2. Eigenname
(Eber Gen. 10, 21).
עֲבָרָה *h.* Schwangere.
עָנַן (272 ff.) *Palp.* beflecken.
עָנַל *Pi.* einen Kreis ziehen. קַעֲנַל
Kreiszieher (Beiname eines ge-
wissen Choni, s. חֲזָנִי).
עָד (179) bis. עָדָּךְ (186) bis, wäh-
rend. עָד לֹא (186. 188) ehe.
עָדָא (279 ff.) *Pe.* weichen, aufhören.
Aph. weichen lassen.
עָרִי (123) Beute.
עָרֵן (138. 171) Zeit.
עֵדֶן Eden.
עֲרִיָּה (123) Vergehung.
עִוִּיר (117) blind.
עוֹלָם *h.* Welt.
עוֹק (260 ff.) *Aph.* wehthun.
עוֹר (260 ff.) *Ithpa.* אֶתְעוֹר erwachen.
עֹז (111) Ziege.
עֹזָקָה (115) Ring.
עֲזָרָה (115) innerer Tempelhof.
עֵינָל (110) Kalb.
עֵיל (109) Eselsfüllen.
עֵיל *s.* עֵלָל.
עֵיל לְעֵיל (171. 181) oben. מֵן
über.
עֵין (108 ff.) Auge.
עֵינָה (125) Rat.
עָבַר (202 ff.) *Ithpa.* warten.
עָכָבֵר (132) Maus.
עָל (180. 187. 196) über, auf, zu.
עָלָה *Q.* hinaufgehen. *Aph.* wachsen
lassen.
עָלִי (181) über, auf.
עָלִי (140) oberer.
עָלָה (272 ff.) *Pe.* hineingehen. *Pa.*

עֵיל *dass. Aph.* אָעֵיל hin-
einbringen, einbringen.
עֲלֵעוּל (131) Wirbelwind.
עָלָה (?) עָלָתָא, *pl.* עָלֹן (154) Brand-
opfer.
עָלָם (119) 1. Ewigkeit. 2. Welt.
עָם (184) mit.
עָם, עָם (78. 108) Volk.
עָמַד *h.* stehen, Stand halten.
עָמוּד (130) Säule.
עָמֶלֶק Amalek.
עָמֶלֶקִי Amalekiter.
עָמָם (108) Nichtjude.
עָמַר (112) Getreidehaufe.
עֹן (106) Kleinvieh.
עָנָא (279 ff.) *Pa.* 1. plagen. 2. hin-
ziehen. *Ithpa.* fasten, Fasten-
gottesdienst leiten.
עָנָב (114) Traube.
עָנוּתֵן (139) demütig.
עָנָה (170) Zeit.
עָנִיָּה (118) arm.
עָנָן (122) Wolke.
עָסִיק (117) beschäftigt.
עָסֶק (110. 184. 187) Geschäft, Be-
wandtnis.
עָצָה (125) Rat.
עָצוּר (121) Kelterer.
עָצָם *h.* Gebein.
עָקַב (110) 1. Ferse. 2. Ende.
עָקָה (116) Bedrängnis.
עָרָבִי (141) Araber.
עָרָבִי (140) bürgend.
עָרֻבָּה (113. 196 ff.) *g.* Rüst-
tag (zum Sabbat), Freitag.
עָרָם (105), *pl.* עָרָם Bett.
עָרַק (202 ff.) fliehen.
עָשָׁב (110) Kraut.
עָשָׂה *h.* machen.
עָשָׂר (94 ff.) zehn. עָשָׂרִי sieb-
zehn. עָשָׂרִין zwanzig.

עָתֵד (202 ff.) *Ilhpa.* bestimmt werden, bereitgestellt werden.

עָתִיד (215) bestimmt (zur Umschreibung des Futurum angewandt).

עָתִיד (129) alt.

עָתִיד (129) reich.

עָתֵד, עָתִיד (112) Reichtum.

ד (50 f. 75.)

פָּנַע (205 ff.) treffen.

פָּנָה, פָּנָה (107) Leichnam.

פָּנָה (205 ff.) *b. Ilhpe.* sich stören lassen, müssig gehen.

פָּנָה Joch.

פָּנַע (205 ff.) verwunden.

פָּנַע, פָּנָה (107) Verwundung.

פָּה, פִּי *h.* אַף עַל פִּי כֵּן *h.* trotzdem. פֹּל Bohne.

פֹּם, פָּמָה (161. 175. 185. 188) Mund.

פֹּן (177) nur, doch.

פֹּק, *s. גָּפֶק* (72).

פֹּרִיא (198) Purimfest.

פֹּרְעָנָה (145) Züchtigung.

פָּחַת (205 ff.) beschädigen.

פָּחַתִּין (130) Entlassung.

פָּחַם (202 ff.) *Ilhpa.* aufschwellen.

פָּחַר (205 ff.) *Pe.* loslassen. *Pa. Aph.* verabschieden.

פָּיִל (146) (πύλη) Thor.

פָּירִין (111) (kein Singular) Früchte.

פָּלָא I (279 ff.) *Aph. g.* verspotten.

פָּלָא II (279 ff.) *Aph.* wunderbar machen.

פָּלָה (202 ff.) *Pe. Pa.* teilen.

פָּלָה, פָּלָה (101 f.) Hälfte.

פָּלָה *m.*, פָּלָה *f.*, *h.* irgend einer.

פָּלַח (205 ff.) dienen.

פָּלַח, פָּלָה (107) Stück.

פָּלִיסָה (125) Rest.

פָּלָה (92.138) *m.*, פָּלָה *f.* irgend einer. פָּלָה Pfeffer.

פָּנָה (279 ff.) *Pa.* 1. ausleeren. 2. befreien.

פָּנָה (פָּנָה) Eigenname (Πανιάς?).

פָּנָה. פָּנָה *h.* in das Innerste.

פָּנָה (170) Abend.

פָּנָה. פָּנָה *h.* in das Innere.

פָּנָה *h.* Ansehen.

פָּנָה (Πανιάς) Panias (an der Jordanquelle).

פָּסַח, פָּסַחָה (107. 197) Passah.

פָּסַח (202 ff.) 1. aufhören. 2. genau bestimmen.

פָּעֵלָה (119) Arbeit.

פָּצַע (205 ff.) zerspalten.

פָּצַע *h.* Verwundung.

פָּקַד (202 ff.) *Pa.* auftragen. *Aph.* deponieren.

פָּקֹד (130) Vorschrift.

פָּרָה (279 ff.) sprossen.

פָּרוֹם (125) Decke, Polster.

פָּרִיטִין (124) Geld.

פָּרִיק (119) Erlöser.

פָּרִישָׁה (124) Wunderthat.

פָּרִנִּי, פָּרִנִּי (φερνή) Mitgift.

פָּרָנָם (202 ff.) unterhalten.

פָּרַם (202 ff.) ausbreiten.

פָּרָסָה (106) Huf.

פָּרְסִי (141) Perser.

פָּרַע *Pe.* bezahlen. *Ilhpe.* einfordern.

פָּרַע *h.* *Q. Hithpa.* dass.

פָּרַק (202 ff.) *Pe.* 1. erlösen. 2. abladen. *Ilhpe.* erlöst werden.

פָּרַק, פָּרָה (107) Abschnitt.

פָּרָקָה (139) Erlösung.

פָּרַשׁ (202 ff.) *Pa.* genau angeben.

פָּרַת Euphrat.

פָּשׁוּט (125) einfache Schrift-erklärung.

פֶּשֶׁם (202 ff.) erklären.
 פֶּתָה (73. 108) 1. Brocken. 2. Brot.
 פֶּתָנָם (90) Wort.
 פֶּתוֹר (121) Tisch.
 פֶּתַח (207 ff.) öffnen.
 פֶּתַח *h.* Ausweg (zur Befreiung von einer Pflicht).
 פֶּתִי (109). פ' רָמָשָׁא (197) *g.* Einbruch des Abends.

צ (49 f. 74).

צָאָה (120) schmutzig.
 צָבִי (279 ff.) wollen.
 צִבְאוֹת Zebaoth.
 צִבֵּעַ (107) Farbe.
 צִבְעוֹן (138) farbiger Stoff.
 צָרָא (279 ff.) *Pe.* wüst sein. *Aph.* verheeren.
 צָרוּ S. 25 Angst (?) oder Nachstellung (?).
 צָדוֹק Zadok.
 צָדִיק (129) gerecht.
 צִדְקָתָא (115) Gerechtigkeit.
 צָנוּחַ (263) rufen.
 צָנוּחַ *h.* dass.
 צוּם (260 ff.) fasten.
 צוּק (260 ff.) *Aph.* sich ärgern.
 צוּר מִבְּנֵי צוּר Bethsur in Judäa.
 צוּר Tyrus.
 צִיב (111) Span.
 צִיבְחָד (166) wenig. צִיבְחָד צִיבְחָד wenig auf das Mal.
 צִיּוֹן Zion.
 צִיָּעַן S. 9 (— hebr. צִיִּים) Schiffe oder (— צִיָּעַן) Schaaren.
 צִיְתוֹר (σαθρός) hinfällig (?). Wohl falsche Lesart (vgl. den Ortsnamen צִיְתוֹר Vaj. rabba 23).
 צֶלֶל *h.* Schatten.
 צָלָא (279 ff.) *Pa.* beten.

צָלוּ (116) 1. Gebet. 2. Gelübde (*שִׁטָּה*) Meg. Taan.
 צָלַח (205 ff.) *Aph.* Erfolg haben.
 צָנַע (205 ff.) *Ithpe.* verborgen sein.
 צָעַר (205 ff.) *Pa.* bedrängen.
 צָסָא (279 ff.) erspähen.
 צָסָא *h.* dass.
 צִפּוֹרִין (73) Sepphoris (in Galiläa).
 צָפֶר, צָפָרָא (106. 170) Morgen.
 צָרָה *h.* Angst.
 צָרַח (205 ff.) *Ithpa.* geschrien werden (?).
 צָרִיד (166) bedürftig.
 צָרַד (202 ff.) *Ithpe.* benötigt sein.
 צָרַד *h.* *Hiph.* benötigen lassen.
 צָרַף (202 ff.) *Pe.* 1. läutern. 2. verbinden. *Ithpe.* sich verbinden.

ק (45 ff. 70).

קָיָם (*קָאִים* —) *b.*, *s.* קָיָם.
 קָבִיל, קָבִיל, קָבִיל (eigentlich קָבִיל קָבִיל) (172. 183) gegenüber.
 קָבַל (202 ff.) *Pa.* aufnehmen. *Ithpa.* aufgenommen werden.
 קָבַע (205 ff.) befestigen.
 קָבֵר, קָבָרָא (107) Grab.
 קָבַר (205 ff.) begraben.
 קָדוּשׁ *h.* heilig.
 קָדַם (202 ff.) *Pe.* zuerst kommen. *Pa.* 1. entgegenkommen. 2. sich früh aufmachen. *Aph.* sich früh aufmachen.
 קָדַם, קָדַם (123. 181) vor.
 קָדַם, קָדַם (170) vorher.
 קָדַם (100) erster.
 קָדַם, קָדַם (170) ehemals.
 קָדַשׁ, קָדַשׁ (112) Heiligkeit.
 קָיָם (260 ff.) *Pe.* aufstehen. *Pa.* קָיָם erfüllen. *Aph.* קָיָם aufstehen

lassen. *lthpa.* אֶתְקִים erhalten werden. *lthaph.* אֶתְקִים aufgerichtet werden.
 קים *h. Pi.* erfüllen.
 קטא. קטא לְקטא (*κατὰ λεπτά*) im Detail.
 קטל (202 ff.) *Pe. Pa.* töten. *lthpe.* getötet werden.
 קטע (205 ff.) abschneiden.
 קטע, קטעא (107) Schnitt.
 קים (127) beständig, dauernd.
 קים Holzscheit.
 קל (116. 195) 1. Stimme. 2. Neuigkeit.
 קלון (*καλεῶν*) ich befehle.
 קלל (272 ff.) *Aph.* schmähen.
 קלם (146) *Pa.* preisen.
 קלק (74) *Pa.* werfen.
 קמי, קמי (181) *g.* vor.
 קן, קנא (111) Nest.
 קנא (279 ff.) *Pe.* erwerben, besitzen. *lthpe.* erworben werden.
 קנה *h.* Besitzer, Herr.
 קנן (138) Erwerbung, Besitz.
 קנקלן (*κυνέλλιον*) Verschlag, Verschluss.
 קנקן Teil des Pflugs(?).
 קסטא (*ξέστης*) Xeste (über 1/2 Liter).
 קסרין (149) (*Καيسάρεια*) Caesarea.
 קפילא, קפילי, קפילא (*κάπηλος*) Schänkwirt.
 קפל (202 ff.) abwickeln, wegreißen.
 קץ, קצא (111) Ende.
 קציא Eigenname.
 קצץ (277) *Pā.* abscheeren (das Haar als Zeichen der Trauer).
 קרא (279 ff.) *Pe.* rufen. *lthpe.* genannt werden.
 קרא, קריא (123) (nicht קריא, so falsch 118) Schriftwort.
 קרב (202 ff.) *Pe.* nahe sein. *Pa.* nahe bringen.

קרב (122) Kampf.
 קרבן (139) Opfer.
 קריב (129. 172) 1. nahe. 2. naher Verwandter. *מְקָרִיב* nahe (*Adv.*).
 קריה, קריא (110. 160) Stadt.
 קרתינא (*Carthago, Carthaginis*) Karthago.
 קשט, קשטא (112) Wahrheit.
 קשט (202 ff.) *lthpa.* sich putzen.
 קשטניני (*Κωνσταντινή*) Konstantinopel.
 קשי, קשיא (118) schwer, schlimm.
 קשיש (129) *b.* alt.
 קשר (205 ff.) binden.

ר (47 ff. 71).

ר = רבי. ר ohne Hinzufügung eines Namens Juda I (um 200).
 ראה *h.* sehen.
 ראם, *s.* רים.
 רב (115), *pl.* רבֿרבֿין 1. gross. 2. Lehrer. רבי (78. 341) eigentl. mein Lehrer. 3. Abba Arika (babylonischer Lehrer, gest. 247).
 רבא (279 ff.) *Pe.* gross sein. *lthpa.* aufwachsen.
 רבא (97), *pl.* רבֿון Myriade.
 רבו, רבותא (111) Grösse.
 רבי, רביא (120) Knabe.
 רבן (78. 138) Lehrer. (רבֿנא =) רבֿנא unsere Lehrer.
 רבֿרבֿן (138) Grosser.
 רבע (205 ff.) lagern.
 רגיל (123) gewöhnt.
 רגל, רגלא (110) Fuss. רגליה (182) in seinem Gefolge.
 רגע *h.* Augenblick.
 רגש (202 ff.) *Aph.* merken, spüren.
 רדא (279 ff.) pflügen.

רוח (113) 1. Wind. 2. Geist.
 רום (260 ff.) *Pe.* Impf. יראם (263)
 hoch sein. *Aph.* ארים weg-
 nehmen.
 רום *h.* *Pol.* erhöhen.
 רום (113). רום מרם oben auf.
 רומי (Póμη) Rom.
 רומי (141) Römer.
 רוקן (ר. רוקן) (200) ausleeren.
 רחים (119) Freund.
 רחיק (129. 172) 1. fern. 2. ferner
 Verwandter.
 רחל Mutterschaf.
 רחמין (106) Erbarmen.
 רחץ (205 ff.) hoffen. רחץ hoffend.
 רחצן (139) Zuversicht, Sicherheit.
 ריח (111) Duft.
 ריקה (= רעפה) (114) Brot.
 ר' גלותא (107) Haupt, Anfang. ר' גלותא
 (politisches) Haupt der (baby-
 lonischen) Exulantenschaft. ריש
 ירחא (197) Neumond.
 רכב (202 ff.) reiten.
 רכיד (129) zart.
 רמא (279 ff.) werfen.
 רמון Granatapfel.
 רמש רמשא (105. 107. 170) 1. Abend.
 2. gestern abend.
 רעא I (279 ff.) weiden.
 רעא II (279 ff.) wünschen.
 רענתא (110) 1. Wohlgefallen.
 2. Wille.
 רעי (120. 154. 157) Hirt.
 רפא (279 ff.) *Aph.* lassen, verlassen.
 רפוס (121) Stampfer, Kelterer.
 רפס (202 ff.) umgraben (auf-
 lockern?).
 רצא (279 ff.) *Pa.* versöhnen.
 רקד (202 ff.) *Pa.* tanzen.
 רקס (272 ff.) speien.
 רשא רשותא (110) Erlaubnis.

רשי (128) berechtigt.
 רשיע (129) gottlos.
 ש (42. 49 f. 74).
 שבע (205 ff.) sich sättigen.
 שכר *h.* Lohn.
 שגא (74. 119. 327 f.) Feind.
 שעיר Seir.
 שער, שער (114) Haar.
 ש (49 f. 74).
 ש *h.* Relativpartikel.
 שאילה (118) Bitte.
 שאל (249 ff.) *Pe.* fragen, bitten,
 leihen. *Aph.* borgen.
 שאל *h.* leihen.
 שאר (122) Rest.
 שאר (249 ff.) *Ithpa.* אשתייר übrig
 gelassen werden.
 שבא (279 ff.) *Pe.* gefangen führen.
Ithpe. gefangen werden.
 שבה *h.* *Niph.* gefangen werden.
 שבה, שבה (74. 126. 196) 1. Sabbath.
 2. Woche.
 שבועה (125. 198) Woche.
 שבועיא חגא Wochenfest.
 שבוקין (125) Verlassung.
 שבח, שבחא (107) Lobpreis.
 שבט, שבטא (110) Scepter.
 שבט Schebat (elfter Monat).
 שבלה (126), *pl.* שבלין Ähre.
 שבע (205 ff.) *Aph.* schwören, be-
 schwören.
 שבע (94 f.), שבעת עשר sieben.
 שבעת עשר siebzehn.
 שבק (202 ff.) *Pe.* 1. verlassen. 2. er-
 lassen. 3. übrig lassen. *Ithpe.*
 erlassen werden.
 שבת (73. 126. 196) 1. Sabbat.
 2. Woche.

שָׁבַת *h.* dass.
 שָׁנָה (205 ff.) *Aph.* laufen lassen.
 שָׁרָה (205 ff.) *Pa.* senden. *Ithpa.* gesandt werden.
 שָׂוָה (279 ff.) *Pa.* setzen.
 שָׂוָה, שָׂוָה (159 ff.) Name. שָׂוָה (184. 187) wegen.
 שָׂוָה (113) Mal.
 שָׂוָה (260 ff.) glätten.
 שָׂוָה (113) Gasse.
 שָׂוָה, שָׂוָה (113) Mauer.
 שָׂוָה (120) töricht.
 שָׂוָה Eigenname. Simon ben Sche-tach (100 v. Chr.).
 שָׂוָה (122) Dokument. לְשָׂוָה nach Dokumentenära (d. h. nach der Seleucidenära).
 שִׁכְבוּ (144) Nachbarschaft.
 שִׁיבֹה (144) Rest.
 שִׁיבֹה (207. 253 ff.) entrinnen lassen. *Pass.* errettet werden.
 שִׁיבֹה (279 ff.) vertilgen. *Pass.* vertilgt werden.
 שִׁיר (127) Karavanenführer.
 שִׁירֹה (127) Mahl.
 שִׁירֹה (131. 170) Anfang.
 שִׁכַּח (205 ff.) *Pe.* שָׁכַח sich befindend. *Aph.* finden.
 שִׁכַּח (124) göttliche Offenbarungsgegenwart.
 שִׁכַּח (205 ff.) *Pa.* trunken machen.
 שִׁל *h.* Genetivpartikel.
 שָׁלוֹם *h.* Friede.
 שָׁלַח (205 ff.) *Pe. Pa.* senden.
 שָׁלַם (202 ff.) herrschen.
 שָׁלַם (139) Machthaber, Feldherr.
 שָׁלַם (139) 1. Herrschaft.
 2. Herrscher.
 שָׁלִיחַ (123) Gesandter.
 שָׁלִיחַ Herrscher.

שָׁלִים (202 ff.) voll sein, zu Ende sein.
 שָׁלַם (122. 194) Friede.
 שָׁלַם (202 ff.) *Pa.* vergelten.
 שָׁלֹמֶה Salomo.
 שָׁלְמִי (141) Salamäer (arabische Völkerschaft).
 שָׁלְמִצָּה (122) (— שָׁלֹם צִיּוֹן) Name der Gemahlin des Königs Jannaj.
 שָׁלַק *h.* kochen.
 שָׁלֹשׁ *h.* drei.
 שָׁם *h.* Name.
 שָׁמָּה, *s.* שָׁמָּה.
 שָׁמוּאֵל Eigenname. Samuel ben Nachman (3. Jahrh.).
 שָׁמוּעָה *h.* Kunde.
 שָׁמוּשׁ (130) Bedienung.
 שָׁמַיָּה (nie שָׁמַיִן) (160) Himmel.
 שָׁמֵן (114) fettes.
 שָׁמַע (205 ff.) *Pe.* hören. *Ithpe.* gehorchen.
 שָׁמַשׁ, שָׁמֶשׁ (107) Sonne.
 שָׁן, שָׁנָה (111) Zahn.
 שָׁנָה, שָׁנָה (118) Schlaf.
 שָׁנָה, שָׁנָה (161) Jahr.
 שָׁנִים *h.* zwei.
 שָׁעָה (279 ff.) *Ithpa.* erzählen.
 שָׁעָבַד (202 ff.) knechten. *Pass.* geknechtet werden.
 שָׁעָבוֹד (137) Knechtung.
 שָׁעָה (117), *pl.* שָׁעִין Stunde. תְּלַת שָׁעִין (171. 195) neun Uhr Vormittags.
 שָׁפִי (128) Weinküper.
 שָׁפִי, שָׁפִי (144) Zermalmung.
 שָׁפַךְ (202 ff.) ausgießen.
 שָׁפַר (105) Bestes.
 שָׁפַר (205 ff.) *Pe.* gefallen. *Aph.* schmücken.
 שָׁקָה (279 ff.) *Aph.* trinken lassen.
 שָׁקַע (205 ff.) sinken.
 שָׁקַה (202 ff.) *Pa.* zuschlagen.

שָׁקַר (107) Lüge.
 שָׁרָא I (279 ff.) *Pe.* lösen. *Pa.* an-
 fangen.
 שָׁרָא II (279 ff.) *Pe.* wohnen, ruhen.
Aph. ruhen lassen.
 שָׂרַשׁ (112) Wurzel.
 שֵׁת Seth (Sohn Adams).
 שֵׁשֶׁת (94 f.) sechs. שְׁעָרַי
 sechzehn.
 שָׁתָא, s. שָׁה.
 שָׁתָה *h.* trinken.
 שָׁתִי (279 ff.) dass.
 שָׁתַל (202 ff.) pflanzen.
 שָׁתַן (202 ff.) *Aph.* pissen.
 שָׁתַק (202 ff.) schweigen.

ת (48 f. 73 f.).

תֵּבֶן *h.* Stroh.
 תִּבַּע (205 ff.) fordern.
 תוּב (260 ff.) *Pe.* zurückkehren. *Aph.*
 1. zurückführen. 2. erwidern.
Ittaph. 1. wiederhergestellt wer-
 den. 2. Antwort erhalten.
 תוּב (169) wieder.
 תוֹךְ *h.* um deswillen.
 תוֹלָדָה (136) Geschlecht.
 תוֹר (108) Ochse.
 תוֹרָה (109) Kuh.
 תוֹרָה *h.* Gesetz.
 תַּחַת (181) unter.
 תַּיִבָּה (131) Busse.
 תֵּיָאָרִין (149) (θεατρὸν) Theater.
 תֵּיָאָרִי (תֵּיָאָרִי) Behältnis; inneres
 Thürfutter(?). Vielleicht sollte
 statt תֵּיָאָרִי oder תֵּיָאָרִי gelesen wer-
 den תֵּיָאָרִי „Gebälk“, vgl. b. Men.
 33^a, wo תֵּיָאָרִי die Oberschwelle.
 תֵּיָאָרִי (136) Schmuck.
 תֵּלָא (279 ff.) 1. hängen. 2. auf-
 heben (das Auge).

תֵּלָא *h.* Psalmen.
 תֵּלִיתִי (100) dritter.
 תֵּלְמִיד (136) Schüler.
 תֵּלְתָא, תֵּלְתָא (93. 95) drei. תֵּלְתִין
 dreizehn. תֵּלְתִין dreissig.
 תֵּלְתָא (102) drittel.
 תֵּמָה (205 ff.) sich wundern.
 תֵּמָה, תֵּמָה (107) Wunder.
 תַּמְּזָא Tammuz (vierter Monat).
 תֵּמִיד tögliches Lammopfer.
 תֵּמֶן (139. 172) dort.
 תֵּמֶנִּי, תֵּמֶנִּי (94) acht.
 תֵּנָא (279 ff.) *Pa.* erzählen.
 תֵּנִין (100. 103) zweiter.
 תֵּנִיָּתָא, תֵּנִיָּתָא (72. 100. 341) zweite.
 תֵּסֶס (272 ff.) aufsprudeln lassen.
 תֵּסְלִין *h.* Gebetsriemen.
 תֵּפֶר (205 ff.) nähen.
 תֵּפֶר, תֵּפֶר (107) Naht.
 תֵּקוֹן *h.* Verordnung.
 תֵּקָא, תֵּקָא (112) Stärke.
 תֵּקִי (129) stark.
 תֵּקֶן (202 ff.) *Pa.* ausbessern. *Aph.*
 1. herrichten. 2. dekretieren.
 תֵּקֶנָּה, תֵּקֶנָּה (127) Festsetzung.
 תֵּקֶן (202 ff.) *Pe.* stark sein. *Aph.*
 ergreifen.
 תֵּרָב, תֵּרָב (105) Fett.
 תֵּרִיבִין (130) Vertreibung.
 תֵּרוּעָה (137) Hornblasen.
 תֵּרִין (93) zwei. תֵּרִין (94)
 zwölf.
 תֵּרִיָּהּ, תֵּרִיָּהּ (98) ihrer zwei.
 תֵּרֶךְ (205 ff.) *Pe.* *Pa.* fortreiben.
 תֵּרֶנְגוֹל (132) Hahn.
 תֵּרַע, תֵּרַע (106. 107) Thür.
 תֵּשֶׁשׁ (123) elend.
 תֵּשַׁע, תֵּשַׁע (94) neun.
 תֵּשְׁרִי Tischri (siebenter Monat).

3.65
maische Dialektproben;
ener Library 002250625

2044 086 562 717